

เอกสารการประชุม

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒

วันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒

หลังการประชุม กสม.ด้านบริหาร

ณ ห้องประชุม ๗๐๔ ชั้น ๗

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ระเบียบวาระการประชุม^๑
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒

วันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ หลังการประชุม กสม.ด้านบริหาร
ณ ห้องประชุม ๗๐๔ ชั้น ๗ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประชานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน) ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๓.๑ เรื่องร้องเรียนในกลุ่มงานตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๓ ขอขยายระยะเวลาในการตรวจสอบ จำนวน ๑ คำร้อง (หน้า ๓)

(เสนอโดย กลุ่มงานตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๓)

๓.๒ เรื่องร้องเรียนที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒ (หน้า ๕)

(เสนอโดย สำนักมาตรฐานและติดตามการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

๓.๓ รายงานผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน จำนวน ๕ เรื่อง

(เสนอโดย สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

(๑) คำร้องที่ ๖๐/๒๕๖๒ เรื่อง สิทธิชุมชน และลิธธิในข้อมูลข่าวสาร กรณีกล่าวอ้างว่าการดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัยขนาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (หน้า ๔๙ – ๕๙)

(๒) คำร้องที่ ๕๕๕/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิชุมชน กรณีกองทัพเรือบอกเลิกสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน (หน้า ๕๔ – ๕๙)

(๓) คำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๖๒ เรื่อง สิทธิชุมชนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานอบพืชผลทางการเกษตร (หน้า ๗๖ – ๘๒)

(๔) คำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพ ส่วนบุคคล กรณีผู้เผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี (หน้า ๘๔ – ๘๙)

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒

มติ กสม.

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๓.๑ เรื่องร้องเรียนในกลุ่มงานตรวจสอบการลงทะเบียนนุชยชน ๓ ขอขยายระยะเวลา
ในการตรวจสอบ จำนวน ๑ คำร้อง (หน้า ๔)
(เสนอโดย กลุ่มงานตรวจสอบการลงทะเบียนนุชยชน ๓)

มติ กสม.

เรื่องร้องเรียนด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของนายเวลาตรวจสอบข้อเท็จจริง

ที่	คำร้อง	เรื่อง	ว/ด/ป ที่ จนท. รับคำร้อง	สถานะคำร้อง					เหตุผล	ระยะเวลาที่ขอ
				อยู่ ระหว่าง ตรวจสอบ	ยกร่าง รายงาน	รอเสนอ กสม.	วันที่ครบ กำหนดเพื่อ ^{ข้อความ เวลา}			
1	164/2561	สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในการบุนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ทหารทำร้ายร่างกายสามผู้ร้องในระหว่างการควบคุมตัว	5 พ.ย. 61	✓			5 เม.ย. 62 (รอบสอง)	หน่วยงานผู้ ถูกร้องยัง ^{ไม่ชี้แจง} กลับมา	45 วัน	

๓.๒ เรื่องร้องเรียนที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน
ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ (หน้า ๖)
(เสนอโดย สำนักมาตรฐานและติดตามการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

มติ กสม.

**เรื่องร้องเรียนที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน
ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒**

๑. เรื่องที่เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ จำนวน ๓ เรื่อง

ที่	เลขรับ/เรื่องร้องเรียน	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
๑	๕๐๗/๒๕๖๒ กกป. ๓/๒๕๖๒ ๕ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๑)	นางสาว วรรณรัตน์ วีรชัยสุนทร ที่ ๑ นางสาว พรชนก วีรชัยสุนทร ที่ ๒	เสริมภาพในการประกอบ อาชีพ อันเกี่ยวเนื่องกับ สิทธิในที่อยู่อาศัย กรณี กล่าวอ้างว่า เทศบาลเมือง เมืองปักงชัย ไม่อนุญาตให้ ก่อสร้างอาคารในที่ดินของ กรมธนาคาร พื้นที่เกิดเหตุ : อำเภอ ปักงชัย จังหวัดครราษฎร์ หน่วยงาน : เทศบาลเมือง เมืองปัก อำเภอปักงชัย จังหวัดครราษฎร์	- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ได้รับความเดือดร้อนจากการณี ผู้ถูกร้องไม่อนุญาต ให้ก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยใน ที่ดินราชพัสดุของกรมธนาคาร - กสม. คุ้มครองฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ มีมติไม่ รับไว้เป็นคำร้องและส่งเรื่องให้จังหวัด นครราชสีมาพิจารณาดำเนินการ - จังหวัดนครราชสีมา แจ้งผลการพิจารณา ดำเนินการ สรุปความได้ว่า เคยได้รับเรื่อง ร้องเรียนของกลุ่มผู้ร้องและได้ดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมทั้ง ยุติเรื่อง และได้ แจ้งผลไปยังผู้ร้อง กระทรวงมหาดไทยและ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว - เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ
๒	๕๒๔/๒๕๖๒ กกป. ๒๓๙/๒๕๖๒ ๑๖ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๑)	นายอิทธิพล บุญชาการ	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิใน ร่างกาย กรณีกล่าวอ้างว่าถูก ยัดคดียาเสพติด โดยถูกทำ ร้ายร่างกายให้รับสารภาพ กระบวนการขึ้นตอนการค้น และจับกุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และถูกเรียกทรัพย์ เพื่อแลกกับการช่วยเหลือคดี	- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ถูกยัดคดียาเสพติด โดยถูก ทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพ กระบวนการขึ้นตอน การค้นและจับกุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และถูก เรียกทรัพย์เพื่อแลกกับการช่วยเหลือคดี - กสม. คุ้มครองฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ มีมติไม่รับไว้เป็นคำร้องและส่งประเด็น การทุจริตเรียกรับเงินของพันตำรวจตรี ศุภลักษณ์ วิญญู พรสิริวัฒ์ กับพวงรวม ๒๒ คน (ผู้ถูกร้อง) ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจต่อไป ส่วนกรณีการร้องเรียนพฤติกรรม การทุจริตเรียกรับเงินของนายความ ส่งเรื่องให้

ที่	เลขรับ/เรื่อง ร้องเรียน	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
				<p>สภากนายความ พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานสภากนายความ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอถอนข้อกล่าวหา และในการประชุมคณะกรรมการมรรยาทนายความ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ มีมติให้อนุญาตถอนข้อกล่าวหา พร้อมทั้งได้แจ้งผลคำสั่งให้ผู้ร้องทราบแล้ว - เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ
๓	๑๐๔/๒๕๖๒ ๗ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๙๗)	นางพริม บุญภัทรรักษा	<p>สิทธิในกระบวนการยุติธรรม อันเกี่ยวนี้ องกับ สิทธิผู้ต้องขัง กรณีการพิจารณาพาก การลงโทษ ของ กรรมราชทัณฑ์ และกรณี พนักงานสอบสวน สถานี ตำรวจนครบาลสำราญ ราชภูมิ สรุปสำนวนการสอบสวนล่าช้า</p> <p>พื้นที่เกิดเหตุ : เชตพะนค กรุงเทพฯ</p> <p>หน่วยงาน :</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรรมราชทัณฑ์ - สถานีตำรวจนครบาลสำราญ ราชภูมิ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษा (บุตรผู้ร้อง) เป็นนักโทษชั้นดีมาก เหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ใน ๕ และได้ยื่นคำร้องขอพักการลงโทษ ต่อบุตรผู้ร้องไม่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้ร้องเห็นว่า กรรมราชทัณฑ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ดำเนินการพิจารณาพักการลงโทษบุตรผู้ร้องไม่ถูกต้อง โดยนำเรื่องคดีของสถานีตำรวจนครบาลสำราญราชภูมิ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาพักการลงโทษ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เนื่องจากบุตรผู้ร้องเป็นเพียงผู้ต้องหาซึ่งยังถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรคสอง ทั้งนี้ ผู้ร้องขอให้ดำเนินการตรวจสอบกรณีดังกล่าวโดยเร็wt่อไป - สำนักมาตรฐานฯ ได้เสนอเรื่องดังกล่าว ต่อประธานคณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียนเพื่อโปรดพิจารณาปรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ กตล.๓ สคส. พิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งประธานคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าว

ที่	เลขรับ/เรื่อง ร้องเรียน	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
				<p>เป็นกรณีที่ควรได้รับการตรวจสอบโดยเรื่ว จึงเห็นควรสั่งให้มีการตรวจสอบเป็นกรณี เร่งด่วน จึงนำกรากเรียนประชาน กสม.เพื่อ¹ โปรดพิจารณา ทั้งนี้ ประชาน กสม. เห็นชอบให้ มีการตรวจสอบด่วน</p> <p>- เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ</p>

เสนอที่ประชุมเพื่อโปรดทราบ

มติที่ประชุม

บันทึกเสนอที่ประชุม
เลขรับหนังสือ กกป.ที่ ๓/๒๕๖๑
(เรื่องร้องเรียนที่ ๕๐๗/๒๕๖๑)

เรื่อง	เสรีภาพในการประกอบอาชีพ อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่า เทศบาลเมืองเมืองปัก ไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารในที่ดินของกรมธนาคารกรุง
ผู้ร้อง	นางสาววรรณรัตน์ วีรชัยสุนทร นางสาวพรชนก วีรชัยสุนทร
ผู้ถูกร้อง	เทศบาลเมืองเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

ที่ ๑
ที่ ๒

๑. ความเป็นมา/เรื่องเดิม

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อกองคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๕๐๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ (เลขรับหนังสือ กกป. ที่ ๓/๒๕๖๑) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทั้งสองท่านอยู่ในพื้นที่ เทศบาลเมืองเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ประกอบอาชีพค้าขายโดยสืบทอดกิจการต่อจาก ปิตามารดาซึ่งค้าขายมาตั้งแต่ ๖๐ ปี ก่อน ผู้ร้องทั้งสองได้รับความเดือดร้อนจากการณีผู้ถูกร้องไม่อนุญาต ให้ก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยในที่ดินราชพัสดุของกรมธนาคารกรุงซึ่งได้สิทธิการเช่าที่ดินต่อกันมาตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน ผู้ร้องทั้งสองยังไม่ได้รับอนุญาตก่อสร้างอาคารตามสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุที่มีอยู่ โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงขอความเป็นธรรมและขอให้ตรวจสอบ

๒. ข้อพิจารณา

๒.๑) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสองอ้างว่าได้สิทธิการเช่าที่ดินราชพัสดุของ กรมธนาคารกรุงโดยต่อกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แต่ได้รับความเสียหายเนื่องจากผู้ถูกร้อง ไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่พัก อาศัยในที่ดินแปลงดังกล่าวหลังจากที่มีเหตุเพลิงไหม้ในปี ๒๕๕๕ ทั้งที่กรมธนาคารกรุงได้เห็นชอบตามผังการ ก่อสร้างที่ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว แต่จังหวัดนครราชสีมาซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ กำกับดูแลผู้ถูกร้องได้แจ้งว่าผู้ร้องทั้งสองเสียสิทธิแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ กรณีดังกล่าวไม่ใช่ประเด็นการขอให้ ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ควรได้รับการตรวจสอบและแก้ไขโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ โดยตรง เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง และส่งเรื่องให้จังหวัดนครราชสีมาพิจารณาดำเนินการ ตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบ การละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๙

๒.๒) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน สังกัด กลุ่มงานกลั่นกรองรับเรื่องร้องเรียนฯ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้ผู้ร้องทั้งสองทราบ และมีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๖/๒๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ส่งเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวให้จังหวัด นครราชสีมาพิจารณาดำเนินการตามต่อไปนี้

๒.๓) จังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือ ลับ ที่ นบ ๐๐๑๗.๑/๓๓๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าว สรุปได้ว่า จังหวัดนครราชสีมาเคยได้รับเรื่องร้องเรียน ของกลุ่มผู้ร้องและได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมทั้งยุติเรื่องดังกล่าวและมีหนังสือรายงานผลให้

กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหากรณีดังกล่าวและให้ผู้ร้องมีความเข้าใจในการดำเนินการของหน่วยงานรัฐ จังหวัดครรราชสีมาจึงได้แจ้งให้สำนักงานธนารักษ์พิทีนครราชสีมาและเทศบาลเมืองเมืองปักทำความเข้าใจและซึ่งกับผู้ร้อง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

๓. ข้อเสนอพิจารณา

คณะกรรมการลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒ กรณีดังกล่าว จังหวัดนครราชสีมาซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงในการตรวจสอบได้ดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาตามกรณีร้องเรียนโดยมีการสั่งการไปยังสำนักงานธนาคารชั้นที่หนึ่งในนครราชสีมาและเทศบาลเมืองเมืองปักเพื่อทำความเข้าใจและซึ่งกับผู้ร้องทั้งสองแล้ว เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ

๔. มติ กสม.คุ้มครองฯ

มติ กสม.คุ้มครองฯ ครั้งที่...../๒๕๖๒
วันพุธที่.....มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๕๒๔/๒๕๖๑
เลขรับหนังสือ กกป. ที่ ๒๓๙/๒๕๖๑

เรื่อง	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในร่างกาย กรณีกล่าวอ้างว่าถูกยัดคลดยาเสพติด โดยถูกทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพ กระบวนการขั้นตอนการค้นและจับกุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และถูกเรียกรหัสเพื่อแลกับการช่วยเหลือคดี	
ผู้ร้อง	นายอิทธิพล บุจฉาการ	
ผู้ถูกร้อง	พันตำรวจตรี ศุภลักษณ์ พรสิริวัฒก์ ร้อยตำรวจโท ทวีป สุขุม	ที่ ๑ ที่ ๑๐ } กับพวกรวม ๒๒ คน

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนผ่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางอังคณา นีละไพจิตร ตามหนังสือร้องเรียนที่ ๕๒๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ กล่าวอ้างเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. บุตรชายผู้ร้องถูกจับกุมในข้อหาเมียเสพติดเพื่อจำหน่าย ครอบครองอาชีวปืนและวัตถุระเบิด เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยระหว่างการจับกุม ไม่ได้มีการขอหมายค้นและหมายจับประกอบแต่อย่างใด และผู้ถูกร้องที่ ๑๐ ไม่ได้มีการแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงทำให้กระบวนการจับกุมดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ในระหว่างการจับกุม ผู้ร้องเชื่อว่าบุตรชายตนถูกทำร้ายร่างกาย เพื่อบังคับให้รับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา โดยปรากฏตามบันทึกทางการแพทย์ว่าบุตรชายผู้ร้องมีรอยฟกช้ำบริเวณที่ตา มีอาการบาดเจ็บที่ศีรษะ แต่ไม่พบเลือดออกในสมองหรือกระดูกหักแต่อย่างใด

๓. หมายเลขของผู้ร้องได้ประสานงานกับผู้ถูกร้องที่ ๑๐ ได้มีการอ้างว่าสามารถช่วยเหลือบุตรชายผู้ร้องได้ โดยขอเงินในการดำเนินการจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และมีการให้คำมั่นว่าหากบุตรชายผู้ร้องติดคุกจะคืนเงินให้หมด แต่ทนายความไม่ได้ใช้พยานหลักฐานทางการแพทย์ชี้ชัดแจ้งในการเบิกความของผู้ถูกร้องที่ ๑ และ ที่ ๑๐ และพยานบุคคลที่จะช่วยให้บุตรชายผู้ร้องพ้นจากข้อกล่าวหาได้ เป็นเหตุให้ศาลพิพากษาให้บุตรชายผู้ร้องต้องโทษจำคุกเป็นเวลา ๓๑ ปี เนื่องจากเกรงผู้ถูกร้องทั้งหมดจะเดือดร้อน ภายหลังทนายความของผู้ร้องได้เขียนหนังสือสารภาพกรณีจะเว้นหน้าที่แก่ทั้งน้ำศาลมั่นใจว่าบุตรชายผู้ร้องและผู้บังคับบัญชาอาจเงินไปหมด ปรากฏตามหลักฐานบันทึกการคุยโทรศัพท์ระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๑๐ และผู้ร้อง จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การดำเนินการ

๒.๑ ในรายประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ มีมติตั้งต่อไปนี้

(๑) ประเด็นการทำร้ายร่างกายบุตรชายผู้ร้อง เป็นเหตุให้บังคับสารภาพ และประเด็นกระบวนการจับกุมบุตรชายผู้ร้องที่ไม่ชอบ มีมติไม่รับไว้เป็นคำร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๑)

/๒) ประเด็น...

(๒) ประเด็นการทุจริตเรียกรับเงินของผู้ถูกร้องห้ามดันนั้น มีมติไม่รับไว้เป็นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๓) และส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ส่วนกรณีการร้องเรียนพฤติกรรมการทุจริตเรียกรับเงินของนายความ เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๒) และส่งเรื่องต่อสภานายความ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓

๒.๒ สภานายความ ได้มีหนังสือ ที่ สท ๐๒๑/๖๓๖ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แจ้งผลการร้องเรียนคดีมรรยาทนายความ โดยผู้ร้องได้ยื่นคำกล่าวหานายสุวิทย์ ทิbring ว่าประพฤติดมรรยาทนายความ โดยสำนักงานคณะกรรมการมรรยาทนายความได้รับเรื่องไว เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ ประธานกรรมการมรรยาทนายความมีคำสั่งรับคำกล่าวหาเป็นคดีหมายเลขที่ ๒๕๒/๒๕๖๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอถอนข้อกล่าวหา และในการประชุมคณะกรรมการมรรยาทนายความ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ มีมติให้อนุญาตถอนคำกล่าวหา พร้อมทั้งได้แจ้งผลคำสั่งให้ผู้ร้องทราบแล้ว

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการกำกับดูแลการก่อการลักทรัพย์ส่วนบุคคล ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการแจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ

๔. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ

มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่ /๒๕๖๒
เมื่อวันที่ มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๔/๒๕๖๒

เรื่อง	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิผู้ต้องขัง กรณีการพิจารณาพักการลงโทษของกรมราชทัณฑ์ และกรณีพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสำราญราชวรวร สรุปสำนวนการสอบสวนล่าช้า	
ผู้ร้อง	นางพริม บุญภัทรรักษा	
ผู้ถูกร้อง	กรมราชทัณฑ์ พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสำราญราชวรวร	ที่ ๑ ที่ ๒

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า นายจตุภร์ บุญภัทรรักษा (บุตรผู้ร้อง) เป็นนักโทษชั้นดีมาก ซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ใน ๕ และมีสิทธิยื่นขอพักการลงโทษได้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ต่อมา บุตรผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอพักการลงโทษ โดยผู้ร้องได้ติดต่อพนักงานคุุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิ สาขาภูเขียว สถานีตำรวจนครภูเขียว และที่ว่าการอำเภอภูเขียว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาพักการลงโทษของบุตรผู้ร้อง ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือ ตัวมาก ที่ ยช ๐๗๐๓.๓/๗๔๔ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แจ้งผลการพิจารณาพักการลงโทษ ต่อผู้อำนวยการหัมสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น (ผู้ร้องได้รับทราบข้อมูล เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) โดยกรณีบุตรผู้ร้องไม่ได้รับการพักการลงโทษ เนื่องจากทราบว่า บุตรผู้ร้องมีประวัติการกระทำผิดฐานร่วมกันมั่วสุมและชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ดี ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาตฯ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ฐานร่วมกันฝ่าฝืนคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฯ ทั้งสองคดีศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๓ อนุญาตให้ปล่อยตัวในระหว่างการพิจารณา และฐานร่วมกันกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวิจารณ์เพื่อทำให้บ้านป่วนและมั่วสุมทางการเมืองตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปฯ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เลขคดีที่ ๗๘๗/๒๕๕๙ สถานีตำรวจนครบาลสำราญราชวรวร แจ้งว่า ยังไม่มีผลการดำเนินการกับบุตรผู้ร้อง เนื่องจากอยู่ระหว่างการสอบสวน ซึ่งทั้งสามคดี คดียังไม่ถึงที่สุด จึงให้หัมสถานบำบัดพิเศษขอนแก่นติดตามผลคดีเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาต่อไป

บุตรผู้ร้องเห็นว่า แม้ที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยการพักการลงโทษในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ ไม่ถูกต้อง บุตรผู้ร้องจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้อำนวยการหัมสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น ทราบว่า คดีร่วมกันมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ดี ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนั้น ศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๓ ได้มีรายงานพิจารณาคดีดำเนินการ ๖๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และคดีดำเนิน ๘๓/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๑๒ ของคำสั่งฉบับที่ถูกยกเลิกแล้ว จึงเป็นกรณีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังให้การกระทำการฟ้องไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ดังนั้น บุตรผู้ร้องและจำเลยทั้งแปดคน จึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และให้จำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปอันเป็นการฝ่าฝืนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ ตามคดีอาญาที่ ๗๘๗/๒๕๕๙ ซึ่งสถานีตำรวจนครบาลสำราญราชวรวร ยังไม่มีผลการดำเนินการกับบุตรผู้ร้องเป็นเพียงอยู่ระหว่างขั้นตอนการสอบสวน ขั้นพนักงานสอบสวน นอกจากนี้ บุตรผู้ร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อีก ๑ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการหัมสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนของผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณา โดยมีสาระสำคัญ

เกี่ยวกับคดี ดังนี้ ศาลทหารกรุงเทพได้มีรายงานการพิจารณาคำร้องขอฝากขัง ที่ ผพ.๙/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสำราญราชภูร์ ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องควบคุมตัวบุตรผู้ร้อง และผู้ต้องหาทั้งสิบสามคน จึงให้ยกคำร้อง

ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ดำเนินการพิจารณาพักการลงโทษบุตรผู้ร้อง ไม่ถูกต้อง หากผู้ถูกร้องที่ ๑ จะนำเรื่องคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาพักการลงโทษ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เนื่องจากบุตรผู้ร้องเป็นเพียงผู้ต้องหาซึ่งยังถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ผู้ร้องขอให้ดำเนินการตรวจสอบกรณีดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

๒. การดำเนินการ

เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้โทรศัพท์สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ร้องตามหมายเลข ๐๘ ๘๐๗๑ ๒๕๖๒ ได้ความว่า ตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๐๓.๓/๓๔๘๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แจ้งผลการพิจารณาพักการลงโทษบุตรผู้ร้อง ต่อผู้อำนวยการหัมullahสถานบำบัดพิเศษ ขอนแก่น นั้น ต่อมา ผู้ร้องได้รับทราบว่า เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้อำนวยการหัมullahสถานบำบัดพิเศษ ขอนแก่นได้มีหนังสือขอทราบผลคดีไปยังสถานีตำรวจนครบาลสำราญราชภูร์ ซึ่งปัจจุบันหัมullahสถานบำบัดพิเศษ ขอนแก่นยังไม่ได้รับแจ้งผลการดำเนินการแต่อย่างใด

๓. ข้อพิจารณา

๓.๑ ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของกรมราชทัณฑ์ ที่ดำเนินการพิจารณาพักการลงโทษบุตรผู้ร้องไม่ถูกต้อง เนื่องจากนำเรื่องคดีของสถานีตำรวจนครบาลสำราญราชภูร์ มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาพักการลงโทษ โดยผู้ร้องขอให้ดำเนินการโดยเร่งด่วน ประกอบกับกรณีดังกล่าว เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนในสังคม ซึ่งหากเป็นความจริงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง อาจมีประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เห็นควรรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ กลุ่มงานตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๓ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน พิจารณาดำเนินการต่อไป

๓.๒ สำนักมาตรฐานและติดตามการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๖/๒๓๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เสนอประธานคณะกรรมการฯ เพื่อโปรดพิจารณาทราบเรื่อง ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งประธานคณะกรรมการฯ เห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นกรณีที่ควรได้รับ การตรวจสอบโดยเร็ว จึงเห็นควรสั่งให้มีการตรวจสอบเป็นกรณีเร่งด่วน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเห็นชอบให้มีการตรวจสอบด่วน

๓.๓ สำนักมาตรฐานและติดตามการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๖/๒๕๙ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าว (คำร้องที่ ๒๐/๒๕๖๒) ให้สำนักคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓.๔ คณะทำงานด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ รับทราบและเห็นควรแจ้ง กสม. เพื่อทราบ

๔. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ

มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒

๒. เรื่องที่เห็นควรรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการ จำนวน ๒ เรื่อง

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
๑	๘๗/๒๕๖๒ ๖ มี.ค. ๖๒ (หน้า ๑๖)	นางปราณี ด่านวัฒนา- นุสรณ์ ที่ ๑ นายสมยศ พฤกษาเกษม- สุข ที่ ๒	สิทธิใน ชีวิตทางกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิ พลเมืองและสิทธิทางการ เมือง กรณีกล่าวอ้างว่า บุคคลที่แสดงความคิดเห็น ทางการเมืองต่อต้านรัฐบาล ถูกบังคับให้สูญหาย พื้นที่เกิดเหตุ : ประเทศไทย หน่วยงาน : -	- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นายสุรษัย ด่านวัฒนา นุสรณ์ เป็นนักกิจกรรมทางการเมืองที่ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย หายตัวไป - พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจมีประเด็น เกี่ยวกับการบังคับ ให้บุคคลสูญหาย โดยการ กระทำหรือการรู้เห็นเป็นใจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของ ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคม - เห็นควรรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมาย สคส. กตล. ๔ พิจารณาดำเนินการ
๒	๑๐๑/๒๕๖๒ ๖ มี.ค. ๖๒ (หน้า ๑๗)	นางทักษพร เนตรจัน แล้ว นางสุนทร ภุมมะล ตัวแทนกลุ่ม ผู้ร้อง	สิทธิชุมชน กรณีบริษัท โนเบล เอ็นซี จำกัด ปล่อย น้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ ของประชาชนในชุมชน พื้นที่เกิดเหตุ : ตำบล โพนางต่าอก อําเภอ สรรพยา จังหวัดชัยนาท หน่วยงาน : -	- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า บริษัท โนเบล เอ็นซี จำกัด ปล่อยน้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ ของประชาชนในชุมชน - พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่อง เกี่ยวกับสิทธิชุมชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจาก การปล่อยน้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ ของประชาชนในชุมชน หากเป็นความจริงตามที่ ผู้ร้องกล่าวอ้าง อาจมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการ ประเมินสิทธิมนุษยชน - เห็นควรรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมายให้ สคส. กตล. ๔ พิจารณาดำเนินการต่อไป

เสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๘๗/๒๕๖๒

ผู้รับผิดชอบ : ภาบุญชัย ๑๓๘๘๐
ผู้ตรวจ : มีดา ๑๓๘๗๔-๘๓

เรื่อง	สิทธิในชีวิตร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กรณีกล่าวอ้างว่า บุคคลที่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองต่อต้านรัฐบาล ถูกบังคับให้สูญหาย
ผู้ร้อง	นางปราณี ด่านวัฒนาสุรัณ (สามีผู้ร้องที่ ๑) นายสมยศ พฤกษาเกษมสุข
ผู้ถูกร้อง	รัฐบาลไทย

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๘๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า นายสุรชัย ด่านวัฒนาสุรัณ (สามีผู้ร้องที่ ๑) เป็นนักกิจกรรมทางการเมืองที่ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เหตุการณ์ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ต่อมา หลังการรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สามีผู้ร้องที่ ๑ ได้ลี้ภัยทางการเมืองไปพำนักระยะที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และยังคงมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อต้านรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผ่านสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลไทยได้ร้องขอให้รัฐบาลลาวส่งตัวสามีผู้ร้องที่ ๑ ในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนกลับมาดำเนินคดีในประเทศไทยโดยตลอด

ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา และคณะ ได้เดินทางไปประชุมร่วมนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat: JCR) ไทย – ลาว ครั้งที่ ๓ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับที่สามีผู้ร้องที่ ๑ นายไกรเดช ลือเลิศ แلنaye ซึ่งขณะนั้น บุปผาวัลย์ ผู้ติดตามสามีผู้ร้องที่ ๑ ได้หายตัวไป กระทำทั้งกฎหมายเป็นศพในเวลาต่อมา โดยมีลำดับเหตุการณ์ ดังต่อไปนี้

๑) วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ พบศพที่เชื่อได้ว่าเป็นศพของสามีผู้ร้องที่ ๑ บริเวณบ้านท่าจำปา ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แต่ต่อมากลับได้หายไป

๒) วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑ พบศพนายชัชชาญ บริเวณริมแม่น้ำโขงหน้าวัดหัวเวียงรังษี บ้านธาตุพนม ตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

๓) วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ พบศพนายไกรเดช บริเวณบ้านท่าสำราญ ตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดนครพนม

ซึ่งลักษณะของศพทั้งสามนั้น ถูกฆาตกรรมอย่างอำมทิต ด้วยการใส่กุญแจมือ ถูกทุบทีใบหน้า ครัวนห้องเพื่อยัดปุนเข็มเน็ต หรือหุ้มด้วยกระสอบป่านและตาข่าย แล้วถ่วงแม่น้ำโขง โดยทั้งศพแต่ละ具ห่างกันประมาณ ๕๐ กิโลเมตร จึงเป็นเหตุให้เชื่อได้ว่าบุคคลทั้งสามนั้น ถูกลักพาตัวมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อมาฆาตกรรมอย่างโหดเหี้ยมในประเทศไทย

จากการข้อข้างต้นผู้ร้องทั้งสองเห็นว่า เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่ผู้ถูกร้องเดินทางไปประชุมร่วมนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ ไทย – ลาว ครั้งที่ ๓ โดยบุคคลทั้งสามที่ถูกลักพาตัวไปนั้น มีความคิดเห็นในทางการเมืองที่ตรงข้ามกับผู้ถูกร้อง และผู้ถูกร้องมีความพยายามที่จะนำตัวบุคคลทั้งสามกลับมาดำเนินคดีในประเทศไทยอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกร้องอาจมีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นเป็นใจในการยุ่มหายและการขาดกรรมดังกล่าว จึงร้องเรียนมาเพื่อขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจสอบ

๑๒. ข้อพิจารณา...

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจมีประเด็นเกี่ยวกับการบังคับให้บุคคลสูญหาย โดยการกระทำหรือการรู้เห็นเป็นใจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ส่วนใหญ่ในสังคม จึงเห็นควรรับไว้เป็นคำร้อง และมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ กลุ่มงานตรวจสอบการ ลงทะเบียนบุตร ๕ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน พิจารณาดำเนินการ

๓. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ

นายภาณุวัฒน์ ยอดคำเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน
มติ กสม. ด้านคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๑/๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีบริษัท โนเบล เอ็นซี จำกัด ปล่อยน้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน

ผู้ร้อง นางพัศพร เนตรจัน แคละนางสุนทร กุมมะละ ตัวแทนกลุ่มผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง บริษัท โนเบล เอ็นซี จำกัด

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อกomite การสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า เมื่อปี ๒๕๖๑ บริษัท สันสิริ มีได้ขออนุญาตก่อตั้งบริษัท โดยชาวบ้าน ในพื้นที่ไม่ทราบว่าบริษัทดำเนินกิจกรรมประเภทใด ต่อมามีเอกสารรับรองเสร็จได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท โนเบล เอ็นซี จำกัด (ผู้ถูกร้อง) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลโพนางคำออก อำเภอสร丕ยา จังหวัดชัยนาท และภายหลังทราบว่า ผู้ถูกร้องดำเนินกิจกรรมผลิตน้ำยาเคลือบสารทุกชนิด โดยมีสารเคมีที่อันตรายหลายชนิดและเคยเกิดเหตุระเบิดมาแล้ว ๒ ครั้ง ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต การดำเนินงานของบริษัทฯ ก่อให้เกิดเสียงดัง มีการปล่อยน้ำเสียส่งกลิ่นเหม็นรุนแรง ส่งผลกระทบต่อชาวบ้านที่อาศัยอยู่ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลโพนางคำออก หมู่ที่ ๑ - ๓ ตำบลโพนางคำตก อำเภอสร丕ยา จังหวัดชัยนาท และหมู่ที่ ๕ - ๖ ตำบลชี้าร้าย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี รวม ๑,๐๐๐ ครัวเรือน ได้รับความเดือดร้อน เสียสุขภาพจิต สุขภาพร่างกายอ่อนแอ ทຽดโกร姆 อัตราการเจ็บป่วยเพิ่มสูงขึ้น อาการเป็นมลพิษ อีกทั้งบ่อบำบัดน้ำเสียอยู่ติดกับที่พักอาศัยในชุมชนและส่งกลิ่นเหม็นตลอดเวลา ชาวบ้านบางรายได้ขายที่พักอาศัยเพราะหนอกลิ่นเหม็นในไฟว

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ ได้รับรองสิทธิของบุคคลในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ ประกอบกับผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ประกอบการเอกชนจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการกำหนดมาตรการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ น้ำ และเสียง ให้ได้มาตรฐาน และปฏิบัติตามเงื่อนไขของการประกอบกิจการโรงงาน นอกจากนี้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๕ กำหนดว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงอันเป็นเหตุเดือดร้อนร้าวคาญ สถานประกอบการใดที่ไม่มีการระบายน้ำอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีแม้มีการควบคุม ให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือลดลงสารเป็นพิษอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมืองน้ำที่ระจับ กำจัดและควบคุมเหตุร้าวคาญต่าง ๆ ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชัยนาท จังหวัดชัยนาท สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม ดังนั้น จากสภาพปัญหาและผลกระทบในการประกอบกิจการของผู้ถูกร้อง และการไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐาน กรณีดังกล่าวเข้าข่ายการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงขอให้ตรวจสอบ

๑๒. ข้อพิจารณา...

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน โดยชาวบ้านในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๔ ตำบลโพนางคำ อโກ หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลโพนางคำ อำเภอสารภยา จังหวัดเชียงใหม่ และหมู่ที่ ๕ – ๖ ตำบลซึ้น้ำร้าย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ประมาณ ๑,๐๐๐ ราย ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผู้ถูกร้อง ซึ่งมีการปล่อยน้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน หากเป็นความจริงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง อาจมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เห็นควรรับไว้เป็นค่าร้อง และมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ กลุ่มงานตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๕ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน พิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ

มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒

๓. เรื่องร้องเรียนที่เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง และหรือส่งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงพิจารณา
ดำเนินการ จำนวน ๑๐ เรื่อง

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
๑	กกบ. ๒๒๙/๒๕๖๒ ๖ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๘๔)	นายนว นาคนา瓦 ที่ ๑ นายพิชุรย์ วันนิ ที่ ๒	ขอทราบความคืบหน้าหรือ ความเคลื่อนไหว กรณี ร้องเรียนกล่าวอ้างว่าถูกเลิก จ้างไม่เป็นธรรม	- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า องค์กรขนส่งมวลชน กรุงเทพมหานคร (ผู้ถูกร้อง) เลิกจ้างด้วยเหตุ อันไม่เป็นธรรมจึงขอให้ตรวจสอบ - กรณ. คุ้มครองฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้ว มีมติไม่รับไว้เป็นคำร้อง - พื้นที่ กม. กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ร้องขอให้ทบทวน เรื่องร้องเรียน - พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามเรื่องร้องเรียน เป็นการขอให้ทบทวนผลการพิจารณาอนุมัติจัดซื้อ ของ กรณ. โดยอ้างว่า การพิจารณาอนุมัติจัดซื้อ ร้องเรียนเฉพาะเนื้อหาในเอกสารเพียงอย่าง เดียวแล้วมีมติไม่รับไว้เป็นคำร้องเพื่อพิจารณา ตรวจสอบโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทั้งสองชี้แจง ข้อเท็จจริงให้ประจำกษัณน์นั้น เป็นการไม่ปกป้อง คุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ร้องทั้งสองและทำ ให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงขอให้มี การพิจารณาตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอีก ครั้ง กรณีดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสองได้อ้างถึงเรื่อง ร้องเรียนเดิมในหนังสือฉบับเดิมซึ่งเป็นเรื่องที่ กรณ. ได้พิจารณาและมีมติไม่รับไว้เป็นคำร้อง แล้ว โดยไม่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงหรือ พยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ผลการพิจารณา เปลี่ยนแปลงไป -เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบ ระเบียบ กสม. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการใน การตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ วรคสอง (๓)
๒	๙๗๐/๔๕๕๗ ๑๔ พ.ย. ๖๑ (หน้า ๓๐)	นายบัญชา พ่วงฉิม	สิทธิในการบวนการ ยุติธรรม กรณีขอให้เร่งรัด การดำเนินคดีที่ถูกอายัดตัว	-ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พนักงานสอบสวนอายัดตัว และดำเนินคดีล่าช้า เป็นเหตุให้ได้รับความ เดือดร้อนเสียหาย อาจเสียสิทธิประโยชน์อันพึงได้ ตามกฎหมาย

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
			<p>พื้นที่เกิดเหตุ : อําเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี</p> <p>หน่วยงาน : สถานีตำรวจนครบาลเมืองสุพรรณบุรี</p>	<p>- กสม. คุ้มครองฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ มีมติให้ถอนเรื่องร้องเรียนเพื่อหาข้อมูลเพิ่ม</p> <p>- เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่สำนักงาน กสม. ได้ตรวจสอบเรื่องไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แจ้งว่ากรณีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของผู้ตรวจการแผ่นดิน เช่นกัน ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๕๒๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑</p> <p>- กสม. คุ้มครองฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีมติให้ขยายเวลาเพื่อตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเพิ่มเติม ตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒</p> <p>- เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แจ้งว่า จากการตรวจสอบ สถานีตำรวจนครบาลเมืองสุพรรณบุรี สอบสวนและส่งสำเนาไปยังพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี และพนักงานอัยการฯ ได้ฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ตามคดีหมายเลขคดีที่ ย.๒๙๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แล้ว กรณีจึงเป็นการแก้ไขความเดือดร้อนอย่างเหมาะสมแล้ว จึงให้ยุติเรื่อง</p> <p>- พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว เป็นการขอให้เร่งรัดการดำเนินคดีที่ถูกอยาดตัวซึ่งปัจจุบันพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองสุพรรณบุรีได้สรุปสำนวนการสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ตามคดีหมายเลขคดีที่ ย.๒๙๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กรณีจึงเป็นเรื่องที่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว ประกอบกับประเด็นดังกล่าวเป็น</p>

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
				<p>ประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินรับเรื่องไว้พิจารณาดำเนินการและมีคำวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง</p> <p>-เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๓) และ (๕)</p>
๓	๔๔/๒๕๖๒ ๒๘ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๓๗)	นางสาวมาเรีย หาแวง ที่ ๑ นายกอยา สามม ที่ ๒	ขอให้ตรวจสอบและประสาน การช่วยเหลือ พื้นที่เกิดเหตุ : ตำบลตะโละ กะปอร์ อำเภอชัยภริ่ง ^{จังหวัดปัตตานี} หน่วยงาน : -	<p>- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๐๔.๓๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้าไปดลล้อมบ้านพักบ้านของผู้ร้องที่ ๑ และเกิดการยิงปะทะกันระหว่างทหารพราบและกลุ่มแนวร่วม ก่อความไม่สงบ ก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้ร้องทั้งสอง ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ชุดดังกล่าวเป็นการกระทำที่เกินกว่าเหตุ จึงขอให้ตรวจสอบและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อย้ายความเสียหายที่เกิดขึ้น</p> <p>- เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องที่ ๑ ทางโทรศัพท์ โดยผู้ร้องที่ ๑ ไม่ติดใจ ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินภายในบ้าน ส่วนกรณีของผู้ร้องที่ ๒ นั้น อยู่ระหว่างการพิจารณาของหน่วยงานระดับจังหวัด</p> <p>- กรณีดังกล่าวเป็นการขอให้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อย้ายความเสียหายที่เกิดขึ้น ผู้ร้องไม่ติดใจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการแก้ไขเยียวยาตามความเหมาะสมไปตามกระบวนการระดับจังหวัด</p> <p>- เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๕)</p>
๔	๗๔/๒๕๖๒ ๑๕ ก.พ. ๖๒ (หน้า ๗๕)	Nongnuch Uamchim	สิทธิแรงงาน กรณีนักศึกษา ฝึกงานได้รับมอบหมายงาน ที่ไม่ตรงสาขาวิชาที่ตนเอง เรียน พื้นที่เกิดเหตุ : -	-ผู้ร้องอ้างว่า สถานศึกษาเทคนิคกำแพงเพชรได้ส่งนักศึกษาไปฝึกงานในบริษัทแห่งหนึ่ง เป็นเวลา ๔ เดือน โดยนักศึกษาทุกคนไม่ได้ฝึกงานตามสาขาวิชาที่ตนเองเรียน ถูกใช้งานเกินวันละ ๘ ชั่วโมง ผู้ร้องจึงต้องการหาแนวทางที่จะแก้ไขให้ใช้ระยะเวลาฝึกงานลดน้อยลง และไม่ทำงานนักเกินไป

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
			หน่วยงาน : -	<ul style="list-style-type: none"> - คหบ. ด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีมติให้หาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม - เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ อีกครั้งเพื่อขอทราบรายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับชื่อสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาที่ซื่อ “สถานศึกษาเทคนิคกำแพงเพชร” ไม่พบรอยู่ในสารบบ ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ทั้งนี้ ยังไม่ได้รับการตอบกลับจากผู้ร้องแต่อย่างใด - กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานพยานพยานสมควรที่ทำให้เห็นว่ามีมูลอันสมควรได้รับการตรวจสอบ - เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. คsm. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบ กsm. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ วรรคสาม
๔	๘๙/๒๕๖๒ ๒๗ กพ. ๖๒ (หน้า ๗๗)	พระครู ประพัสสุตา คณ พระลูกวัด สังฆทาน	กรณีขอให้ดำเนินการให้พระลูกวัดที่ถูกเจ้าอาวาสออกคำสั่งขับไล่ออกจากวัด สังฆทาน ได้กลับเข้าพำนักในวัดเดิม พื้นที่เกิดเหตุ : - วัดสังฆทาน จังหวัดนนทบุรี หน่วยงาน : -	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ถูกเจ้าอาวาสออกคำสั่งขับไล่ออกจากวัด และประสงค์จะขอเข้าจำวัดที่วัดเดิม (วัดสังฆทาน) จังหวัดนนทบุรี - พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวสมควรได้รับการแก้ไขโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรง เห็นควรส่งเรื่องให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนนทบุรี - เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. คsm. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ประกอบระเบียบ กsm. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๕
๕	๘๙/๒๕๖๒ ๕ มี.ค. ๖๒ (หน้า ๗๘)	นายจรุญ เอี่ยมสะอาด ในฐานะ ประธาน บริหาร	กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมเจ้าท่า และ กรรมทรัพยการทางทะเลและชายฝั่ง	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ๓ กรมเจ้าท่า ได้เพิกถอนใบอนุญาตการก่อสร้างท่าเทียบเรือของผู้ร้อง โดยอ้างคำวินิจฉัยของ กsm. ที่อ้างผลตอบหารือของกระทรวงมหาดไทยและอ้างข้อสังการของกระทรวงคมนาคม ทำให้ผู้ร้อง

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
		บริษัท เอ็น ເອສແກ້ສ ແອລີ່ຈີ ຈຳກັດ	พื้นที่เกิดเหตุ : อำเภอเมือง สมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม หน่วยงาน : -สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ที่ ๓ -กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง	<p>ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ร้องได้ ลงทุนก่อสร้างท่าเทียบเรือ เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และมีใบอนุญาต ให้ใช้งานท่าเทียบเรือแล้วเมื่อ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ปัจจุบันผู้ร้องไม่ได้ใช้ งานท่าเทียบเรือดังกล่าว ประกอบกับ เจ้าหน้าที่ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๗ กรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ผู้ถูกร้อง ที่ ๒) ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรสงครามว่าผู้ร้องได้ กระทำการตามมติคณะรัฐมนตรี โดยก่อสร้าง สิ่งล่วงล้ำลำน้ำ บุกรุกป่าชายเลน ปัจจุบันคดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ ซึ่งกรณีเดียวกันนี้ ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๒ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง ต่อศาลปกครองกลาง ตามคดี หมายเลขดำที่ ส ๗๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑</p> <p>- พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวประเด็นที่ ผู้ถูกร้องที่ ๑ แจ้งเหตุเพิกถอนใบอนุญาตซึ่ง ผู้ร้องได้มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน แก้ชักกล่าวหาแล้ว โดยอยู่ระหว่างการพิจารณา ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร้อง ซึ่งคดีอยู่ระหว่าง การพิจารณาของพนักงานอัยการ ประกอบกับ ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องในประเด็นเดียวกันต่อศาล ปกครองกลางแล้ว กรณีเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้อง คดีต่อศาลแล้วต้องห้ามมิให้ คส. รับเรื่องไว้ พิจารณาดำเนินการ</p> <p>-เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. คส. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๑)</p>
๗	๑๐๐/๒๕๖๒ ๖ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๔๙)	นางสาว อาชียะห์ ชาภา	สิทธิและเสรีภาพในชีวิต และร่างกาย อันเกี่ยวเนื่อง กับสิทธิในกระบวนการ ยุติธรรมกรณีกล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมายและหลัก	ผู้ร้องอ้างว่า นายนิโชค สตาปอ เลขประจำตัว ประชาชน ๑ ๘๕๐๙ ๐๐๐๓๑ ๘๘ ๓ สามีของ ผู้ร้องถูกทำร้ายร่างกายเพื่อให้ยอมรับสารภาพ ในความผิดที่ไม่ได้กระทำและให้บอกเกี่ยวกับที่ ซ่อนของ (ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับของว่า คือสิ่งใด)

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
			<p>สิทธิมนุษยชน พื้นที่เกิดเหตุ : - หน่วยงาน : -</p>	<p>- คหง. ด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ มีมติให้ตรวจสอบโดยส่งไปยัง ศคส. กตล.๓ พิจารณาดำเนินการ</p> <p>- เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่ กตล.๓ ลงพื้นที่ ณ ค่ายอิงคยุทธบริหาร ได้เข้าพบนายนิโฉะ สปาตอ จากการตรวจสอบเบื้องต้นนั้น ไม่ปรากฏร่องรอยหรือบาดแผล และนายนิโฉะ สปาตอให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันมีความรู้สึกดี ขึ้นแล้ว ไม่ประสงค์ที่จะร้องเรียนและขอคุ้มครองร้องเรียน</p> <p>- เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบ ระเบียบ กสม. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ วรรคสอง (๔)</p>
๘	๑๐๖/๒๕๖๒ ๗ มี.ค. ๖๒ (หน้า ๕๗)	นายสรายุทธ สนรักษ์ เครือข่ายรักแม่พระรณี	สิทธิชุมชน กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ของรัฐบาล ๓ โครงการ	<p>- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องและประชาชนในตำบลหนองตีนกาน อําเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และประชาชนข้างเคียงได้รับผลกระทบจากโครงการ EEC (Eastern Economic Corridor: EEC) ของรัฐบาล และได้รับผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าคอนเนนเนอร์ (ไอซีดี) จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่จะมีการเวนคืนที่ดินของประชาชนในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง ทำให้ได้รับความเดือดร้อน</p> <p>- พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว ยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอที่จะระบุได้ว่าพื้นที่ใดที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืน จึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานพوشุมควรที่ทำให้เห็นว่ามีมูลอันสมควรได้รับการตรวจสอบ</p> <p>- เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบ ระเบียบ กสม. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ</p>

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
				ตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ วรรคสาม .
๙	๑๐๗/๒๕๖๒ ๗ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๔๔)	Mrs. Karen Vincent	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าบุตรชายถูก ^{จับกุมโดยไม่ชอบด้วย กฎหมาย} พื้นที่เกิดเหตุ : - หน่วยงาน : -	<p>- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า บุตรชายผู้ร้องเดินทางมายังประเทศไทย ต่อมามีวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถูกจับกุม โดยมีผู้หอบยิงไทยอ้างว่าบุตรชายผู้ร้องขออภัยเงินมีการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น มีการตรวจค้นห้องพักที่บุตรชายผู้ร้องพักอาศัยในโรงเรมแห่งหนึ่ง พบกัญชา จากนั้น มีการจับกุม และเรียกรับเงิน จึงขอให้ตรวจสอบ</p> <p>- พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว เป็นเรื่องของชาวต่างประเทศที่ประสบปัญหาในขณะพำนักในราชอาณาจักรไทย และอ้างว่ามีการเรียกรับเงินของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเห็นควรว่าเป็นเรื่องที่ต้องประสานให้ความช่วยเหลือชาวต่างชาติในประเทศไทยตามความเหมาะสม</p> <p>- เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้องและส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปยังกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๘ (๗) ประกอบระเบียบ กสม. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๙</p>
๑๐	๑๐๘/๒๕๖๒ ๑๒ ม.ค. ๖๒ (หน้า ๕๔)	นางกานดา อดินันท์ อัคเดช	สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา และสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีกล่าวอ้างว่า ครอบครัวบ้านเรียนกານดาไม่ได้รับงบอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่เกิดเหตุ : หน่วยงาน : -สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น	<p>- ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ไม่ได้รับเงินอุดหนุนประจำปีการศึกษา ๒/๒๕๖๒ ตรงตามจำนวนที่ได้รับการจัดสรรจากผู้ถูกร้อง โดยผู้ร้องได้ติดตามทางความไม่สงบผู้ถูกร้องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันยังไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด</p> <p>- พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการขอให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งควรได้รับการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรง ประกอบกับ กสม. เคยมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน และ</p>

ที่	เรื่องร้องเรียนที่	ผู้ร้อง	เรื่อง	ข้อพิจารณา
			พื้นฐาน	<p>ข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว (รายงานผลการตรวจสอบฯ ที่ ๑-๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒)</p> <p>- เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง และส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ประกอบระเบียบ กสม. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘</p>

เสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม

.....

.....

บันทึกเสนอเข้าประชุม
เลขรับหนังสือ กกบ.ที่ ๒๔๙/๒๕๖๒

เรื่อง	ขอทราบความคืบหน้าหรือความเคลื่อนไหว กรณีร้องเรียนกล่าวอ้างว่าถูกเลิกจ้างไม่เป็นธรรม	
ผู้ร้อง	นายนาวี นาคนาวา	ที่ ๑
	นายเพ็ญรัตน์ วันนิ	ที่ ๒
ผู้ถูกร้อง	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (ขสมก.)	

๑. ความเป็นมา/เรื่องเดิม

๑.๑ ผู้ร้องทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวอ้างว่า องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (ผู้ถูกร้อง) เลิกจ้างด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมจึงขอให้ตรวจสอบ (เลขรับหนังสือ กปส.ที่ ๒๕๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑)

๑.๒ คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นการขอให้ตรวจสอบการถูกเลิกจ้างโดยอ้างว่า เป็นการเลิกจ้างด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม ซึ่งในขั้นนี้ ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีมูลเพียงพอที่จะพิจารณาได้ว่ามีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนผู้ร้อง และผู้ร้องทั้งสองสามารถยืนยันคำร้องต่อพนักงานตรวจสอบงานแห่งท้องที่ที่ผู้ร้องทั้งสองทำงานอยู่หรือที่ผู้ถูกร้องมีภูมิลำเนา และดำเนินการเสนอเรื่องต่อศาลแรงงานได้โดยตรงตามกระบวนการและขั้นตอนของกฎหมาย กรณีไม่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามนัยมาตรา ๓๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับ ผู้ร้องทั้งสองได้ร้องเรียนกรณีดังกล่าวต่อผู้ตัวแทนการแฝ่นดินแล้ว ตามเลขรับเรื่องร้องเรียนที่ ๔๓๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ตัวแทนการแฝ่นดิน จึงต้องด้วยมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง

๑.๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน

๑.๔ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๓๔๓ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบและผู้ร้องได้รับหนังสือแล้วเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารใบตอบรับไปรษณียภัณฑ์ภายในประเทศ (ด่วนที่สุด) แนบท้าย

๑.๕ ผู้ร้องทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอทราบความคืบหน้าหรือความเคลื่อนไหวโดยอ้างถึงหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๓๔๓ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ อ้างว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติไม่รับไว้โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทั้งสองชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่า การคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิมนุษยชนจึงไม่บังเกิดและอาจทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงอาจไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ร้องทั้งสองจึงขอให้พิจารณาดำเนินการ

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามเรื่องร้องเรียนเป็นการขอให้ทบทวนผลการพิจารณาвинิจฉัยของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยอ้างว่า การพิจารณาвинิจฉัยเรื่องร้องเรียนเฉพาะเนื้อหาในเอกสาร เพียงอย่างเดียวแล้วมีมติไม่รับไว้เป็นคำร้องเพื่อพิจารณาตรวจสอบโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทั้งสองชี้แจง ข้อเท็จจริงให้ประจักษ์นั้น เป็นการไม่ปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของ ผู้ร้องทั้งสองและทำให้ผู้ร้องทั้งสอง ไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงขอให้มีการพิจารณาตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอีกครั้ง กรณีดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสอง ได้อ้างถึงเรื่องร้องเรียนเดิมในหนังสือฉบับเดิมซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณา และมีมติไม่รับไว้เป็นคำร้องแล้ว โดยไม่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ผลการ พิจารณาเปลี่ยนแปลงไป เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ วรรคสอง (๓)

๓. มติ กสม.คุ้มครองฯ

มติ กสม.คุ้มครองฯ ครั้งที่...../๒๕๖๒
วันพุธที่สุดที่..... มี.ค. ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๔๐/๒๕๖๑

เรื่อง สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีขอให้เร่งรัดการดำเนินคดีที่ถูกอยาดตัว

ผู้ร้อง นายบัญชา พ่วงนิม

ผู้ถูกร้อง สถานีตำรวจนครเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ความเป็นมา/เรื่องเดิม

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติผ่านเรื่องจำจังหวัดสุพรรณบุรี ตามหนังสือ ที่ สพ ๐๐๒๕/๒๐๒๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ (เลขรับหนังสือ กปส. ที่ ๑๗๗๑/๒๕๖๑) กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องดำเนินคดีที่ถูกอยาดล่าช้าเป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย อาจเสียสิทธิประโยชน์อันพึงได้ตามกฎหมาย จึงขอให้เร่งรัดการดำเนินคดี

๒. การดำเนินการ

๒.๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการกลับเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีอาจมีประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าของผู้ถูกร้องซึ่งอาจละเอียดต่อสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของผู้ร้อง และส่งผลให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายเสียสิทธิประโยชน์อันพึงได้ตามกฎหมาย เห็นควรรับไว้เป็นคำร้องและมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ กลุ่มงานตรวจสอบการลงมติสิทธิมนุษยชน ๓ (กตล.๓) สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน พิจารณาดำเนินการ (ตามคำร้องที่ ๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒)

๒.๒ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยกลุ่มงานกลับเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ได้จัดทำแฟ้มสำนวนคำร้องและจัดทำบันทึกส่งเรื่องให้กลุ่มงานตรวจสอบการลงมติสิทธิมนุษยชน ๓ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชนพิจารณาดำเนินการแล้ว และได้ส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณา

๒.๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐาน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ได้พิจารณารายงานประชุม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ๑๖ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๑๖ กลุ่มงานกลับเรื่องร้องเรียนฯ ในฐานะผู้นำเสน�建議 ให้ข้อมูลเรื่องร้องเรียนข้างต้นออกจากการประชุมเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง เพิ่มเติมจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเนื่องจากเห็นว่าประเด็นที่ร้องเรียนอาจเป็นประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินรับไว้ตรวจสอบ

๒.๔ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๒ กลุ่มงานกลับเรื่องร้องเรียนฯ ได้ส่งแบบคำขอ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนไปยังสำนักผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีตามคำร้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ สำนักผู้ตรวจการแผ่นดินได้ตอบข้อซึ้งว่า กรณีตามคำร้องได้รับเรื่องร้องเรียน กรณีดังกล่าวข้างต้น ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๕๒๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน

/๒.๔ คณะกรรมการ ...

๒.๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ได้มีมติเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาในการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนตามที่กลุ่มงานกลั่นกรองรับเรื่องร้องเรียนฯ ได้ขอขยายโดยให้ระยะเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งจะครบกำหนดที่ขยายเวลาในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒

๒.๖ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผพ ๐๗/๙๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินกรณีนายบัญชา พ่วงดิม (ผู้ร้องเรียน) ได้ร้องเรียนกล่าวอ้างว่า ได้รับความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองพะรรณบุรี ดำเนินการสอบสวนและทำความเห็นเสนอต่อพนักงานอัยการเพื่อส่งฟ้องคดีของผู้ร้องล่าช้า สรุปได้ว่า สถานีตำรวจนครบาลเมืองสุพรรณบุรีได้ดำเนินการเร่งรัดสอบสวนและสรุปความเห็นส่งพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีส่งฟ้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าเป็นเรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนอย่างเหมาะสมแล้วตามมาตรา ๓๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐^๑ จึงวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง

๒.๗ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนได้ประสานไปยังเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรีตามโทรศัพท์หมายเลข ๐ ๓๔๔๒ ๒๕๐๘ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ทราบว่า ปัจจุบันผู้ร้องยังถูกควบคุมตัวที่เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรีและยังไม่มีกำหนดส่งตัวกลับไปคุกชั่วที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางเนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี และประสานไปยังศาลจังหวัดสุพรรณบุรีที่โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๓๔๕๕ ๕๕๕๑ ทราบว่า พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีได้ฟ้องคดีผู้ร้องต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ตามคดีหมายเลขคดีที่ ย.๒๙๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งศาลจังหวัดสุพรรณบุรีได้นัดสืบพยานโจทก์และพยานจำเลย ในวันที่ ๓ – ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามเรื่องร้องเรียนเป็นการขอให้เร่งรัดการดำเนินคดีที่ถูกอย่างด้วยที่มีปัจจุบันพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองสุพรรณบุรีได้สรุปสำนวนการสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ตามคดีหมายเลขคดีที่ ย.๒๙๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กรณีจึงเป็นเรื่องที่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว ประกอบกับประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินรับเรื่องไว้พิจารณาดำเนินการและมีคำวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๘ (๓) และ (๕)

/๔. มติ ...

^๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจการแผ่นดินต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรับเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา

...

(๖) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมอย่างเหมาะสมแล้ว

ในกรณีที่ความประภูมิในภายหลังว่าเป็นเรื่องที่มีลักษณะตามวรคหนึ่ง ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินสั่งยุติเรื่อง

๔. มติ กสม.คุ้มครองฯ

มติ กสม.คุ้มครองฯ ครั้งที่...../๒๕๖๒
วันพุธที่.....มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๔๔/๒๕๖๒

เรื่อง ขอให้ตรวจสอบและประสานการช่วยเหลือ กรณีกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงตรวจค้นบ้าน
แล้วทำให้ได้รับความเสียหาย

ผู้ร้อง นางสาวมาเร้า หาแวง ที่ ๑
นายกอยา สามัย ที่ ๒

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๔๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๐๔.๓๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้าปิดล้อมบ้านพักเลขที่ ๑๕๐/๒ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าค่าน ตำบลตะโลภะปอร์ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นบ้านของผู้ร้องที่ ๑ และเกิดการยิงปะทะกันระหว่างทหารพราณและกลุ่มแนวร่วมก่อความไม่สงบ ก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้ร้องทั้งสอง ดังนี้

ผู้ร้องที่ ๑ พร้อมนายมิ สามัคคี สามีผู้ร้องที่ ๑ และหลานสาว อายุภัยในบ้านหลังเกิดเหตุ โดยในวันเวลาดังกล่าวเจ้าหน้าที่ไม่ได้แจ้งผู้นำชุมชนหรือส่งสัญญาณให้คุณที่อยู่ภายนอกบ้านทราบ เมื่อเกิดเหตุ ยิงปะทะกันขึ้นทุกคนภายในบ้านได้แต่หอบตัวเพื่อหลบกระสุนและไม่สามารถออกจากบ้านได้ ต่อมาเวลาประมาณ ๐๕.๐๐ นาฬิกา หลานสาวของผู้ร้องที่ ๑ ถูกยิงได้รับบาดเจ็บ สามีผู้ร้องที่ ๑ จึงได้ตะโกนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าหลานสาวถูกยิงและขอให้เจ้าหน้าที่เข้ามาพาตัวออกจากบ้าน แต่เจ้าหน้าที่ไม่เชื่อและแจ้งให้กลับเข้าไปอยู่ภายนอกบ้าน หลานสาวจึงขอโทรศัพท์ไปแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๑ เพื่อขอความช่วยเหลือ จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้ประสานต่อไปยังเจ้าหน้าที่ชุดปิดล้อมให้เข้าช่วยเหลือ แต่เจ้าหน้าที่กลับให้ผู้ร้องที่ ๑ อุ้มหลานออกจากบ้าน ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ได้แจ้งกลับไปว่าตนเองอุ้มหลานไม่ไหวให้เจ้าหน้าที่เข้ามาอุ้มหลานออกไป แต่เจ้าหน้าที่ไม่ยอมเข้ามารับ ผู้ร้องที่ ๑ จึงได้ลากตัวหลานออกจากบ้านด้วยตนเองจนถึงบริเวณถนนหน้าบ้าน ที่เจ้าหน้าที่ยืนอยู่ จากนั้นเจ้าหน้าที่จึงได้อุ้มตัวหลานออกไปขึ้นรถในเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ นาฬิกา เมื่อเหตุการณ์สงบลง เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบภายในบ้านโดยที่ไม่มีเจ้าของบ้านนำคัน ซึ่งภายนหลังพบว่า เงินหายไปจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้ควบคุมตัว สามีผู้ร้องที่ ๑ ไปที่ค่ายอิงคยุทธบริหาร ภายนหลังบุตรสาวผู้ร้องที่ ๑ ได้เข้าเยี่ยมสังเกตเห็นรอยแดงข้าบริเวณหน้าอก และห้องใช้ไม้เท้าขาซ้ายในการเดิน

ผู้ร้องที่ ๒ กล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ได้เข้าปิดล้อมบ้านจำนวน ๒ หลัง หลังหนึ่งเป็นบ้านเลขที่ ๑๕๐ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าค่าน ตำบลตะโลภะปอร์ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี เป็นบ้านของบุตรชายผู้ร้องที่ ๒ ซึ่งขณะเกิดเหตุบุตรชายและลูกสะใภ้ไม่อยู่ในบ้าน ภายนหลังเหตุการณ์ยิงปะทะกันสงบลงแล้ว เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ได้ให้ผู้นำชุมชนแจ้งให้คุณในบ้านออกมาก็ซึ่งขณะนั้นไม่มีใครอยู่ในบ้านแล้ว ในเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ผู้ร้องที่ ๒ ถอยออกไปเนื่องจากจะเคลียร์พื้นที่ จากนั้นได้มี เยลลิคอบเพอร์บินวนและยิงปืนกลมเข้าไปในบ้านของบุตรชายผู้ร้องที่ ๒ ทำให้ได้รับความเสียหายทั้งหลัง

จากข้อเท็จจริงข้างต้น ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ชุดดังกล่าวเป็นการกระทำที่เกินกว่าเหตุ จึงขอให้ตรวจสอบและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยุติความเสียหายที่เกิดขึ้น

๑๗. การดำเนินการ...

๒. การดำเนินการ

๒.๑ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องที่ ๑ เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ ได้รับข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า ylan สาหัสของผู้ร้องที่ ๑ รักษาตัวและกลับมาอยู่ที่บ้านแล้ว สุขภาพร่างกายแข็งแรงดี มีหน่วยงาน (ไม่ทราบชื่อ) ได้เยียวยาค่าเสียหายที่เกิดกับylan สาหัสแล้ว ส่วนค่าเสียหายในทรัพย์สินนั้นยังไม่ได้รับการคูดแลเยียวยาจากหน่วยงานใด

ส่วนกรณีสามีผู้ร้องที่ ๑ นั้น ถูกควบคุมตัวอยู่ที่ค่ายอิงคัญบริหารเป็นเวลา ๑๗ วัน โดยมีแพทย์ประจำตัวออกใบรับรองแพทย์ยืนยันว่าป่วยและต้องได้รับการรักษาตัว ซึ่งสามีผู้ร้องที่ ๑ ยืนยันว่าตนเองไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ทำร้ายหรือทรมาน และไม่พบร่องรอยตามร่างกายแต่อย่างใด ปัจจุบันศาลจังหวัดปัตตานีอนุญาตให้ประกันตัวในวงเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และกลับมาอยู่ที่บ้านแล้ว

กรณีของผู้ร้องที่ ๒ นั้น อำเภอยะหริ่งได้ส่งเรื่องไปให้จังหวัดปัตตานีพิจารณาเรื่องการชดใช้เยียวยาความเสียหายแล้ว

๒.๒ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องที่ ๑ ทางโทรศัพท์ เพื่อสอบถามความคืบหน้าการดำเนินการ สรุปได้ว่า ผู้ร้องที่ ๑ ไม่ติดใจความเสียหายที่เกิดขึ้น ต่อทรัพย์สินภายในบ้าน ส่วนกรณีของผู้ร้องที่ ๒ นั้น อยู่ระหว่างการพิจารณาของหน่วยงานระดับจังหวัดแล้ว

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการขอให้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยืนยันความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งกรณีของผู้ร้องที่ ๑ ไม่ติดใจความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินภายในบ้าน ส่วนกรณีของผู้ร้องที่ ๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๕)

๓. มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ

นายเรืองศักดิ์ พัศศิริ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน
มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่/๒๕๖๒
วันที่ เดือน ๒๕๖๒

บันทึกเสนอต่อประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๗๙/๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิแรงงาน กรณีนักศึกษาฝึกงานได้รับมอบหมายงานที่ไม่ตรงสาขาวิชาที่ตนเองเรียน

ผู้ร้อง Nongnuch Uamchim (jiw251936@icloud.com)

ผู้ถูกร้อง -

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๗๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า สถานศึกษาเทคนิคกำแพงเพชรได้ส่งนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาช่างกลโรงงาน ไปฝึกงานในบริษัทแห่งหนึ่ง เป็นเวลา ๔ เดือน โดยนักศึกษาทุกคนไม่ได้ฝึกงานตามสาขาวิชาที่ตนเองเรียน แต่ได้รับมอบหมายให้ไปทำงานแทนพนักงานทั่วไปของบริษัท เช่น ให้แพ็คกล่องใส่ของ หรือแบกกล่องขึ้นรถ ทั้งยังถูกบังคับให้ทำงานล่วงเวลา และไม่อนุญาตให้ลากลับบ้าน จนบางครั้งนักศึกษาท่านไม่ไหวต้องหนีกลับบ้าน ซึ่งหมายความว่าจะไม่จบการศึกษา ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการใช้แรงงานที่ต้องทำงานเกินวันละ ๘ ชั่วโมง ผู้ร้องจึงต้องการหาแนวทางที่จะแก้ไขให้ใช้ระยะเวลาฝึกงานลดน้อยลง และไม่ทำงานหนักเกินไป จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การดำเนินการ

๒.๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอให้ตรวจสอบ จึงมอบหมายเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนให้ตรวจสอบหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

๒.๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องทางจดหมายอีเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้ร้องแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้ว เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สรุปได้ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ปกครองของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถานศึกษาเทคนิคกำแพงเพชร ถูกส่งให้ไปฝึกงานที่บริษัท กันยง จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้ร้องขอทราบแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องระยะเวลาฝึกงาน และการฝึกงานให้ตรงวัตถุประสงค์โดยกรณีดังกล่าวเป็นการเข้มงวดและทำงานหนักเกินไป สำหรับนักศึกษาฝึกงาน แม้ว่าจะได้รับค่าตอบแทนก็ตาม

๒.๓ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้ประสานไปยังผู้ร้องทางจดหมายอีเล็กทรอนิกส์อีกครั้ง เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เพื่อขอทราบรายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานการศึกษาตามที่กล่าวอ้าง พร้อมทั้งขอให้ผู้ร้องแจ้งหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้เพื่อความสะดวกในการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม แต่ปัจจุบัน (๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒) ยังไม่ได้รับการตอบกลับจากผู้ร้องแต่อย่างใด

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่เพียงพอ เนื่องจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับชื่อสถานศึกษาไม่ชัดเจน โดยผู้ร้องยืนยันว่าเป็นชื่อ “สถานศึกษาเทคนิค กำแพงเพชร” และจากการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตไม่พบว่ามีสถานศึกษาดังกล่าว เนื่نควรไม่รับไว้เป็นคำร้องทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ วรรคสาม

๔. มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ

นายเริงศักดิ์ พัสดุศรี เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน
มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่/๒๕๖๒
วันที่ เดือน ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม^๑
เรื่องร้องเรียนที่ ๘๙/๒๕๖๒

ผู้รับผิดชอบ : ภาบุญชัย ใจดี๊
ผู้ตรวจ : มิตร ใจดี๊

เรื่อง กรณีขอให้ดำเนินการให้พระลูกวัดที่ถูกเจ้าอาวาสออกคำสั่งขับไล่ออกจากวัดสังฆทาน
ได้กลับเข้าพำนักในวัดเดิม

ผู้ร้อง พระครูประพัสสุตตาม พระลูกวัดสังฆทาน

ผู้ถูกร้อง พระครูปัลติเพรินทร์ สิริวัฒโน เจ้าอาวาสวัดสังฆทาน

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๘๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นพระสงฆ์จำพรรษาอยู่ที่วัดสังฆทาน ตำบลบางไฝ อำเภอเมืองนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และมีตำแหน่งเป็นกรรมการมูลนิธิพุทธอเนกประสงค์วัดสังฆทาน โดยมีผู้ถูกร้องเป็นประธานฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องร่วมกับคณะกรรมการมูลนิธิฯ ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องร่วมกับกรรมการมูลนิธิบางส่วน ได้เบิกถอนเงินของมูลนิธิฯ ออกจากบัญชีไปประมาณ ๗ ล้านบาทเศษ จากเดิมที่มีอยู่ประมาณ ๓๐ ล้านบาท คงเหลืออยู่ประมาณ ๒๒ ล้านบาท โดยไม่มีการแจ้งให้คณะกรรมการมูลนิธิฯ ทราบ ผู้ร้องจึงได้แจ้งให้ฝ่ายคณะกรรมการพราหมณ์ทราบทั้งจัดประชุมคณะกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการดังนี้ โดยการทุจริตเรื่องเงิน และมีการปกปิดการกระทำดังกล่าวไว้

ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ร้องกับพระลูกวัดสังฆทาน รวม ๖ รูป ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ถูกร้องและบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องกับพวกไม่พอใจ และมีคำสั่งที่ ๘/๒๕๖๐ โดยเจ้าอาวาสออกคำสั่งขับไล่ผู้ร้องกับพระลูกวัดรวม ๖ รูป ออกจากวัดสังฆทาน โดยให้เหตุผลว่าการที่ผู้ร้องกับพวกยื่นหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเป็นการแสดงความกระด้างกระเดื่อง ปลุกปั่นทำให้เกิดความแตกแยก จึงมีคำสั่งขับไล่ และได้ข่มชู่คุกคามผู้ร้องกับพวกโดยการประจานในสื่อสังคมออนไลน์ และปิดประกาศหัวบริเวณวัด

จากการนี้ดังกล่าวผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นเหตุให้ผู้ร้องกับพวกได้รับความเดือนร้อน ไม่มีวัดจำพรรษา และทำให้ไม่สามารถปฏิบัติศาสนกิจได้ จึงร้องเรียนมาเพื่อขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดำเนินการให้ผู้ร้องกับพวกซึ่งเป็นพระภิกษุสงฆ์ รวม ๖ รูป ได้กลับเข้าไปพำนักที่วัดสังฆทานเช่นเดิม

๒. การดำเนินการ

๒.๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนได้ติดต่อประสานทางโทรศัพท์ไปยังสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนนทบุรี ที่หมายเลข ๐ ๒๙๕๐ ๓๐๒๔ เพื่อประสานงานในเบื้องต้น โดยได้รับการชี้แจงจากผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนนทบุรีว่า การออกคำสั่งขับไล่พระลูกวัดออกจากวัดนั้น เป็นอำนาจทางปกครองที่เจ้าอาวาสสามารถกระทำได้ ซึ่งในกรณีดังกล่าว ทราบข้อมูลว่ากรณีการดำเนินงานของมูลนิธิฯ นั้น ได้มีการฟ้องเป็นคดีต่อศาลระหว่างกันไปมาอยู่หลายคดี ซึ่งหากผู้ร้องประสงค์จะพำนักในวัดอื่น ทางสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนนทบุรีจะดำเนินการประสานงานให้ต่อไป

๒.๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนได้ติดต่อประสานทางโทรศัพท์ถึงผู้ร้อง ที่หมายเลข ๐๘ ๑๒๕๘ xxxx โดยผู้ร้องยืนยันข้อเท็จจริงตามเรื่องร้องเรียน และแจ้งความประสงค์ขอพำนักที่วัดสังฆทานซึ่งผู้ร้องเคยเป็นกรรมการมูลนิธิฯ อยู่ ด้วยเหตุผลว่าเพื่อจะได้กลับไปดำเนินงานของมูลนิธิฯ ต่อ โดยไม่ต้องการพำนักที่วัดอื่น

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวสมควรได้รับการแก้ไขโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรง เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง และส่งเรื่องให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนนทบุรี พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๙

๔. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ

.....
.....
.....

นายภาณุพันธ์ ยอดคำเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน
มติ กสม. ด้านคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๘๘/๒๕๖๒

เรื่อง	กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าท่าและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	
ผู้ร้อง	นายจรุญ เอี่ยมสอดาด ในฐานะประธานบริหารบริษัท เอ็นเอสแก๊ส แอลพีจี จำกัด	
ผู้ถูกร้อง	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ กรมเจ้าท่า กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	ที่ ๑ ที่ ๒

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสมุทรสงครามได้ออกใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ให้บริษัท เอ็นเอสแก๊ส แอลพีจี จำกัด ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภทท่าเทียบเรือ ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจอดเทียบเรือขนถ่ายแก๊ส ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำแม่กลอง ต่อมากับรั้ว ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๓๓๗/สส. ๕๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แจ้งเหตุเพิกถอนใบอนุญาต เนื่องจากการออกใบอนุญาตดังกล่าวขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ร้องได้ยังและแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา ภายใต้ ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว ซึ่งผู้ร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ชี้แจงว่า ผู้ร้องได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและมิได้กระทำผิดเงื่อนไขแต่อย่างใด ผู้ร้องเห็นว่า การที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ๓ อ้างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อ้างผลตอบหารือของกระทรวงมหาดไทยและอ้างข้อสংการของกระทรวงคมนาคม ซึ่งคำวินิจฉัยของหัวหน้าส่วนราชการ สรุปสาระสำคัญได้ว่า พื้นที่ก่อสร้างท่าเทียบเรืออยู่ในเขตตามกฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อ ๑๗ ของกฎกระทรวงฯ กำหนดให้ใช้เป็นที่ดินประเภทที่ได้เพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีฟ้า) มีข้อกำหนดให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การห้องเที่ยวเชิงระบบนิเวศ การเพาเวลี่ยงสัตว์น้ำหรือการประมงชายฝั่งเท่านั้น ซึ่งข้อกำหนดมีความมุ่งหมายให้บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่พิเศษที่มีลักษณะเฉพาะในการอนุรักษ์พื้นที่ จึงมีข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ได้ดำเนินการได้เพียงเท่าที่จำเป็นและเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อเป็นที่ดินเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ดังนั้น เมื่อกฎกระทรวงมีผลใช้บังคับแล้วและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ เพิกถอนใบอนุญาต ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ร้องได้ลงทุนก่อสร้างท่าเทียบเรือ เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และมีใบอนุญาตให้ใช้งานท่าเทียบเรือแล้ว เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ปัจจุบันผู้ร้องไม่ได้ใช้งานท่าเทียบเรือดังกล่าว

ส่วนกรณีของผู้ถูกร้องที่ ๒ เจ้าหน้าที่สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๗ กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรสงคราม ว่า ผู้ร้องได้กระทำการก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ บุกรุกป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ และเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ร้องได้ชี้แจงขอเท็จจริงด้วยว่าเจ้าพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ผู้ร้องดำเนินการก่อสร้างท่าเทียบเรือเป็นไปตามใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ประกอบกับก่อนที่จะมีการออกใบอนุญาต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการประชุม ลงพื้นที่ตรวจสอบ และกำหนดจุดที่จะทำการก่อสร้าง จากนั้นผู้ร่วมราชการจังหวัดสมุทรสงครามจึงมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ร้องเห็นว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่

สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๗ គรุณตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่ผู้ร้องกล่าวอ้างก่อนที่จะมีการร้องทุกข์ดำเนินคดี ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสงคราม การกระทำดังกล่าวเป็นการกลั่นแกล้งเพื่อทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย และเป็นการกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นได้รับโทษทางอาญา เนื่องจากผู้ร้องไม่ได้กระทำความผิดแต่กลับถูกแจ้งข้อหาดำเนินคดี ทั้งนี้ ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๒ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง ต่อศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำที่ ส ๘๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวประเด็นที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ แจ้งเหตุเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งผู้ร้องได้มีหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาแล้ว โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร้อง ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ ประกอบกับผู้ร้องได้ยื่นฟ้องในประเด็นเดียวกันต่อศาลปกครองแล้ว กรณีเป็นเรื่องที่มีการฟ้องต่อศาลแล้วต้องห้ามมิให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรับเรื่องไว้พิจารณาดำเนินการ เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๑)

๓. มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒

มติ กสม. ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม^๑
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๐/๒๕๖๒

ผู้รับผิดชอบ : นายบัญชา ໂໄຮ ๐๓๗๙๔
ผู้ตรวจ : นางสาวมีดา ໂໄຮ ๐๓๗๙๔ - ๘๓

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชน

ผู้ร้อง นางสาวอาชียา ชากา

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า นายนิโชค สถาปอ เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๘๔๐๙ ๐๐๐๓๑ ๘๘ สามีของผู้ร้องถูกทำร้ายร่างกาย เพื่อให้ยอมรับสารภาพในความผิดที่ไม่ได้กระทำແລະให้บอกเกี่ยวกับที่ซ่อนของ (ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับของว่าคือสิ่งใด) กล่าวคือ

เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ได้มีเจ้าหน้าที่ทหารพวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประมาณ ๕๐ นาย สนธิกำลังเข้าจับกุมนายนิโชค สถาปอ อายุ ๓๓ ปี ที่บ้านเลขที่ ๗๐/๑๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลลยรัง อำเภอyleยรัง จังหวัดปัตตานี หลังจากนั้น ได้พาตัวไปควบคุมที่ ฉก. ๕๓ ค่ายอิงคยุทธบริหาร อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี และได้เข้าเยี่ยมในเวลาต่อมาพร้อมสังเกตเห็นสีหน้าสามีไม่ค่อยสู้ดีเหมือนไม่ได้นอน

เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้เข้าเยี่ยมสามี แต่เจ้าหน้าที่ให้พบเพียง ๒ นาที สังเกตเห็นว่าสามีขณะเดินต้องให้เจ้าหน้าที่ประคองขึ้น

เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้พาสามีมาที่บ้านอ้างว่า ให้มาหากองที่ซุกซ่อนไว้ สังเกตเห็นว่าสามี มีบาดแผลได้รับการผ่าซ้ายเป็นลักษณะรอยไฟไหม้ เมมื่อนโดยทุบตี มีรอยข่วนที่แก้ม หลังมือ และแขน สามีแจ้งกับผู้ร้องว่าไม่ทราบทราบมา ๒ คืนแล้ว หั้งผู้ถูกร้องชี้มือผู้ร้องว่าให้ความร่วมมือ มีเช่นนั้น จะถูกควบคุมตัวเข้าค่ายอิงคยุทธบริหารเหมือนสามี

เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้เข้าเยี่ยมสามีและถูกนำตัวไปสอบสวนเกี่ยวกับที่ซ่อนของ มีการให้สามีเข้ามาพบและอ้อนวอนให้ผู้ร้องบอกที่ซ่อนของ ซึ่งผู้ร้องไม่ทราบว่าของนั้นคืออะไร ในกรณี สังเกตเห็นว่าสามีตนมีความหาดกลัวโดยเฉพาะเวลาสบตา กับผู้ถูกร้อง

เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๑๕.๓๐ นาฬิกา ผู้ร้องได้เข้าเยี่ยมสามีและมีการนำผู้ร้องไปยังที่ห้องเพื่อสอบสวนเช่นเดิม มีการสอบสวนในประเด็นเดิม คือ ให้บอกที่ซ่อนของ และแจ้งว่าจะตรวจสอบตีอีกของผู้ร้อง มีการนำเอกสารมาให้ผู้ร้องเชิญชื่อยินยอม ต่อมามาได้ให้สามีของผู้ร้องเข้าพบประมาณ ๒๐ นาที ซึ่งสามีของผู้ร้องได้ขอร้องให้ผู้ร้องบอกที่ซ่อนของ ซึ่งผู้ร้องไม่ทราบว่าของคืออะไร ผู้ร้องกลัวมาก ต่อมามีผู้ถูกร้องได้ค้นตัวผู้ร้องพบสมุดจดบันทึกที่ผู้ร้องนำไปด้วยเพื่อจดรายละเอียดในการเข้าพบสามีในแต่ละวัน เพื่อจะได้มีข้อมูล นำมาปรับเรียนคณากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ชี้มือว่าให้ผู้ร้องคิดทบทวนให้ดีว่า หากข้อร้องเรียนเป็นเท็จอาจถูกฟ้องกลับได้ จึงร้องเรียนขอให้ตรวจสอบ

๒. การดำเนินการ

๒.๑ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้โทรศัพท์สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามหมายเลข ๐๖ ๔๔๙๘ XXXX ได้ความว่า ปัจจุบันสามีของผู้ร้องยังถูกควบคุมตัวอยู่ในค่ายอิงคัญที่บริหาร

ในวันเดียวกันนี้ เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ได้โทรศัพท์สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ร้องตามหมายเลข ๐๖ ๓๖๓๑ XXXX แต่ผู้ร้องไม่รับสาย

๒.๒ คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว ผู้ถูก控告ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติกฎหมายการศึกพ.ศ. ๒๕๕๗ และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีประเด็นอ้างว่ามีการซ้อมทราบเพื่อให้รับสารภาพในความผิดอาญา ซึ่งจากระยะเวลาเกิดเหตุถึงวันที่ร้องเรียนเข้ามาที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ยังอยู่ในอำนาจการควบคุมตัวตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น หากมีการกระทำตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างจริง น่าจะยังพบร่องรอยการบาดเจ็บตามที่กล่าวอ้าง จึงเห็นควรลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบรอยบาดแผลเป็นการต่อว่า

๒.๓ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ นายกฤษฎา งามสินจำรัส ผู้อำนวยการกลุ่มงานตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๓ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ณ ค่ายอิงคัญที่บริหาร โดยได้เข้าพบนายนิโชค สปาตอ สามีของผู้ร้องที่อ้างว่าถูกทำร้ายร่างกายและซ้อมทราบจากการตรวจสอบเบื้องต้นนั้น ไม่ปรากฏว่ามีรอยหรือบาดแผลตามที่กล่าวอ้าง และนายนิโชค สปาตอ สามีของผู้ร้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันมีความรู้สึกดีขึ้นแล้ว ไม่ประสงค์ที่จะร้องเรียนและขอคืนเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ ในระหว่างการสอบถามข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงมีการบันทึกภาพและเสียง (วีดีโอ) ไว้ด้วย

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว เป็นความกังวลของผู้ร้องในฐานะภริยาของนายนิโชค สปาตอ ผู้ถูกกลับกุม เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นไม่ปรากฏว่ามีการกระทำอันเป็นการซ้อมทราบ อีกทั้ง สามีของผู้ร้องไม่ประสงค์ให้มีการตรวจสอบและประสงค์ยุติเรื่อง ในขั้นนี้ จึงเห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ วรรคสอง (๔)

๔. มติ กสม. คุ้มครองฯ

.....
.....
.....

มติ กสม. คุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๖/๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ของรัฐบาล ๓ โครงการ

ผู้ร้อง นายสราญุทธ์ สนรักษा เครือข่ายรักแม่พระธรณี

ผู้ถูกร้อง รัฐบาล

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ (เลขรับหนังสือ ที่ กกป.๒๓๕/๒๕๖๒) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๒๕/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางซื่อน อำเภอป้อชี จังหวัดฉะเชิงเทรา พร้อมประชาชนในตำบลหนองตีนนกและประชาชนข้างเคียงได้รับผลกระทบจากโครงการ EEC (Eastern Economic Corridor: EEC) ของรัฐบาล (ผู้ถูกร้อง) หรือชื่อภาษาไทยว่าโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก จำนวน ๓ โครงการ คือ (๑) โครงการออมตะซิตี้ ชลบุรี ๒ (๒) โครงการไอซีดี ฉะเชิงเทรา และ (๓) โครงการฉะเชิงเทราบลูเทเราเทคซิตี้ โดยโครงการทั้งสามดังกล่าวส่งผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ ชาวหางน้ำ และอยู่บ้านพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้างบริเวณตอนปลายของลุ่มน้ำบางปะกงที่เป็นพื้นที่ผลิตสัตว์น้ำและพื้นที่เกษตรกรรมขึ้นดี ผู้ร้องเห็นว่าโครงการดังกล่าวจะมีผลเสียในการพัฒนาและสิทธิชุมชน

ผู้ร้องได้ส่งเอกสารเพิ่มเติม ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอให้ตรวจสอบโครงการพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าคอนเนอร์ (ไอซีดี) จังหวัดฉะเชิงเทรา ของคณะกรรมการสิทธิฯ โดยกล่าวอ้างว่า สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) เร่งสรุปผลการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าคอนเนอร์รองรับอีซีดีที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกพร้อมนำเสนอกระทรวงคมนาคมเพื่อให้ความเห็นชอบการเงินคืนที่ดินในระยะแรก ประมาณ ๘๐๐ ไร่ มูลค่ากว่า ๕๐๐ ล้านบาท ที่ตำบลหนองตีนนก อำเภอป้อชี จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งที่กระบวนการศึกษาความเหมาะสมสมัยไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ และยังไม่มีการหารายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม อีกทั้งประชาชนทั้งหมดที่เข้าร่วมกระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์ไม่เห็นด้วย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตีนนกและตำบลข้างเคียง ชุมชนศาสนานาทั้งศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์นิกายคาดเดาต่างกันว่า ผู้ร้องเห็นว่าหากมีการเงินคืนที่ดินจะทำให้ผู้ร้องและชุมชนบริเวณที่ถูกเวนคืนได้รับความเดือดร้อนสูญเสียที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขั้นนี้ ยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอที่จะระบุได้ว่าพื้นที่ใดที่ได้รับผลกระทบจากการเงินคืน กรณีจังหวังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานพอสมควรที่ทำให้เห็นว่ามีมูลอันสมควรได้รับการตรวจสอบ เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ วรรคสาม

๓. มติ กสม.คุ้มครองฯ

ผู้รับผิดชอบ : นายบัญชา โทร. ๐๘๑๗๔๘
ผู้ตรวจสอบ : นางสาวมิตา โทร. ๐๘๑๗๔๘ - ๕๙

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๗/๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าบุตรชายถูกจับกุมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ร้อง Mrs. Karen Vincent

ผู้ถูกร้อง -

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องเป็นคนต่างด้าวสัญชาติอเมริกัน กล่าวอ้างว่า Mr. Lewen Carl Vincent บุตรชายผู้ร้องเดินทางมาอยังประเทศไทย ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถูกจับกุม โดยมีผู้หญิงไทย อ้างว่าบุตรชายผู้ร้องขอเยื้อเงิน มีการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น มีการตรวจค้นห้องพักที่บุตรชายผู้ร้องพักอาศัยใน โรงแรมแห่งหนึ่ง พนักงาน จำกัน ทำการจับกุมและเรียกรับเงิน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว เป็นการประ深加工ปัญหาในขณะพำนักระยะอาญาจกรไทย และอ้างว่ามีการเรียกรับเงินของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นควรไม่รับไว้ เป็นคำร้องและส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปยังกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจ ต่อไป ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ (๗) ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘

๓. มติ กสม. คุ้มครองฯ

มติ กสม. คุ้มครองฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้รับผิดชอบ : เริงศักดิ์ ใจดี
ผู้ตรวจ : รพีดา ใจดี ๗๗ - ๔๓

บันทึกเสนอที่ประชุม
เรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๘/๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา และสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีกล่าวอ้างว่า ครอบครัวบ้านเรียนกวนคุณภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ร้อง นางกานดา อตินันท์อัคเดช

ผู้ถูกร้อง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเรื่องร้องเรียนที่ ๑๐๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า ครอบครัวบ้านเรียนกวนคุณภาพให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครอบครัว ซึ่งผู้ถูกร้องได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนจำนวน ๒ ราย ดังนี้ เด็กหญิงกานดา อตินันท์อัคเดช ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้รับเงินอุดหนุน ๔,๑๑๖ บาท และเด็กชายกานดา อตินันท์อัคเดช ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ได้รับเงินอุดหนุน ๔,๑๑๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๒๓๒ บาท แต่เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าครอบครัวบ้านเรียนกวนคุณภาพไม่ได้รับเงินอุดหนุน ประจำปี การศึกษา ๒/๒๕๖๒ ตรงตามจำนวนที่ได้รับการจัดสรรจากผู้ถูกร้อง โดยผู้ร้องได้ติดตามทางสามไปยังผู้ถูกร้อง เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันยังไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการดำเนินการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการขอให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งควรได้รับการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรง ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเคยมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไข การละเมิดสิทธิมนุษยชน และข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว (รายงานผลการตรวจสอบฯ ที่ ๑-๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒) เห็นควรไม่รับไว้เป็นคำร้อง และส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘

๓. มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ

นายเริงศักดิ์ พัศศรี เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน
มติ กสม.ด้านการคุ้มครองฯ ครั้งที่/๒๕๖๒
วันที่ เดือน ๒๕๖๒

๓.๓ รายงานผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน จำนวน ๕ เรื่อง

(เสนอโดย สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

- (๑) คำร้องที่ ๖๐/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชน และสิทธิในข้อมูลข่าวสาร กรณีกล่าวอ้างว่าการดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัยขนาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (หน้า ๔๗ - ๔๘)
- (๒) คำร้องที่ ๕๔๔/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิชุมชน กรณีกองทัพเรือบอกรสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน (หน้า ๕๔ - ๕๕)
- (๓) คำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานอบพืชผลทางการเกษตร (หน้า ๗๖ - ๗๗)
- (๔) คำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพ ส่วนบุคคล กรณีมีผู้เผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี (หน้า ๙๔ - ๙๙)

มติ กสม.

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนนุชยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ /๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิมนุษยชนและสิทธิในข้อมูลข่าวสาร กรณีกล่าวอ้างว่าการดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัยขนาดบวนการส่วนร่วมของประชาชน
 ผู้ร้อง นายรังสรรค์ ผดุงธรรม
 ผู้ถูกร้อง สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่ocommissioner คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ตามคำร้องที่ ๖๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นประธานศูนย์เรียนรู้และพัฒนาประชาสัมคม จังหวัดนครนายก ได้รับข้อมูลว่าผู้ถูกร้องจะดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัย ขนาด ๑๐ เมกะวัตต์ ที่ศูนย์วิจัยนิวเคลียร์ อำเภอครรภ์ จังหวัดนครนายก ซึ่งการดำเนินการของผู้ถูกร้องขนาดบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้ร้องเห็นว่าโครงการของผู้ถูกร้องขนาดบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และหากมีการดำเนินโครงการอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในพื้นที่ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว เห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนดำเนินการตรวจสอบ ต่อมากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) พนักงาน ตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๓) จึงมอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการลงทะเบียนนุชยชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมาคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรสิ่นสุดลง ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือผู้ถูกร้อง ที่ วท ๕๙๑๐/๔๗๔๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๒) หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ วท ๐๒๐๑๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง และฝ่ายผู้ถูกร้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ถูกร้องได้จัดจ้างศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อการศึกษาและทบทวนผลการวิเคราะห์การจัดทำแผนธุรกิจและความเป็นไปได้ พร้อมปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะทางเทคนิคของเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัยตัวใหม่ ตามแผนงานโครงการพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน ด้านการแพทย์ ด้านอุตสาหกรรม การวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมด้วยเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัย โดยโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัยดังกล่าวมีการกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนงาน ๑๕ ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๗๔ ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินการ ๒๘ ขั้นตอน โดยปัจจุบันโครงการของผู้ถูกร้องอยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment System (EHIA)) ตามแผนงานของโครงการซึ่งจะดำเนินการประมาณไตรมาส ๓ ของปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จนถึงไตรมาส ๓ ของปีงบประมาณ ๒๕๖๓ และผู้ถูกร้องยังมิได้ดำเนินการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัย กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการหรือละเลยการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการดำเนินโครงการของผู้ถูกร้องขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการของผู้ถูกร้องเป็นโครงการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๙^๑ ได้บัญญัติให้ต้องมีการศึกษา

/และ...

^๑ มาตรา ๕๙ การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา ก่อนการดำเนินโครงการ ซึ่งจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าปัจจุบันโครงการของผู้ถูกร้องอยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนจะเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลกระทบดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ในขั้นนี้ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากการดำเนินโครงการโดยขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เห็นควรยุติเรื่อง

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ .. /๒๕๖๒ เมื่อวันที่ .. มีนาคม ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวัสดุ ติงสมิตร

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางฉัตรสุดา จันทร์ดีย়ে

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางประกายรัตน์ ตันธีวงศ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางอังคณา นีละไพจิตร

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางเตือนใจ ดีเกศน์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายชาติชาย สุทธิกลม

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้รับผิดชอบค้ำร้อง	นางสาวดวงสมร หมอกแก้ว	๒๘ ส.ค.๖๑
ผู้กลั่นกรองรายงานคนที่ ๑	นางสาวปานวัน สาแก้ว	๑๙ มี.ค. ๖๒
ผู้กลั่นกรองรายงานคนที่ ๒	นายณุนาท คุ้มแพนูลย์	๑๙ มี.ค. ๖๒

ของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อนเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลและชุมชนยื่อมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง

รายงานผลการตรวจสอบการประเมินคุณภาพกระบวนการ

วันที่๒๘ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง	สิทธิมนุษยชน กรณีกล่าวอ้างว่าโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณูขาดกระบวนการ การมีส่วนร่วม
ผู้ร้อง	นายรังสรรค์ ผดุงธรรม
ผู้ถูกร้อง	สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้อง ในฐานะประธานศูนย์เรียนรู้และพัฒนาประชาสัมคม จังหวัดนครนายก ได้ร้องเรียน ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ตามคำร้องที่ ๖๐/๒๕๖๑ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องจะมีโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณูขนาด ๑๐ เมกะวัตต์ พื้นที่อำเภอครักச์ จังหวัดนครนายก ที่ผู้ถูกร้องได้ว่าจ้างศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้าง เครื่องปฏิกรณ์ปรามาณู เพื่อประโยชน์ด้านการแพทย์และอุตสาหกรรมอัญมณี ผู้ร้องเห็นว่าโครงการ ตั้งกล่าวขาดกระบวนการการมีส่วนร่วม ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็น ว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) มอบหมายให้คณะกรรมการด้าน สิทธิมนุษยชนดำเนินการตรวจสอบ ต่อมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) พนักงานตำแหน่ง ตามวาระ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๓) จึงมอบหมายให้คณะกรรมการด้าน สิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรดำเนินการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการตรวจสอบการประเมินคุณภาพกระบวนการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมากันของนุกรรมการด้านสิทธิเด็กและการศึกษาสิ้นสุดวาระลงเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาประกอบเอกสารซึ่งข้อเท็จจริงของผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ดังนี้

๓.๑ การชี้แจงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ร้อง

ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างมาในคำร้อง และให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนว่าจะรับดำเนินการเดินหน้าسانต่อโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณูขนาด ๑๐ เมกะวัตต์ ที่ศูนย์วิจัยนิวเคลียร์จังหวัดนครนายก ซึ่งได้ว่าจ้างศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณู เพื่อประโยชน์ด้านการแพทย์และอุตสาหกรรมอุณหนัณฑ์ ชาวบ้านมีความตระหนกและความวิตกกังวลใจต่อผลกระทบของโครงการว่าจะทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน จึงให้ตรวจสอบ

๓.๒ การชี้แจงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

(๑) ผู้ถูกร้องมีหนังสือ ที่ วท ๕๙๐๑/๑๔๗๗ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงว่า คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ให้โอนสัญญาเลขที่ ๕๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๐ ระหว่าง สำนักงานปรามาณูเพื่อสันติ กับ บริษัท เจอเนอรัล อะตอมมิก จำกัด (GA) และสัญญาเลขที่ ๖๐/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๓ ระหว่างผู้ถูกร้อง กับ บริษัท อิเล็กโทรวัตต์ เอ็นจีเนียริ่ง เซอร์วิส จำกัด (EWE) รวมถึงเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณูวิจัย ขนาด ๒ เมกะวัตต์ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตบางเขน

(๒) ต่อมายังมีหนังสือ ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๒๔๙๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือสอบถามความคืบหน้า สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรามาณูวิจัยแต่อย่างใด

๔. ความเห็นพนักงานเจ้าหน้าที่

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้องได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จากการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์(ในขณะนั้น) ได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนว่าจะรับดำเนินการโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์องครักษ์ จังหวัดนครนายก ทำให้ผู้ร้องวิตกกังวลว่า หากเกิดการก่อสร้างดังกล่าวผู้ร้องและชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงจะได้รับความเดือดร้อน จึงร้องเรียนเพื่อให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบ กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ประเด็นที่มีการร้องเรียน มีการกระทำหรือละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกร้องขอไม่ได้มีการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย ขนาด ๒ เมกะวัตต์ ในพื้นที่อำเภอครักச์ จังหวัดคุราณายก ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกับที่พักอาศัยของผู้ร้อง ตามที่ผู้ร้องมีความกังวล เห็นได้ว่า ยังไม่มีเหตุหรือ การกระทำอันจะก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องแต่อย่างใด เห็นควรยุติเรื่อง

จึงเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

(นางดวงสมร หมอกแก้ว)

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

ความเห็นของผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๖

ใบอนุญาตฯ ที่ ๗๙๖๐

(นางสาวพรนภา มีชนะ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๖

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

บันทึกความเห็นคณะกรรมการลั่นกรองรายงาน
ผลการตรวจสอบการประเมินศิทธิมนุษยชนและข้อเสนอแนะ

คำร้องที่ ๖๐/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิมนุษยชน กรณีกล่าวอ้างว่าการดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ วิจัยขนาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

วันที่รับร่างรายงาน ...๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

- ไม่มีความเห็น
 มีความเห็นแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ดังต่อไปนี้

๑. ปรับแก้ด้วยคำแนะนำฯ ข้อกฎหมายเด่นน้อย เพื่อความสมบูรณ์
๒. ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการดำเนินโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ วิจัยขนาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน อันมีประดิษฐ์เรื่องกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก ในการพิจารณา จากการตรวจสอบข้อมูลพบว่าปัจจุบันผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการก่อสร้าง เนื่องจากอยู่ระหว่าง การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EIA) ซึ่งกระบวนการรับฟังความเห็นจะเป็น ส่วนหนึ่งในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EIA) ซึ่งกระบวนการรับฟังความเห็นจะเป็น กระบวนการที่สำคัญมากในกระบวนการนี้ ดังนั้น ผู้ร้องเรียนควรนำข้อมูลดังกล่าว มาประกอบการพิจารณาในส่วนของความเห็นคณะกรรมการลั่นกรองการประเมินศิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อความสมบูรณ์ ของร่างรายงานนี้

ลงชื่อ ปานติํา หานะ

(..... นายนานวันวาน สาแก้ว.....)

วันที่๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙

โทร.๑๓๗๘๙.....

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนนุชยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่

เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ /๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิชุมชน กรณีกองทัพเรือบอกรสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน

ผู้ร้อง	นายธีรพล อุทัยพันธุ์	ที่ ๑
	นายสมหมาย บุญนิมิ	ที่ ๒
	นายสมยศ รุ่งเรือง	ที่ ๓
	นางสายทอง เก่งงาน	ที่ ๔
	นางบุพาน ไยเยียม	ที่ ๕
	นางละม้าย สรรพชัย	ที่ ๖
	นายประไพ รอดกร	ที่ ๗
	นายบุญเสริม บุญนิมิ	ที่ ๘
	นายดอกรัก ลิงซัยละ	ที่ ๙
	นายสุเทพ กาญจนารักษ์	ที่ ๑๐
ผู้ถูกร้อง	กองทัพเรือ	

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องทั้งสิบได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๕๔๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทั้งสิบเป็นชาวบ้านในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลโลโยะกา อำเภอบางนาเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยบรรพบุรุษได้ทำการบุกเบิกและจับจองที่ดินเพื่อปูลูกบ้านพักอาศัยและทำกินเรื่อยมา โดยจังหวัดฉะเชิงเทราได้ประกาศจัดตั้งเป็นหมู่บ้านอย่างเป็นทางการเมื่อประมาณปี ๒๔๔๕ ต่อมาในปี ๒๕๒๑ เจ้าหน้าที่จากธนาคารกษัตริย์พื้นที่ฉะเชิงเทราได้แจ้งให้ชาวบ้านทราบว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้อง และให้ชาวบ้านทำสัญญาเช่าที่ดินเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๕๗ จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าโดยอ้างว่าผู้ถูกร้องมีความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือแจ้งให้ชาวบ้านรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ขนัญทรัพย์สินและบริหารออกไปจากพื้นที่ ส่งผลให้ผู้ร้องทั้งสิบและชาวบ้านจำนวนมากได้รับความเดือดร้อน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการที่ดินอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังนี้

(๑) หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ฉช ๐๐๗๗.๑/๒๑๐๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๒) หนังสือของผู้ถูกร้อง ลับ ด่วน ที่ กท ๐๕๐๖/๓๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๓) หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ด่วนที่สุด ที่ ฉช ๐๐๗๗.๑/๓๔๒๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๔) หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ผด ๒๒/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ร้อง

(๕) บันทึกการประชุมตรวจสอบเรื่องร้องเรียน เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลา กลางจังหวัดฉะเชิงเทรา

(๖) หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ด่วนที่สุด ที่ ฉช ๐๐๗๗.๑/๑๘๑๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึงกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๗) หนังสือของผู้ถูกร้อง ด่วน ที่ กท ๐๕๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติของกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชน ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ชาวบ้านในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลโยธวา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นชุมชนดั้งเดิม มีการจัดตั้งหมู่บ้านและได้ถูกยกสถานะเป็นตำบลโยธวาเมื่อปี ๒๔๘๐ ต่อมาเจ้าหน้าที่จากธนาคารกษัตริย์พื้นที่ฉะเชิงเทราได้แจ้งให้

ชาวบ้านทราบว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้อง และให้ชาวบ้านทำสัญญาเช่าที่ดินเรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๔๗ จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าที่ดิน โดยแจ้งว่าผู้ถูกร้องมีแผนจะใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร ซึ่งหากมีการยกเลิกสัญญาเช่าที่ดินจะมีผู้ได้รับผลกระทบทั้งหมด ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๖ ตำบลโยธา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๖๗ ครัวเรือน จำนวน ๖๓๕ คน ผู้ถูกร้องยืนยันที่จะยกเลิกสัญญา สัญญาเช่าและให้รายภูรส่งคืนพื้นที่ให้กับผู้ถูกร้อง หากรายภูรไม่ย้ายออกจากพื้นที่ก็จะดำเนินการตามกฎหมาย โดยผู้ถูกร้องอ้างว่า เมื่อปี ๒๕๔๑ ได้ซื้อที่ดินบริเวณตำบลโยธา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จากนายชัยยุทธ กรณสูตร เพื่อใช้ในราชการของผู้ถูกร้องเป็นที่ตั้งศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯ เมื่อปี ๒๕๔๔ ผู้ถูกร้องเห็นชอบให้รายภูรเช่าที่ดินบางส่วนบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร (ทำนา) โดยกรมธนารักษ์ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดเข้าแทนกระทรวงการคลัง และได้มีการเรียกเก็บค่าเช่าตามระเบียบกระทรวงการคลัง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังได้ออกกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการปกครอง ดูแลบำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๔ กำหนดให้การจัดให้เช่าที่ราชพัสดุในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ถูกร้องจึงได้ส่งรายชื่อผู้เช่าที่ได้ทำสัญญาเช่ากับผู้ถูกร้องให้จังหวัดฉะเชิงเทราดำเนินการจัดให้เช่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ โดยมีเงื่อนไขให้ต่ออายุสัญญาเช่าครั้งละ ๑ ปี และจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกร้องก่อน ต่อมาผู้ถูกร้องแจ้งว่ามีแผนการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุบริเวณที่จัดให้ราชภูรเช่า เพื่อใช้เป็นที่ตั้งกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำน้ำ กองเรือยุทธการ และสถานที่ตั้งสถานีวิทยุทางทิศ (DF) จึงขอให้จังหวัดฉะเชิงเทรายกเลิกสัญญาเช่า จังหวัดฉะเชิงเทราจึงได้ยกเลิกสัญญาเช่าที่ดินกับราชภูร รวม ๑๖๗ สัญญา ผู้เช่าจำนวน ๑๔๕ ราย เนื้อที่ประมาณ ๓,๒๐๑ – ๑ – ๑๗.๓๔ ไร่ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยสรุปได้ว่า ที่ดินราชพัสดุที่มีการร้องเรียนอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้อง และเป็นพื้นที่แห่งเดียวที่มีความเหมาะสมในการตั้งสถานีวิทยุทางทิศ (DF) ซึ่งหากมีการผ่อนผันและส่งมอบที่ดินคืนออกไปก่อนจะกว่าจะมีการซ้ายเหลือเยี่ยวยาเรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องทำนาหากิน จะส่งผลกระทบกับแผนงานที่ผู้ถูกร้องได้ออนุมัติไว้แล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้พื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น จึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณา

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินได้วินิจฉัยในประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องในกรณีพิพาทเกี่ยวกับพื้นที่ที่ผู้ถูกร้องจะนำไปใช้ประโยชน์ทางราชการซึ่งส่งผลกระทบต่ozillaบ้านที่เช่าอยู่อาศัยและทำกินในบริเวณดังกล่าว อันเป็นประเด็นเดียวกันกับที่ผู้ร้องทั้งสิบ

ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๓) ประกอบ มาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่องหากเป็นเรื่องที่องค์กรอิสระอื่นรับไว้ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระนั้นแล้ว เห็นควรยุติเรื่อง

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า กติการะหว่าง ประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economics, Social and Culture Rights (ICESCR)) ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๑๗^๘ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐภาคีที่ต้องรับรองสิทธิของทุกคนใน มาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ และสภาพการครองชีพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐภาคีจะดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง ซึ่งสิทธิในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอตามที่กล่าวถึงในกติกาดังกล่าว^๙ รวมไปถึงสิทธิในการอาศัยในที่ซึ่งต้องมีความปลอดภัย สงบสุข และมีศักดิ์ศรีของตนและครอบครัว มีความ เป็นส่วนตัว พื้นที่ที่เพียงพอ และโครงสร้างที่เหมาะสม โดยไม่คำนึงถึงรายได้หรือการเข้าถึงทรัพยากร ทางเศรษฐกิจในแต่หลักประกันทางกฎหมายในความเป็นเจ้าของ ซึ่งมีหลายรูปแบบ อาทิ การเช่า เดอะ ชุมชน สนกรณ์ เช่าซื้อ บ้านพักถูกเฉิน และการครอบครองที่ดินเป็นทรัพย์สิน การได้รับหลักประกัน ความมั่นคงที่จะถูกคุ้มครองว่าจะไม่ถูกขับไล่ รื้อถอน ขู่เขยญหรือคุกคามให้ย้ายออกจากที่อยู่อาศัย ซึ่งรัฐ ต้องมีมาตรการโดยการปรึกษาหารือร่วมกันกับกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ หากจำเป็นต้องช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่ อาจจัดหาที่อยู่อาศัยได้เอง รัฐจะต้องมีมาตรการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับระดับรายได้ ทั้งนี้ สิทธิ ในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ จะต้องได้รับการพิจารณาไปพร้อมสิทธิอื่นๆ ประกอบด้วยกฎหมาย ภายในประเทศ และมาตรการอื่นของรัฐ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายป้องกันการบังคับไล่ที่ หรือทุบ ทำลายโดยวางแผนไว้ก่อนด้วยการออกหมายศาล และกระบวนการที่จะเรียกร้องค่าชดเชยการบังคับไล่ ที่อย่างผิดกฎหมาย เมื่อใดที่การบังคับไล่รื้อถอนตามกฎหมายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จะต้องคำนึงถึงสิทธิ มนุษยชนด้วย ซึ่งจะต้องมีระบบการคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ รวมทั้งสำรวจทางเลือกอื่นที่ ต้องหารือกับผู้ที่ต้องได้รับผลกระทบ มีการแจ้งบอกกล่าวล่วงหน้าในเวลาอันสมควร การเยียวยาทาง

^๘ ข้อ ๑๗ (๑) รัฐภาคีแห่งกติกานี้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอสำหรับตนเอง และครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและสภาพการครองชีพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐภาคีจะ ดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง โดยรับรองความสำคัญอย่างแท้จริงของความร่วมมือระหว่าง ประเทศบนพื้นฐานของความยินยอมโดยเสรี

^๙ เอกสารความเห็นทั่วไปคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (General Comment No.7: The Right to adequate housing (art.11 (1) of the Covenant): Forced evictions)

กกฎหมาย และความสามารถในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า พื้นที่ของผู้ถูกร้องที่ราชภูมิเชื่ออาศัยอยู่นั้น ราชภูมิได้มีการปลูกสร้างบ้านเรือนและอยู่อาศัยกันมาเป็นระยะเวลานาน มีลักษณะเป็นหมู่บ้านและชุมชนชาว แล้มีวิถีชีวิตในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพื่อดำรงชีพ แม้ในชั้นนี้ผู้ถูกร้องจะได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมาย แต่หากมีการยกเลิกสัญญาเช่าและให้ราชภูมิย้ายออกจากพื้นที่ก็อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำรงชีพของราชภูมิในชุมชนจำนวนมาก ผู้ถูกร้องในฐานะหน่วยงานของรัฐจึงต้องฟังระงับและควรที่จะต้องนำเรื่องสิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักการตามปกติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้อง จังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานธนาคารรักษาพื้นที่ฉะเชิงเทรา ตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) กล่าวคือ ผู้ถูกร้องควรร่วมกับจังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานธนาคารรักษาพื้นที่ฉะเชิงเทรา และชาวบ้านผู้ได้รับผลกระทบ จัดให้มีการปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ร่วมกัน ทั้งในส่วนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และการจัดสรรที่ดินในส่วนของหมู่บ้านและที่ดินทำกินของราชภูมิ ทั้งนี้ เพื่อลดผลกระทบและเป็นการคุ้มครองสิทธิในที่อยู่อาศัยของชาวบ้านให้เหมาะสมตามหลักสิทธิมนุษยชนต่อไป

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมท่านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๑๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่องและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามข้อ ๔ วรรคท้ายของรายงานนี้ ต่อผู้ถูกร้อง จังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานธนาคารรักษาพื้นที่ฉะเชิงเทรา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวัสดุ ติงสมิตร

นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง

นางประกายรัตน์ ตันธีรวงศ์

นางอังคณา นีลropheจิตร

นางเตือนใจ ดีเทศน์

นายชาติชาย สุทธิกุม

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้รับผิดชอบคำร้อง	นางสาวศิริสถา ผิวหอม ๒๑ พ.ย. ๖๑
ผู้กลั่นกรองรายงาน	นายณัณพ คุ้มไฟบุญ ๑๗ มี.ค. ๖๒

บันทึกข้อความ

บานะวันที่	เดือน	ปี
กุมภาพันธ์	๒๙	๕.๘. ๒๕๖๑
เวลา	10.47	น.

ส่วนราชการ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ โทร. ๐๗๘๗๓ (ชาคริต)

ପ୍ରକାଶନ ନମ୍ବର / ୩୧୭୭

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างรายงานผลการตรวจสอบการลงทะเบียนนักเรียน

เรียน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางเตือนใจ ดีเกศบุร์)

ករុមហាយក្រុមទទួលយោ 4
គេរី... - ៧៩៥
រាជ. ១៩-៣-២០៦១ ២៥៦១
ខែ. ៨.៣៦ ២៤

ตามที่สำนักคุ้มครองสิทธิอินบุชยชน โดยกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิอินบุชยชน ๕ ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนตามคำร้องดังต่อไปนี้

๑. คำร้องที่ ๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชน กล่าวอ้างว่า บริษัท กว่างเขิน รับเบอร์ (ตรัง) จำกัด ปล่อยน้ำเสียสู่คลองสาธารณะ ทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน

๖. คำร้องที่ ๑๕๖/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีกล่าวอ้างว่าโครงการก่อสร้างเขื่อนท่าแซะ จังหวัดชุมพร ละเมิดสิทธิชุมชน

๓. คำร้องที่ ๒๓๕/๒๕๕๙ และคำร้องที่ ๓๒๐/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิบุคคลและข้อมูล กรณีกล่าวอ้างว่า การดำเนินโครงการสำรวจแร่พะเหลช ขาดการมีส่วนร่วมของทุกภาคและไม่เจ้าของดินให้ตรวจสอบทราบ

๔. คำร้องที่ ๑๙๑/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิชุมชนอันเกี่ยวนึ่งกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีกล่าวอ้างว่าโรงไฟฟ้าแม่น้ำส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๕. คำร้องที่ ๑๗๗/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิชุมชน อันเกี่ยวนึ่งกับสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ กรณีกล่าวอ้างว่าหน่วยงานของรัฐไม่ยอมรับ ผิดกฎหมายหรือไม่อ่อนไหวต่อสิทธิฯ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวโน้มบายและหลักปฏิบัติในการพื้นพื้นที่ชุมชนของชาวกะเหรี่ยง

๖. คำร้องที่ ๕๒๔/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิชุมชน อันเกี่ยวนึ่งกับสิทธิในการจัดการที่ดิน กรณีกล่าวอ้างว่าเอกสารเข้ามายังป่าชุมชนโดยมิชอบ

๗. คำร้องที่ ๕๔๕/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิชุมชน กรณ กองทัพเรือนอกเลิกสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน

ซึ่งได้นำเสนอรายงานผลการตรวจสอบ (ฉบับเจ้าหน้าที่) ตามคำร้องดังกล่าว ต่อคณะกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ นั้น

บังคับ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยกตุมงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๕ ได้ดำเนินการจัดทำร่างรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามคำร้องดังกล่าว และได้ปรับแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรเสรีจล้วนแล้ว จึงเห็นควรเสนอร่างรายงานผลการตรวจสอบฯ ดังกล่าว ต่อกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางเตือนใจ ดีเกศน์) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไปรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ

W. D. G.

(นางพิมชนนชัย สีลากาชัย)

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

หนึ่งใน ๙๖๗ แห่ง,
พื้นที่ที่ตั้งอยู่ด้านตะวันตก
ของเมือง ประกอบด้วย

(บ้านเดือนเจ ตีเตียน)

กรรมการศิริมุนญ์บุณແທ່ງชาຕີ
ศุภะ,

(นางพมณฑ์ชัย คลาชย์) นักวิชาการสิทธิมนุษยชนเชี่ยวชาญ บังคับบัญชาข้าราชการ

ในกลุ่มงานคุ้มครองฯ ๒ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (นายกฤษ ณ รุ่งเรือง)

Answers to Questions

รายงานผลการตรวจสอบ

เรื่อง	สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิชุมชน กรณีกองทัพเรือบอกรสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน	
ผู้ร้อง	นายธีรพล อุทัยพันธุ์	ที่ ๑
	นายสมหมาย บุญนิมิ	ที่ ๒
	นายสมยศ รุ่งเรือง	ที่ ๓
	นางสายทอง เก่งงาน	ที่ ๔
	นางบุพนา ไยเยี้ยม	ที่ ๕
	นางละม้าย สรรพชัย	ที่ ๖
	นายประไพ รอตกร	ที่ ๗
	นายบุญเสริม บุญนิมิ	ที่ ๘
	นายดอกรัก สิงขัยละ	ที่ ๙
	นายสุเทพ กาญจนรักษ์	ที่ ๑๐
ผู้ถูกร้อง	กองทัพเรือ	

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องทั้งสิบได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๕๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทั้งสิบและชาวบ้านในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลโลโยะยะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ทำการบุกเบิกและจับจ้องที่ดินเพื่อปลูกบ้านพักอาศัยและทำกินเรื่อยมากว่า ๑๐๐ ปี ต่อมา ในปี ๒๕๖๑ ได้รับแจ้งจากทางราชการว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้อง และให้ชาวบ้านทำสัญญาเช่าที่ดินเรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๕๗ จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือบอกรสัญญาเช่าที่ดิน โดยอ้างว่าผู้ถูกร้อง มีความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงดังกล่าวในทางราชการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือแจ้งให้ชาวบ้านรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากพื้นที่ ส่งผลให้ผู้ร้องทั้งสิบและชาวบ้านจำนวนมากได้รับความเดือดร้อน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิชุมชน ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยพิจารณาประกอบเอกสารซึ่งข้อเท็จจริงของผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประชุมตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

๓.๑ การซึ่งแจ้งและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ร้อง

ผู้ร้องที่ ๑ ในฐานะผู้แทนของผู้ได้รับผลกระทบให้ข้อเท็จจริงในการประชุมตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบอาศัยอยู่บริเวณตำบลโยธามากกว่า ๑๐๐ ปี โดยไม่ทราบมาก่อนว่าที่ดินดังกล่าวมีเจ้าของ ต่อมารับทราบโดยได้รับการยกสถานะเป็นตำบลเมื่อปี ๒๔๘๐ ปัจจุบันมี ๑๓ หมู่บ้าน พื้นที่ร้อยละ ๙๐ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยหมู่ที่ ๑๒ มีบุคคลที่มีอายุสูงสุด ๑๐๖ ปี จากการตรวจสอบข้อมูลบนเว็บไซต์ของผู้ถูกร้องพบว่า เมื่อปี ๒๔๗๑ เจ้าของที่ดินได้ขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้ผู้ถูกร้อง จากนั้นในปี ๒๕๒๑ ชาวบ้านจึงได้รับแจ้งจากทางราชการว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้อง และได้ให้ชาวบ้านทำสัญญาเช่าที่ดินเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือแจ้งชาวบ้านเพื่อยกเลิกสัญญาเช่าที่ดิน โดยให้เหตุผลว่า ผู้ถูกร้องมีแผนการใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว ซึ่งหากมีการยกเลิกสัญญาเช่าที่ดินจะมีผู้ได้รับผลกระทบหักห้ามต ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลโยธามา อำเภอ บางนาเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนรวมหักสิบ ๑๖๗ ครัวเรือน จำนวน ๖๓๕ คน โดยบ้านท่าช้าง จะหายไปหักห้ามบ้าน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบเห็นว่า ผู้ถูกร้องมีพื้นที่ในฝั่งอำเภอกรุงศรีฯ จังหวัดนครนายก อยู่แล้ว ๑,๐๐๐ กว่าไร่ จะสามารถเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อดำเนินโครงการของผู้ถูกร้องแทนได้หรือไม่ ส่วนพื้นที่ฝั่งตำบลโยธามา อำเภอ บางนาเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ถูกร้องจะให้ชาวบ้านเช่าอยู่ต่อได้หรือไม่ ซึ่งเดิมผู้ถูกร้องเสนอให้ชาวบ้านคืนพื้นที่หักห้ามก่อนแล้วผู้ถูกร้องจะจัดสรรงพื้นที่ทำการเกษตรและให้ชาวบ้านเข้ามาเป็นลูกจ้าง แต่ชาวบ้านไม่ยอมรับข้อเสนอ เพราะไม่ทราบว่าจะถูกเลิกจ้างเมื่อได้กระทำการทั้งต่อมามีการประชุมอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา และเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องได้ส่งเจ้าหน้าที่ทหารมารับวัดเพื่อก่อสร้างศูนย์วิทยุทางศิโนพื้นที่หมู่ ๑๐ ตำบลโยธามา อำเภอ บางนาเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้ ผู้ได้รับผลกระทบมีข้อเสนอต่อผู้ถูกร้อง คือ ขอเช่าพื้นที่ของผู้ถูกร้องท่อหรือเช่า

ซึ่งที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและที่ทำการต่อไป และขอให้ผู้ถูกร้องมาพูดคุยและชี้แจงข้อมูลกับชาวบ้าน ที่ได้รับผลกระทบเพื่อหาทางอกร่วมกัน ทั้งนี้ ผู้ร้องที่ ๑ ได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้ได้รับผลกระทบ ดังนี้

กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนไร่	จำนวนประชากร
ผู้ได้รับผลกระทบเฉพาะที่อยู่อาศัย	๒	๕	๔-๐-๓๖	๒๐
	๑๐	๗	๑-๐-๔๐	๔๘
	๑๑	๑๖	๑๒-๑-๗๓	๒๔
	๑๒	๑๕	๔-๒-๓๐	๓๙
ผู้ได้รับผลกระทบทั้งที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน	๒	๒	๔๒	๙
	๑๐	๑๑	๒๓๐	๖๔
	๑๑	๔๓	๑,๑๒๕	๓๙๘
	๑๒	๑๕	๔๒๔-๐-๓๓	๖๔
ผู้ได้รับผลกระทบเฉพาะที่ดินทำกิน	๒	๗	๒๐๗	๒๘
	๑๐	๑๙	๖๖๑-๓-๔๒	๓๙
	๑๑	๒๒	๔๒๙-๒-๐	๓๙
	๑๒	๙	๒๗๗-๑-๐	๒๖
รวมทั้งสิ้น		๑๖๖ ครัวเรือน	๓,๓๕๔-๓-๖๗	๖๓๔ คน

๓.๒ การชี้แจงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือ ด่วน ที่ กน ๐๕๐๖/๓๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ว่า ที่ดินศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยทะกาเป็นที่ราชพัสดุ มีเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดิน รวม ๖ แปลง ติดต่อกันเดียวกัน รวมเนื้อที่ประมาณ ๕,๓๕๖ ไร่ อยู่ในเขตจังหวัดคนายก และจังหวัดยะลา มีคลองหกว่าผ่านกลางพื้นที่ และเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างสองจังหวัด โดยแปลงที่ ๑ และ ๒ (ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ นย.๔๒ และ นย.๔๓) ตามลำดับ ตั้งอยู่ในตำบลบางสมบูรณ์ อำเภอครักษ์ จังหวัดคนายก เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๗๙ ไร่ ๔๙ ตารางวา ผู้ถูกร้องจัดซื้อมา จากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เมื่อปี ๒๕๔๓ ส่วนที่ดินแปลงที่ ๓ ถึง ๖ (ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช.๖๑๑ ถึง ฉช.๖๑๔) ตามลำดับ ตั้งอยู่ในตำบลโลຍรา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดยะลา เนื้อที่ประมาณ ๔,๒๗๖ ไร่ ๓ งาน ๕๕ ตารางวา ผู้ถูกร้องจัดซื้อจากนายชัยยุทธ กรณสูตร เมื่อปี ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องเห็นชอบให้ราชบูรพาที่ดินบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยทะกา จังหวัดคนายก และจังหวัดยะลา ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ และต่ออายุสัญญาเช่าต่อเนื่องเรื่อยมา ต่อมากลับ เมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องได้แจ้งขอยกเลิกสัญญาเช่าและการเก็บค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณ

ศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาภายในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช.๖๑๑ ถึง ฉช.๖๑๔ และที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ นย.๔๒ และ นย.๕๓ ต่อจังหวัดฉะเชิงเทรา และธนาคารกษัตริย์ฟื้นฟูที่นครนายก ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทราในฐานะผู้ครอบครองดูแลรักษา และการใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าว ผู้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือแจ้งราชภารว่า สัญญาเช่าที่ราชพัสดุที่ทำไว้กับทางราชการได้สิ้นสุดตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งไม่มีการต่อสัญญาแต่อย่างใด และเมื่อผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ครอบครองใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุดังกล่าวมีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ทางราชการ จังหวัดฉะเชิงเทราจึงดการเรียกเก็บค่าตอบแทนตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยขอให้ส่งมอบที่ดินที่เช่าคืนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกร้องได้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการดำเนินการภายหลังการยกเลิกสัญญาเช่าและเก็บค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ที่ดินกองทัพเรือ บริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธา แปลงที่ ๑ ถึง ๖ แต่ยังตรวจสอบพบว่า ปัจจุบันราชภารวังไม่ยอมส่งคืนที่ราชพัสดุที่ครอบครอง จึงได้มีหนังสือแจ้งผู้ร้องที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลโลโยธากา ว่า ได้พัฒนาด้วยระยะเวลาตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทราแจ้งแล้ว แต่ราชภารวังคงเพิกเฉยไม่ส่งมอบที่ดินที่เช่าให้แก่ผู้ถูกร้อง ทางราชการมีความจำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมาย และต่อมาจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับหนังสือจากอำเภอบางนาเปรี้ยวขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาผ่อนผันการส่งมอบที่ดินคืนออกไปก่อนจนกว่าจะมีการซ่อมเหลือหรือเยียวยาเรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องทำมาหากินของราชภารวังที่ถูกยกเลิกสัญญาเช่าและเก็บค่าตอบแทนในที่ดินศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธา เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนในการที่ผู้ถูกร้องขอให้จังหวัดฉะเชิงเทราทำการยกเลิกสัญญา และการเก็บค่าตอบแทน ซึ่งผู้ถูกร้องได้มีหนังสือแจ้งจังหวัดฉะเชิงเทราให้ทราบว่า ผู้ถูกร้องมีแผนการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุเพื่อประโยชน์ทางราชการทหารเพื่อเป็นที่ตั้งของกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำน้ำ กองเรือยุทธการ และเป็นที่ตั้งสถานีวิทยุทางพิทักษ์ (DF) เพื่อความมั่นคงของประเทศไทยไม่สามารถผ่อนผันให้กับราชภารวังที่ได้รับความเดือดร้อนจากการณ์ผู้ถูกร้องบอกเลิกสัญญาเช่า และให้ส่งมอบคืนที่ดินให้ผู้ถูกร้อง

นอกจากนี้ ที่ราชพัสดุบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธา นอกจากผู้ร้องและคณะได้มีการร้องเรียนแล้ว ผู้ร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลโลโยธากา ได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ถูกร้อง ผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อขอให้พิจารณาในความช่วยเหลือราชภารวังที่ได้รับความเดือดร้อนจากการณ์ผู้ถูกร้องบอกเลิกสัญญาเช่าและให้ส่งมอบคืนที่ดินให้ผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องได้มีหนังสือถึงผู้ร้องที่ ๒ และผู้ตรวจการแผ่นดินให้ทราบว่า ที่ราชพัสดุแปลงดังกล่าวผู้ถูกร้องมีแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว พร้อมกับให้รือถอนสิ่งปลูกสร้าง ชนบ้านที่ดินและทรัพย์สินและบริหารออกไปจากที่ดิน กับให้ทำหนังสือส่งมอบคืนที่ดินให้แก่ผู้ถูกร้อง หากยังเพิกเฉยทางราชการมีความจำเป็นต้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ซึ่งผู้ถูกร้องได้ผ่อนผันมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราชภารวังผู้ได้รับผลกระทบในเรื่องที่พักอาศัยและที่ทำกินภายหลังยกเลิกสัญญาเช่านั้น ปัจจุบันผู้ถูกร้องได้อันมูลตั้งแต่ตั้งคณะกรรมการแก้ไข

ปัญหาการดำเนินการภายหลังการยกเลิกสัญญาเช่าและเก็บค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ที่ดิน กองทัพเรือ บริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯ เพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ขอ เรียนเพิ่มเติมว่า ที่ดินบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯ เป็นพื้นที่แห่งเดียวที่มีความเหมาะสม ในการตั้งสถานีวิทยุทางอากาศ (DF) ที่ต้องอาศัยระยะดับเสียงระบบวินาทีสุด มีการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมน้อย มีภูมิประเทศที่เหมาะสม และมีพื้นที่กว้างเพียงพอในการติดตั้งระบบสายอากาศ วิทยุทางอากาศ (DF) และเป็นที่ตั้งของกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำนำ้า กองเรือยุทธการ หากมี การผ่อนผันการส่งมอบคืนที่ดิน ซึ่งผู้ถูกร้องได้ผ่อนผันมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว จะส่งผลกระทบกับ แผนงานที่ผู้ถูกร้องได้อ允มติไว้แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงขอยืนยันการยกเลิกสัญญาเช่าที่ดินบริเวณศูนย์ เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯแปลงดังกล่าว และให้ส่งมอบคืนที่ดินบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือ โยธาฯให้กับผู้ถูกร้องต่อไป

ต่อมาผู้ถูกร้องมีหนังสือ ด่วน ที่ กท ๐๔๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อความมั่นคง ในแปลงที่ ๕ ทั้งแปลง (เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ๖๒.๘๐ ตารางวา) โดยส่วนที่เป็นพื้นที่กึ่งกลางที่ดิน จำนวน ๒๖๕ ไร่ เพื่อติดตั้งสายอากาศและเครื่องรับสัญญาณวิทยุ และพื้นที่ส่วนอื่นในที่ดินแปลงที่ ๕ นอกเหนือจากพื้นที่กึ่งกลาง เพื่อติดตั้งสายอากาศ จำนวน ๓ - ๔ ตัน เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร ระยะไกลของเรือผวน้ำและเรือดำน้ำ รวมทั้งการฝ่าฟันประมวลสัญญาณการสื่อสารย่าน HF ซึ่งมีความ จำเป็นในการส่วนพื้นที่ว่างบริเวณข้างเคียงทั้งสองส่วน ในรัศมีไม่น้อยกว่า ๘๐๐ เมตร เพื่อให้ปลอด จากการรบกวนของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า โดยไม่ควรมีสิ่งกีดขวางหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสัญญาณรบกวน ส่วนกรณีการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรนั้น ในพื้นที่มีหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือราษฎร เช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอบางน้ำเบรี้ยว สำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลโดยตรงอยู่แล้ว

๓.๓ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓.๑ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ฉช ๐๐๗.๑/ ๓๕๒๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ สรุปได้ดังนี้

(๑) ความเป็นมาและประเภทของที่ดิน

๑.๑) ราษฎรได้ทำสัญญาเช่าในพื้นที่พิพาทกับหน่วยงานรัฐเป็นที่ราช พัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช. ๖๑๑ ฉช. ๖๑๒ ฉช. ๖๑๓ และ ฉช. ๖๑๔ ตำบลโยธา อำเภอ บางน้ำเบรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๕,๒๗๗ - ๐ - ๑๕ ไร่ มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ใน ที่ดินเป็นโฉนด รวม ๕ ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

(๑) แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช. ๖๑๑ โฉนดเลขที่ ๒๗๕๖

เนื้อที่ ๓๙ - ๐ - ๒๓ ไร่

(๒) แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช. ๖๑๒ โฉนดเลขที่ ๒๗๕๕
เนื้อที่ ๑,๙๐๘ - ๓ - ๔๒ ไร่

(๓) แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช. ๖๑๓ โฉนดเลขที่ ๓๐๕๕
เนื้อที่ ๑,๐๐๐ - ๒ - ๘๘ ไร่

(๔) แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ฉช. ๖๑๔ โฉนดเลขที่ ๒๘๗๗
เนื้อที่ ๑,๓๒๘ - ๓ - ๖๒ ไร่

จากการตรวจสอบหลักฐานการนำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุระบุการได้มาของที่ดิน โดยกองทัพเรือใช้เงินงบประมาณในการจัดซื้อจากนายชัยยุทธ กรณสูตร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ เพื่อใช้ในราชการของผู้ถูกร้องเป็นที่ตั้งศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยธาฯ แต่ผู้ถูกร้องใช้ประโยชน์ในการบางส่วน เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ผู้ถูกร้องนำไปปลูกให้ราษฎรเช่าเพื่อยื้ออาศัยและประกอบการเกษตร (ทำนา) โดยกรมธนารักษ์ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกร้องเป็นผู้จัด เช่าแทนกระทรวงการคลัง และได้มีการเรียกเก็บค่าเช่าตามระเบียบกระทรวงการคลัง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังได้ออกกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ กำหนดให้การจัดให้เช่าที่ราชพัสดุในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ถูกร้อง จึงได้ส่งรายชื่อผู้เช่าที่ได้ทำสัญญาเช่าให้จังหวัดจะเชิงเทราดำเนินการจัดให้เช่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ โดยมีเงื่อนไขให้ต่ออายุสัญญาเช่าครึ่งละ ๑ ปี และจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกร้องก่อน ต่อมาผู้ถูกร้องแจ้งว่ามีแผนการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุบริเวณที่จัดให้ราษฎรเช่า เพื่อใช้เป็นที่ตั้งกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำน้ำ กองเรือยุทธการ และสถานที่ตั้งสถานีวิทยุทางวิทยุกระจายเสียง เนื้อที่ประมาณ ๑,๒๐๑ - ๓ - ๑๗.๓๔ ไร่ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา แต่ราษฎรยังคงใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

๑.๒) จากการตรวจสอบหลักฐานสารบบที่ดินแล้ว ปรากฏดังนี้

(๑) ทะเบียนราชพัสดุแปลง ๖๑๑ เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๖ ตำบลบ้านดอนເກາະกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ ๓๙ - ๐ - ๒๓ ไร่ เดิมโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๖ ตำบลบ้านดอนເກາະกา (คลองหกว่ายล่างฝั่งใต้) มีเนื้อที่ ๒๘๕ - ๑ - ๘๑ ไร่ ออกให้แก่เจ้าคุณพระประยูรวงศ์ (แพ) เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ จากหลักฐานใบจดเลขที่ ๑๕๙ ซึ่งซื้อมาจากหลวงเขตตามบุรุษ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๖๓๗.๑๗ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ เจ้าคุณพระประยูรวงศ์ (แพ) ให้ที่ดินแก่นางพิจารณ์พลกิจ (ผาด ดุลสะลัมภะ) วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๘ นางพิจารณ์พลกิจ ขายให้นายชัยยุทธ กรณสูตร วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ นายชัยยุทธ กรณสูตรขายให้กระทรวงการคลัง (ในราชการของผู้ถูกร้อง) กระทรวงการคลังได้นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๕๕

๒๗๕๖ และโฉนดเลขที่ ๓๐๕๓ ตำบลบ้านดอนเกาะกา ยื่นคำขอรวมโฉนดเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๕ เนื้อที่ ๑,๙๕๕ - ๒ - ๔๗ ไร่ และได้รังวัดแบ่งแยกในนามเดิมเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๖ เนื้อที่ ๓๙ - ๐ - ๒๓ ไร่

(๒) ทะเบียนราชพัสดุแปลง ๖๑๒ เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๕ ตำบลบ้านดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่ ๑,๙๐๘ - ๑ - ๔๖ ไร่ เดิมโฉนดที่ดินแปลงนี้ออกเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๔๖๘ ออกให้แก่เจ้าคุณพระประยูรวงศ์ (แพ) ออกจากหลักฐานใบจองเลขที่ ๑๕๙ ซึ่งซื้อมาจากหลวงโยธาณต์การ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ร.ศ. ๑๗ (ประมาณ พ.ศ. ๒๔๒๗) ท่อมา เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๔๘๓ เจ้าคุณพระประยูรวงศ์ (แพ) ให้ที่ดินแก่นางพิจารณ์ พลกิจ (ผาด ดุลลักษณ์) วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๘๘ นางพิจารณ์พลกิจ ขายให้นายชัยยุทธ กรณสูตร วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๑ นายชัยยุทธ กรณสูตร ขายให้กระทรวงการคลัง (ในราชการของผู้ถูกร้อง) กระทรวงการคลังได้นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๕๕, ๒๗๕๖ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๕๓ ตำบลบ้านดอนเกาะกา ยื่นคำขอรวมโฉนดเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๕ เนื้อที่ ๑,๙๕๕ - ๒ - ๔๗ ไร่ แบ่งแยกในนามเดิมเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๖ เนื้อที่ ๓๙ - ๐ - ๒๓ ไร่ และแบ่งหักเป็นคลองหกวากลาง เนื้อที่ ๗ - ๐ - ๔๒ ไร่ คงเหลือเนื้อที่ ๑,๙๐๘ - ๑ - ๔๖ ไร่

(๓) ทะเบียนราชพัสดุแปลง ๖๑๓ เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๕๕ ตำบลบ้านดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งแยกมาจากโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๗๗ ตำบลบ้านดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ ๑,๐๐๐ - ๒ - ๘๘ ไร่ เดิมโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๕๕ ออกเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๔๖๘ ออกให้แก่พระเจ้าพี่นางເຫຼວພຣອງຄ່າເສົາວັກດີ ວິລີ້ພຣຣນ໌ ເນື້ອທີ່ ๑,๙๖๘ - ๒ - ๕๙ ໄຟ່ ขอออกโฉนดที่ดินโดยไม่มีหลักฐานเดิม ได้มาโดยการก่อสร้าง นาประมาณ ๑๖ ปี วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๗๓ เจ้าคุณพระประยูรวงศ์ (แพ) ขอรับมรดกของพระเจ้าพี่ นางເຫຼວພຣອງຄ່າເສົາວັກດີ ວິລີ້ພຣຣນ໌ ວັນທີ ๑๕ ຕຸລາຄມ ๒๔๘๐ ເຈົ້າคุณพระประยູຮວງສົງ (ແພ) แบ่งขาย ให้กระทรวงการคลัง (สำหรับการซ่อมปรับทานในบริเวณເຊີຍຮາກນ້ອຍແລະບາງເທື່ອ) ວັນທີ ๑ ມີຖຸນາຍ ๒๔๘๓ ເຈົ້າคุณพระประยູຮວງສົງ (ແພ) ให้ที่ดินแก่นางพิจารณ์พลกิจ (ผาด ดุลลักษณ์) ວັນທີ ๒๕ ພຸດັງພຸດັນ ๒๔๘๘ ນາງพิจารณ์พลกิจ (ผາດ ດຸລະລັ້ມກະ) ພັນຍາໃຫ້แก่นายชัยยุทธ กรณสูตร ວັນທີ ๑๘ ພຸດັງພຸດັນ ๒๔๙๑ ພັນຍາໃຫ້แก่กระทรวงการคลัง (ในราชการของຜູ້ຖຸກຮອງ) กระทรวงการคลัง นำโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๗๗ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๕๕ ຍືນຂອງຈຳກັດຮັບຮັດຮັດ ເປັນໂອນດທີ່ດີນເລີກທີ່ ๒๘๗๗ ເນື້ອທີ່ ๒,๓๒๙ - ๒ - ๘๘ ໄຟ່ ໄດ້ມີກາຈົດທະເບີນແປ່ງແຍກໃນนามເດີມ ๑ ແປລັງ ເປັນໂອນດທີ່ດີນເລີກທີ່ ๓๐๕๕ ເນື້ອທີ່ ๑,๐๐๐ - ๒ - ๘๘ ໄຟ່ ຄົງເຫຼືອເນື້ອທີ່ ๑,๓๒๙ - ๓ - ๖๒ ໄຟ່

(๔) ทะเบียนราชพัสดุแปลง ๖๑๔ เป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๗๗ ตำบลบ้านดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ເນື້ອທີ່ ๑,๓๒๙ - ๓ - ๖๒ ໄຟ່ ออกให้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ເດີມໂອນດທີ່ດີນແປລັງນີ້ອກໃຫ້แก่เจ้าคุณพระประยູຮວງສົງ (ແພ) ເນື້ອວັນທີ ๑๐ ມີຖຸນາຍ ๒๔๖๘ ເນື້ອທີ່ ๓๔๕ - ๐ - ๑๖ ໄຟ່ ວັນທີ ๑๐ ມີຖຸນາຍ ๒๔๖๘ ເຈົ້າคุณพระประຍູຮວງສົງ

(ແພ) ໄທ້ທີ່ດິນແກ່ພຣະເຈົ້າພື້ນາງເຮອພຣະອງຄໍເຈົ້າສຸວັກັດຕືລືພຣຣົນ ວັນທີ ۲۳ ຕັນວາຄມ ۲۰۱۷ ເຈົ້າຄຸນພຣະປະຍູງຮວງສ໌ (ແພ) ຂອຮັບມຽດກຂອງພຣະເຈົ້າພື້ນາງເຮອພຣະອງຄໍເຈົ້າສຸວັກັດຕືລືພຣຣົນ ວັນທີ ۱ ມີຖຸນາຍິນ ۲۰۱۷ ເຈົ້າຄຸນພຣະປະຍູງຮວງສ໌ (ແພ). ໄທ້ທີ່ດິນແກ່ນາງພິຈາຮົນພລກິຈ (ພາດ ດຸລະລັ້ມກະ) ວັນທີ ۲۴ ເມສາຍິນ ۲۰۱۷ ນາງພິຈາຮົນພລກິຈ (ພາດ ດຸລະລັ້ມກະ) ຂາຍໃຫ້ແກ່ນາຍຊີຍຸທ ກຣຣນສູຕ ວັນທີ ۱ ພົກສະຈິກາຍິນ ۲۰۱۷ ນາຍຊີຍຸທ ກຣຣນສູຕ ຂາຍໃຫ້ກຣະທຽງກາຣຄລັງ (ໃນຮາກຂອງຜູ້ຄູກຮ້ອງ) ກຣະທຽງກາຣຄລັງໄດ້ ນໍາໂຄນດທີ່ດິນເລຂທີ່ ۲۰۱۷ ແລະ ۳۰۱۷ ຍືນຄໍາຂອງຮັງວັດຮຸມໂຄນດເປັນໂຄນດທີ່ດິນເລຂທີ່ ۲۰۱۷ ເນື້ອທີ່ ۲, ຕັນເມສາ - ۲ - ۴۰ ໄກ

๒) กรณีราชภูมิกล่าวอ้างว่า ได้ทำการจับจองที่ดินและปลูกบ้านพักอาศัยในพื้นที่มาตั้งแต่ปี ๒๔๘๕ นั้น สำนักงานที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทราพิจารณาแล้วเห็นว่า โฉนดที่ดินทั้งสี่แปลง ดังกล่าว ออกเมื่อปี ๒๕๖๘ ก่อนราชภูมิอ้างว่าได้ทำการจับจองที่ดินและปลูกบ้านพักอาศัยในพื้นที่พิพากษาตั้งแต่ปี ๒๔๘๕ ได้ตรวจสอบรายการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๕๕, ๒๗๕๖, ๒๘๑๗, ๓๐๕๓ และ ๓๐๕๔ แล้ว ไม่พบว่ามีการจดทะเบียนเข้าร่างหัวງราชภูมิในพื้นที่กับสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ฉะเชิงเทราหรือผู้ถุกร้องแต่อย่างใด

๓) เหตุผลและความจำเป็นในการเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของทางราชการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรผู้ที่ได้รับผลกระทบในเรื่องที่พักอาศัยและที่ดินทำกินภายหลังการยกเลิกสัญญาเช่าบ้าน จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ถูกร้องฟ่อนผ่านการส่งมอบที่ดินคืนออกไปก่อนจนกว่าจะมีการช่วยเหลือหรือเยียวยาเรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องทำมาหากิน นอกจากนี้ เพื่อเป็นการพิจารณาหาแนวทางการแก้ไขปัญหารกรณีดังกล่าวร่วมกันระหว่างหน่วยงานทุกฝ่าย จังหวัดฉะเชิงเทราได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมี พลเรือโท เสรีภาพ สุขเจริญ ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของผู้ถูกร้อง/ที่ปรึกษาของผู้ถูกร้อง และนายชาธิป รุจนเศรษฐ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นประธานร่วม พร้อมด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของผู้ถูกร้อง และจังหวัดฉะเชิงเทรา รวมถึงตัวแทนประชาชนในพื้นที่ที่ดำเนินนโยบาย อำเภอบางนาเบรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งภาพรวมการประชุมดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยผู้แทนผู้ถูกร้องได้ชี้แจงถึงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องขอคืนพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงเปิดโอกาสให้ตัวแทนประชาชนในพื้นที่ได้ชี้แจงถึงปัญหาความเดือดร้อน/ความต้องการ และจำนวนประชาชนผู้จะได้รับผลกระทบจากการขอคืนพื้นที่ พร้อมรับฟังข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหารกรณีดังกล่าวของจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

แนวทางที่ ๑ หากการอัญญาศัยและประกอบอาชีพของกลุ่มราชภรัฐผู้จะได้รับผลกระทบจากการข้อคืนที่ดินของผู้ถูกร้อง ไม่ได้อยู่ในที่ตั้งสถานีวิทยุทางพิธี (DF) และไม่อยู่ในรัศมีที่อาจส่งผลกระทบต่ออยุทธการของผู้ถูกร้องอย่างร้ายแรง ขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาให้กกลุ่มราชภรัฐดังกล่าวได้อัญญาศัยและประกอบอาชีพในพื้นที่ตามเดิม แต่หากการอัญญาศัยและการประกอบอาชีพของกลุ่มราชภรัฐดังกล่าวอยู่ในที่ตั้งสถานีวิทยุทางพิธี (DF) และอยู่ในรัศมีที่ส่งผลกระทบต่อยุทธการของผู้ถูกร้อง

อย่างร้ายแรง ขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาข่าวเทลีอี้วยาจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และจัดกำลังในการสร้างที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ รวมถึงจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชนผู้ที่จะได้รับผลกระทบในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยอาจมีเงื่อนไขห้ามไม่ให้มีการขยายครอบครัวหรือขอบเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเพิ่มเติม

แนวทางที่ ๒ หากผู้ถูกร้องมีความจำเป็นต้องขอคืนพื้นที่ทั้งหมด ขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสม (Zonating) ให้กับกลุ่มราษฎรตั้งกล่าวไว้ได้อยู่อาศัยและประกอบอาชีพ และช่วยเหลือเยียวยาจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และจัดกำลังในการสร้างที่อยู่อาศัยแห่งใหม่และจัดสรรที่ดินทำกินให้กับกลุ่มราษฎรตั้งกล่าวด้วย

ทั้งนี้ ผู้แทนผู้ถูกร้องรับที่จะนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของจังหวัดฉะเชิงเทราไปหารือกับผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตัดสินใจต่อไป

ต่อมา ผู้แทนจังหวัดฉะเชิงเทราได้ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในการประชุมตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปได้ว่า จังหวัดฉะเชิงเทราได้ลงพื้นที่ตำบลโยธกาพบว่า บริเวณดังกล่าวมีพื้นที่จำนวนมาก หากมีการยกเลิกสัญญาเช่าจะมีประชาชนจำนวน ๔ หมู่บ้านที่จะได้รับผลกระทบ และมีหนึ่งหมู่บ้านที่ต้องหายไปทั้งหมู่บ้าน ซึ่งกรณีดังกล่าวจังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกร้อง และได้มีการประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกร้องยังคงมีหนังสือแจ้งให้ราษฎรออกจากพื้นที่โดยมอบให้จังหวัดฉะเชิงเทราดำเนินการ กรณีตามคำร้องนี้เห็นว่า หากผู้ถูกร้องจะพิจารณาให้ชาวบ้านอยู่ต่อไปได้ น่าจะเป็นทางออกที่เป็นไปได้ เนื่องจากเห็นว่าผู้ถูกร้องมีพื้นที่ ๔,๐๐๐ กว่าไร่ ซึ่งสามารถจัดพื้นที่ให้ประชาชนเป็นโฉนนี้ได้ จึงอย่างให้ผู้ถูกร้องได้พูดคุยเจรจากับผู้ที่ได้รับผลกระทบก่อน

๓.๓.๒ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทราให้ข้อเท็จจริงในการประชุมตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปได้ว่า ที่ดินดังกล่าวไม่ทราบที่มาของในจอง เลขที่โฉนด คือ ๒๗๕๖ แปลงจากเลขที่ ๒๗๕๕ แต่เดิมที่ดินดังกล่าวมีโฉนด ๕ แปลง แล้วรวมโฉนดเป็น ๒ แปลง แล้วแยกใหม่เป็นโฉนด ๕ แปลง โดยเมื่อปี ๒๕๖๘ ได้มีการออกโฉนดให้เจ้าคุณประยูร แล้วออกเป็นที่ราชพัสดุในปัจจุบัน ประวัติการออกใบจองไม่มีการระบุใบจอง มีเพียงเลขออกใบจองที่ระบุ ๑๕-๑๖๔ โดยการออกโฉนดเดือนนี้ออกครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๕๘ ส่วนใบโฉนดใหม่ที่ระบุวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๘ เป็นการนำมาร่วมกันแล้วมาแบ่งแยกใหม่

๓.๓.๓ ผู้แทนสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ฉะเชิงเทราให้ข้อเท็จจริงในการประชุมตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปได้ว่า ที่มาของการออกที่ราชพัสดุบริเวณดังกล่าว ผู้ถูกร้องได้มาจากการจัดซื้อสำนักงานธนารักษ์มีข้อมูลว่ามีราษฎรอยู่มาก่อนหรือไม่ เพราะหน้าที่เพียงออกเลขทะเบียนที่ราชพัสดุ หลักการของที่ราชพัสดุ คือ ใช้สำหรับประโยชน์ทางราชการ ถ้าไม่ใช้ประโยชน์ก็จะให้กรมธนฯ

รักษาเป็นผู้ดูแลและปล่อยให้เช่า ซึ่งการเช่าจะเป็นสัญญาปีต่อปี โดยกรณีตามข้อร้องเรียน เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้ถูกร้องได้ส่งรายชื่อคนที่เช่าให้กรมธนารักษ์ทราบว่ามีผู้เช่าเรื่อยมา ต่อมาก็มีการยกเลิกการเช่าเมื่อปี ๒๕๔๘ เพราะผู้ถูกร้องต้องการใช้ประโยชน์ซึ่งกรมธนารักษ์เคยยื่นต่อผู้ถูกร้องเพื่อขอให้กันพื้นที่สำหรับประชาชน แต่ผู้ถูกร้องยังยืนยันว่าจะใช้พื้นที่ทั้งหมด การให้ความช่วยเหลือจึงต้องให้เป็นหน้าที่ของผู้ถูกร้อง เพราะกฎหมายไม่เอื้อให้กรมธนารักษ์ที่จะจัดการที่ดินดังกล่าว ซึ่งหน่วยงานทางทหารเป็นหน่วยราชการที่ครอบครองพื้นที่ราชพัสดุมากที่สุด และมีกรณีการบุกรุกที่ราชพัสดุตรงจุดนี้จำนวนมาก โดยหากเป็นที่ดินที่ให้เช่าเพื่อการเกษตร จะให้เช่า ๓ ปี เพราะไม่ต้องจดทะเบียน และในทางปฏิบัติจะไม่ค่อยยกเลิกสัญญาเช่า ยกเว้นที่ดินของทหาร ส่วนที่ดินที่เช่าเงื่อนไขการพิจารณาจัดสรรของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) จะเป็นที่ดินของรัฐที่ว่างเปล่า และจะให้เช่าในรูปของกลุ่มสหกรณ์และไม่ให้ขายสิทธิการเช่า เนื่องจากไม่ต้องการให้นายทุนเข้ามาดำเนินการ ซึ่งกรณีนี้ หากกรมธนารักษ์มีพื้นที่ให้ผู้ใดรับผลกระทบเช่า จะไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของ คทช. กรมธนารักษ์จะมีอำนาจจัดให้เช่าได้ เพราะมีระเบียบการให้เช่าที่ราชพัสดุเอง แต่ขณะนี้จังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีที่ว่างมากพอที่จะให้กลุ่มผู้ใดรับผลกระทบเช่า อย่างไรก็ตาม หากผู้ถูกร้องยินยอมให้เช่าที่ดิน ชาวบ้านจะสามารถเช่าโดยตรงกับกรมธนารักษ์ได้เลย ซึ่งโดยหลักการแล้ว ถ้าเช่าเพื่ออยู่อาศัย จะให้เช่าพื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวาต่อราย หากเช่าเพื่อทำกินด้านการเกษตร จะให้เช่าพื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ไร่ แต่ถ้ามีเหตุผลความจำเป็นอาจให้มากกว่านี้ได้ ซึ่งข้อมูล ณ ขณะนี้ ในพื้นที่มีสัญญาการเช่า จำนวน ๒๖๗ สัญญา มีผู้เช่าจำนวน ๑๕๕ ราย เช่าเพื่ออยู่อาศัย จำนวน ๒๖ ราย เช่าเพื่ออาศัยและทำกิน จำนวน ๖๕ ราย และเช่าเพื่อทำกินอย่างเดียว จำนวน ๕๐ ราย

๓.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

รายงานต่ำบลโยะกามีหนังสือร้องเรียนกรณีดังกล่าวไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมา ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ผพ ๒๒/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ สรุปได้ว่า ที่ดินราชพัสดุที่มีการร้องเรียนอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้อง ประกอบกับที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นพื้นที่แห่งเดียวที่มีความเหมาะสมในการตั้งสถานีวิทยุหาศิษ (DF) ที่ต้องอาศัยระยะต้นเสียงรบกวนต่ำที่สุด มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมน้อย มีภูมิประเทศที่เหมาะสมและมีพื้นที่กว้างเพียงพอในการติดตั้งระบบสายอากาศวิทยุหาศิษ (DF) และเป็นที่ตั้งของกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำน้ำ กองเรือยุทธการ ซึ่งหากมีการผ่อนผันและส่งมอบที่ดินคืนออกไปก่อนจะนักว่าจะมีการช่วยเหลือเยียวยาเรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องทำมาหากิน จะส่งผลกระทบกับแผนงานที่ผู้ถูกร้องได้อบุญต่อไว้แล้ว ซึ่งผู้ถูกร้องได้ผ่อนผันมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้พื้นที่ดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ของผู้ถูกร้อง อันเป็นไปเพื่อความมั่นคงของประเทศไทย ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจ ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณา

๔. ความเห็น

พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง จากผู้ถูกร้อง หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ข้อกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๙๑ ผู้ถูกร้องได้ซื้อ ที่ดินบริเวณตำบลโยธะกา อำเภอบางน้ำ佩รียา จังหวัดฉะเชิงเทรา จากนายชัยยุทธ กรรมสูตร เพื่อใช้ ในราชการของผู้ถูกร้องเป็นที่ตั้งศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยทะกา เมื่อปี ๒๕๑๔ ผู้ถูกร้องเห็นชอบให้ รายภูรเช่าที่ดินบางส่วนบริเวณศูนย์เกษตรกรรมทหารเรือโยทะกา เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร (ทำนา) โดยกรมธนารักษ์ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดเข้าแทนกระทรวงการคลัง และได้มีการเรียก เก็บค่าเช่าตามระเบียบกระทรวงการคลัง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังได้ออกกฎหมาย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒๕ กำหนดให้การจัดให้เช่าที่ราชพัสดุในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ถูกร้องจึงได้ส่งรายชื่อผู้เช่าที่ได้ทำสัญญาเช่ากับผู้ถูกร้องให้จังหวัดฉะเชิงเทรา ดำเนินการจัดให้เช่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ โดยมีเงื่อนไขให้ต่ออายุสัญญาเช่าครั้งละ ๑ ปี และจะต้องได้รับ ความยินยอมจากผู้ถูกร้องก่อน ต่อมาผู้ถูกร้องแจ้งว่ามีแผนการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุบริเวณที่จัดให้ รายภูรเช่า เพื่อใช้เป็นที่ตั้งกองบังคับการหมวดเรือที่ ๒ กองเรือลำน้ำ กองเรือยุทธการ และสถานที่ตั้ง สถานีวิทยุทางพิธี (DF) จึงขอให้จังหวัดฉะเชิงเทรายกเลิกสัญญาเช่า จังหวัดฉะเชิงเทราจึงได้ยกเลิก สัญญาเช่าที่ดินกับรายภูร รวม ๒๖๗ สัญญา ผู้เช่าจำนวน ๗๕ ราย เนื้อที่ประมาณ ๓,๖๐๑ – ๑ – ๗๗.๓๔ ไร่ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นมา แต่รายภูรยังคงใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุเรื่อยมา จนถึงปัจจุบัน

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า รายภูรซึ่งเป็นผู้เช่าที่ดินจากกองทัพเรือ ได้เข้ามาบุกเบิกและจับจอง ที่ดินเพื่อยู่อาศัยและทำการเกษตรในบริเวณดังกล่าวมากกว่า ๑๐๐ ปีแล้วโดยที่ไม่ทราบว่าที่ดินดังกล่าว มีผู้ใดเป็นเจ้าของ และมีการจัดตั้งหมู่บ้านและได้ถูกยกสถานะเป็นตำบลโยธะกาเมื่อปี ๒๕๘๐ ต่อมา ได้รับแจ้งจากทางราชการว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ดินของผู้ถูกร้อง และให้รายภูรทำสัญญาเช่าเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๕๙ จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าที่ดิน โดยแจ้งว่าผู้ถูกร้องมี แผนจะใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร ซึ่งหากมีการยกเลิกสัญญาเช่าที่ดินจะมีผู้ได้รับ ผลกระทบทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลโยธะกา อำเภอ บางน้ำ佩รียา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๖๗ ครัวเรือน จำนวน ๖๓๕ คน ทั้งนี้ จากการ ขี้แจงข้อเท็จจริงผู้ถูกร้องยืนยันที่จะยกเลิกสัญญาเช่าและให้รายภูรส่งคืนพื้นที่ให้กับผู้ถูกร้อง หากรายภูรไม่ย้ายออกจากพื้นที่ก็จะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบปรากฏว่า ที่ดินแปลงที่มีการร้องเรียนมีการออกโฉนด ที่ดินครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๖๔ และได้มีการเปลี่ยนเจ้าของกรรมสิทธิ์เรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๙๑ ผู้ถูกร้องได้จัดซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวจากนายชัยยุทธ กรรมสูตร เพื่อใช้ประโยชน์ทางราชการทหาร

โดยเงินงบประมาณจากกระทรวงการคลัง ต่อมาผู้ถูกร้องได้นำที่ดินแปลงดังกล่าวมาจัดสรรให้ราษฎร เช่าเพื่ออยู่อาศัยและทำกินตามระเบียบกระทรวงการคลัง ซึ่งภายหลังได้มอบอำนาจให้จังหวัด ฉะเชิงเทราเป็นผู้ดูแลในการจัดให้เช่า ผู้ร้องทั้งสิบและราษฎรที่เช่าที่ดินกับผู้ถูกร้องจึงมีภาระผูกพันในฐานะผู้เช่าและผู้ให้เช่าตามกฎหมายระหว่างหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับผู้ได้รับผลกระทบได้ร้องเรียนกรณีดังกล่าว ไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งต่อมามีผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยสรุปได้ว่า ที่ดินราชพัสดุที่มีการร้องเรียนอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้อง และเป็นพื้นที่แห่งเดียวที่มีความเหมาะสมในการตั้งสถานีวิทยุทางพิธี (DF) ซึ่งหากมีการผ่อนผันและส่งมอบที่ดินคืนออกไปก่อนจะมีการซ่อมเหลือเยียวยา เรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องทำงานหากิน จะส่งผลกระทบกับแผนงานที่ผู้ถูกร้องได้อនุมัติไว้แล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้พื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ที่รับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจ ผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณา ดังนั้น เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินได้วินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวแล้ว จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๓) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สังยุติเรื่องหากเป็นเรื่องที่องค์กรอิสระอื่นรับไว้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระนั้น แล้ว เท็นควรยุติเรื่อง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่ของผู้ถูกร้องที่ราชฎร เช่าอาศัยอยู่นั้น มีการปลูกสร้างบ้านเรือนและอยู่อาศัยกันมาเป็นลักษณะชุมชนถาวร และมีวิถีชีวิตในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพื่อดำรงชีพ แม้ราชฎรจะเป็นเพียงผู้เช่าที่ดินของผู้ถูกร้อง แต่หากมีการยกเลิกสัญญาเช่าย่อมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำรงชีพของราชฎรในชุมชนจำนวนมาก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของราชฎรผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งในกรณีดังกล่าวถือว่ามีภาระห่วงโซ่ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Convention on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)) ข้อ ๑๑^๑ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐภาคีที่ต้องรับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการคุ้มครองซึ่พที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและสภาพการคุ้มครองซึ่พที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐภาคีจะดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง โดยรับรองความสำคัญอย่างแท้จริงของความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความยินยอมโดยเสรี

^๑ กติกาเรื่องห่วงโซ่ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ข้อ ๑๑ (๑) รัฐภาคีแห่งกติกานี้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการคุ้มครองซึ่พที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและสภาพการคุ้มครองซึ่พที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐภาคีจะดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง โดยรับรองความสำคัญอย่างแท้จริงของความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความยินยอมโดยเสรี

ให้สิทธินี้เป็นจริง ซึ่งสิทธิในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอตามที่กล่าวถึงในกติกาดังกล่าว^๖ มิได้จำกัดเพียงการได้มีที่พักพิงซึ่งมีหลังคาคุลมหัวหรือการมีที่อยู่ แต่รวมถึงสิทธิในการอาศัยในที่ซึ่งต้องมีความปลอดภัย สงบสุข และมีศักดิ์ศรีของตนและครอบครัว มีความเป็นส่วนตัว พื้นที่ที่เพียงพอ และโครงสร้างที่เหมาะสม อันนำมาซึ่งหลักประกันของประชาชนทุกคนว่าจะต้องได้รับการประกันสิทธิในที่อยู่อาศัย โดยไม่คำนึงถึงรายได้หรือการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจในແแห้งหลักประกันทางกฎหมายในความเป็นเจ้าของ ซึ่งมีหลายรูปแบบ อาทิ การเช่า เคหะชุมชน หอกรรม เช่าซื้อ บ้านพักชุดเดิน และการครอบครองที่ดินเป็นทรัพย์สิน การได้รับหลักประกันความมั่นคงที่จะถูกคุ้มครองว่าจะไม่ถูกขับไล่ รื้อถอน บูรณะหรือคุกคามให้หายออกจากที่อยู่อาศัย ซึ่งรัฐต้องมีมาตรการโดยการปรึกษาหารือร่วมกันกับกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ หากจำเป็นต้องช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่อาจจัดหาที่อยู่อาศัยได้เอง รัฐจะต้องมีมาตรการค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับระดับรายได้ ทั้งนี้ สิทธิในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ จะต้องได้รับการพิจารณาไปพร้อมสิทธิอื่นๆ ประกอบด้วยกฎหมายภายในประเทศ และมาตรการอื่นของรัฐ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายป้องกันการบังคับไล่ที่ หรือทุบทำลายโดยวางแผนไว้ก่อนด้วยการออกหมายศาล และกระบวนการที่จะเรียกร้องค่าชดเชยการบังคับไล่ที่อย่างผิดกฎหมาย เมื่อได้ทำการบังคับไล่รื้อถอนตามกฎหมายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จะต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนด้วย ซึ่งจะต้องมีระบบการคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ รวมทั้งสำรวจทางเลือกอื่นที่ต้องหารือกับผู้ที่ต้องได้รับผลกระทบ มีการแจ้งบอกกล่าวล่วงหน้าในเวลาอันสมควร การเยียวยาทางกฎหมาย และความสามารถในการเข้าถึงบริการชั้นพื้นฐาน ดังนั้น การพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจึงต้องพึงระวังและควรที่จะต้องนำหลักการตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ดังนี้

กองทัพเรือ (ผู้ถูกร้อง) ควรร่วมกับจังหวัดฉะเชิงเทรา และสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ฉะเชิงเทราเพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาของจังหวัดฉะเชิงเทราที่เสนอต่อที่ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยพิจารณาแนวทางที่ ๑ คือ ขอให้กองทัพเรือ (ผู้ถูกร้อง) พิจารณาให้กลุ่มราษฎรดังกล่าวได้อยู่อาศัยและประกอบอาชีพในพื้นที่ตามเดิม หากการอยู่อาศัยและประกอบอาชีพของกลุ่มราษฎรไม่ได้อยู่ในที่ดังสถานีวิทยุทางพิมพ์ (DF) และไม่อยู่ในรัศมีที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีผลกระทบร้ายแรง ขอให้กองทัพเรือ (ผู้ถูกร้อง) พิจารณาช่วยเหลือเยียวยาในการจัดหาสวัสดิ์อุปกรณ์และจัดกำลังในการสร้างที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ รวมถึงจัดสรรงบประมาณที่ดินทำกินให้กับราษฎรผู้ที่จะได้รับผลกระทบใน

^๖ เอกสารความเห็นท้าไปคณากรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (General Comment No.7: The Right to adequate housing (art.11 (1) of the Covenant): Forced evictions)

พื้นที่ที่เหมาะสม หรือแนวทางที่ ๒ หากกองทัพเรือ (ผู้จัดการ) มีความจำเป็นต้องขอคืนพื้นที่ทั้งหมด ขอให้พิจารณาจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ให้กับกลุ่มราชภูมิดังกล่าวได้อยู่อาศัยและประกอบอาชีพ และช่วยเหลือเยียวยาจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และจัดกำลังในการสร้างที่อยู่อาศัยแห่งใหม่และจัดสรรที่ดินทำ กินให้กับกลุ่มราชภูมิดังกล่าวด้วย

จึงเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ..... ก.๖๗๓ นิวหนะ

(นางสาวศิริดา ผิวหอม)
นักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ

ผู้รับผิดชอบสำนวน
วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑

ความเห็นผู้บังคับบัญชาขั้นเหนือขึ้นไป

- ๑) เห็นชอบตามด้วย เนื่องด้วยเป็นผลประโยชน์ดี
๒) เห็นชอบแต่กรณีที่ทางราชการต้องการใช้ด้วยความต่อรอง ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลฯ

ลงชื่อ.....
(นายภานุพันธ์ สมสกุล)

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๕
วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑

บันทึกความเห็น

กสิกรรมงานมาตรฐานรายงานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
คำร้องที่ ๕๔๔/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิชุมชน กรณีกองทัพเรือ
บอกรถเลิกสัญญาเช่าที่ดินทำให้ได้รับความเดือดร้อน

วันที่รับสำนวนรายงาน ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑. ได้ปรับเนื้อหาหัวข้อที่ ๓. การตรวจสอบ ให้เหลือเพียงรายการของเอกสาร และเพิ่มรายการเอกสารบางรายการที่จำเป็นต่อการพิจารณา
๒. การแก้ไขรายงานไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของรายงาน

ลงชื่อ

(นายนันวนา คุ้มไฟบุญ)

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑

โทร. ๐๘๙๕๕

กสม. ๖
รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ /๒๕๖๒

เรื่อง สิทธิมนุษยชนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจกรรมของบุคคลทางการเกษตร

ผู้ร้อง นายสรศักดิ์ แสงศรีจันทร์ กับพัวภรรมา ๑๓ คน ตามรายชื่อท้ายรายงานนี้

ผู้ถูกร้อง บริษัท เจ.เค. ชนชาติ จำกัด

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องทั้งสิบสามได้ร้องเรียนต่อกomitee คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๙ กล่าวอ้างว่า ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลเชียงบาน อำเภอ เชียงคำ จังหวัดพะเยา ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเนื่องจากเมื่อปี ๒๕๖๘ ผู้ถูกร้องได้เข้ามาประกอบกิจการเปิดโรงงานลำไยอบแห้งโดยใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิง ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีเขม่าควันและกลิ่นเหม็น สรุนผลไม้ของชาวบ้านได้รับความเสียหาย มีรถบรรทุกเข้าออกตลอดเวลาเป็นเหตุให้ถนนสาธารณะในหมู่บ้านชำรุด ต่อมามาเมื่อปี ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องได้รับชื้อข้าวโพดและมันสำปะหลังเพื่อบแห้งเพิ่มเติม ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ให้ลดลงสู่ลำท้ายพายาซึ่งเป็นลำน้ำสาธารณะเป็นเหตุให้ลำน้ำดังกล่าวเน่าเสีย จนน้ำผู้ถูกร้องได้ขอขยายกิจการประกอบโรงงาน แต่ผู้ร้องทั้งสิบสามและชาวบ้านได้คัดค้านไม่เห็นด้วยเนื่องจากเห็นว่าปัญหาเดิมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข จึงร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ถูกร้องปรับปรุงแก้ไข แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด ต่อมาภายหลังปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐได้ออกใบอนุญาตขยายโรงงานให้ผู้ถูกร้อง ผู้ร้องทั้งสิบสามเห็นว่าปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากรดำเนินการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมาคณะกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากรสืบสุดวาระลงในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังนี้

- ๑) คำร้องและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑
- ๒) หนังสือของผู้ถูกร้อง ที่ จค ๒๕๖๐/๐๐๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 - ๓) หนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
 - ๔) หนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา ด่วนที่สุด ที่ พย ๐๐๓๓.๒/๑๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
 - ๕) หนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๑๒๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
 - ๖) หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน ที่ พย ๗๑๕๐๑.๑/๐๙๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
 - ๗) หนังสือจังหวัดพะเยา ที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๑๙๓๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
 - ๘) รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑

/ ๔. ความเห็น ...

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๘ ผู้ถูกร้องได้รับอนุญาตจากการโรงพยาบาลอุตสาหกรรมให้ประกอบกิจการโรงพยาบาลแห่งลำไยขนาดกำลังผลิตจำนวน ๔๐ ตู้อบ ที่หมู่ที่ ๑ ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดพะเยา ในอนุญาตประกอบกิจการโรงพยาบาล (ร.ง.๔) ที่ (สข.๑)๐๒-๓๒๙/๒๕๕๘ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องได้รับชื่อข้าวโพดและมันสำปะหลังเพื่ออบแห้งเพิ่มเติม และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงาน ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องทั้งสิบสามและชาวบ้านในพื้นที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายโรงงานดังกล่าวโดยกล่าวอ้างว่าการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีเขม่าควันทำให้สวนผลไม้มีของชาวบ้านได้รับความเสียหาย มีการปล่อยน้ำทึบที่ไม่ผ่านมาตรฐานการบำบัดออกนอกโรงงาน ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น น้ำในคลองสาธารณะเน่าเสีย จึงได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานเพื่อให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา ซึ่งหน่วยงานได้มีการซึ่งจงข้อเท็จจริงประกอบด้วย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา และจังหวัดพะเยา ได้ตรวจสอบและมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การประกอบกิจการของโรงงานแซ่อมอบแห้งผลไม้มีของผู้ถูกร้อง ก่อให้เกิดน้ำเสียอันเนื่องมาจากกระบวนการล้างวัตถุดิบ ซึ่งน้ำทึบจากการกระบวนการดังกล่าวได้ถูกนำไปกักเก็บไว้ที่ป่าบำบัดน้ำเสียบริเวณด้านหลังโรงงาน แต่ป่าดังกล่าวไม่สามารถบำบัดน้ำเสียได้แต่อย่างใด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาจึงได้มีคำสั่งให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนในเรื่องของกลิ่นเหม็นและเขม่าควัน ซึ่งภายหลังการปิดปรับปรุงพบว่าปัญหาบางส่วนได้รับการแก้ไขแล้ว แต่ปัญหาในเรื่องของกลิ่นเหม็นยังส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่มากย่างต่อเนื่อง และยังมีการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวอยู่เป็นระยะจนถึงปัจจุบัน กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การประกอบกิจการโรงพยาบาลผลิตผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้องมีการกระทำการหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๗ ได้ให้การรับรองและคุ้มครองบุคคลและชุมชนให้มีสิทธิในการจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ส่วนรัฐก็มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้บุคคลทั้งที่เป็นปัจเจกชนและรวมกลุ่มกันเป็นชุมชนได้อยู่อาศัยในสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ

อนามัย สวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย จากการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องและประชาชนซึ่งอยู่อาศัยและประกอบเกษตรกรรมในบริเวณใกล้เคียงกับ โรงงานอุปผลิตผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ได้รับความเดือดร้อนร้าคัญจากการประกอบกิจการ โรงงานของผู้ถูกร้อง ซึ่งไม่ได้ดำเนินการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐาน และปล่อยน้ำทึ้ง ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอุกสุสิ่งแวดล้อมภายนอก ส่งผลให้น้ำในลำน้ำแวงเน่าเสียและส่งกลิ่นเหม็น ไปทั่วบริเวณ ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากลำน้ำดังกล่าวในการอุปโภคบริโภคได้ตามปกติ ซึ่งแม้ว่าจะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบและสั่งการให้มีการแก้ไขปรับปรุงมาโดยตลอด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ แต่ยังคงมีเรื่องร้องเรียนจากประชาชนอย่างต่อเนื่องตามที่ชี้ขาดแล้วก็ตาม ทั้งการเกษตรแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวนประชาชนที่อยู่ บริเวณใกล้เคียงโรงงาน อันจะส่งผลกระทบต่อสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชน ข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การประกอบกิจการของผู้ถูกร้อง มีผลให้ผู้ร้องหงส์สับสนและชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงไม่อาจใช้ประโยชน์จากการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและ คุ้มครองไว้ จึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรเสนอแนะ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์กร บริหารส่วนตำบลเชียงบาน จังหวัดพะเยา และกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ต่อไป

๕. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นสมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่ เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงบาน จังหวัดพะเยา และกรมควบคุมมลพิษ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ดังนี้

๕.๑ องค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงบาน ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ควรพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานอุปผลิต ทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง มิให้สร้างความเดือดร้อนร้าคัญกับประชาชนที่พักอาศัยอยู่ใกล้เคียง และ ตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องว่า ได้ประกอบกิจการโดยถูกต้องตามชนิด ประเภท ที่กำหนด ไว้ในใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่ รวมทั้งสั่งให้ระงับเหตุร้าคัญทันที หากพบว่ามีการประกอบกิจการที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ จังหวัดพะเยา ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรพิจารณาอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้โรงงานอุปพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ปรับปรุงแก้ไขปัญหาจากผู้ผลิตและเสียงรบกวน รวมทั้งให้มีระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ในกรณีที่ตรวจพบว่าอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนรำคาญอย่างร้ายแรงแก่บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ควรพิจารณาให้หยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนในทันที โดยให้ปรับปรุงให้แล้วเสร็จก่อนที่จะอนุญาตให้ดำเนินการประกอบกิจการต่อไป

๕.๓ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ควรตรวจสอบโรงงานอุปพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ซึ่งจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ และระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

๖. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวการประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่...../๒๕๖๑ เมื่อวันที่.....มีนาคม ๒๕๖๑ จึงมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามข้อ ๕. ของรายงานนี้ ต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงบาน จังหวัดพะเยา และกรมควบคุมมลพิษ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายวัสดุ ติงสมิตร)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางประกายรัตน์ ตันธีวงศ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบ ที่...../๒๕๖๒ ลงวันที่.....

(นางอังคณา นีลະเพจิตร)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางเตือนใจ ดีเกศน์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายชาติชาย สุทธิกลม)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

/ รายชื่อ ...

รายชื่อผู้ร้องท้ายรายงานผลการตรวจสอบ ที่...../๒๕๖๒ ลงวันที่.....๒๕๖๒
(คำร้องที่ ๖๓๙/๒๕๖๙)

๑. นายสรศักดิ์ แสงศรีจันทร์	ที่ ๑
๒. นายนายนุนทร์ ห้อมนาน	ที่ ๒
๓. นายนพดล เข็มเพชร	ที่ ๓
๔. นางชาญยุทธ์ เชื้อสะอาด	ที่ ๔
๕. นายประภาส จันทร์แจ่ม	ที่ ๕
๖. นายสมภพ ห้อมนาน	ที่ ๖
๗. นายสาธิต มังคลาด	ที่ ๗
๘. นางอภิญญา ห้อมนาน	ที่ ๘
๙. นายบุญเจิด จันทิมา	ที่ ๙
๑๐. นายสิงห์คำ มังคลาด	ที่ ๑๐
๑๑. นายสมรัตน์ ห้อมนาน	ที่ ๑๑
๑๒. นายเสาร์ ยาศรี	ที่ ๑๒
๑๓. นายธีรพ คำแก้ว	ที่ ๑๓

ผู้รับผิดชอบคำร้อง	นายกานต์วัฒน์ ยอดคำ.....๒๙ พ.ย. ๖๑.....
ผู้กลั่นกรองรายงาน	นายณัฐาท คุ้มปีบูลย์.....๑๒ มี.ค. ๖๒.....

บันทึกข้อความ

4 - 7 - 72 ကျမ်း
ပုဂ္ဂန် ၂၇ - ၁၉၆၈ ခုနှစ်
539
- 8 ၀၉ ၂၅၆၁
11.34

ส่วนราชการ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ โทร ๑๑๙๗

ଶ୍ରୀ ଶମ ୦୦୦୩/୮୧୮୭୬୭

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างรายงานผลการตรวจสอบการลงทะเบียนนักเรียน

เรียน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางเตือนใจ ดีเกศน์)

សំណើលេខ	៤
ថ្ងៃខែឆ្នាំ	៣៧ ៤
ឆ្នាំ	២០១៨
ខែ	មីនា
ឆ្នាំ	២០៦១
ថ្ងៃខែឆ្នាំ	១៦ ២០
ឆ្នាំ	២០៦១

ตามที่สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนในประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน นั้น

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนได้ดำเนินการตรวจสอบ รวบรวมข้อเท็จจริง และเสนอร่างรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการค้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ และปรับแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

๑. คำร้องที่ ๕๑๕/๒๕๕๕ เรื่อง สิทธิชุมชน และสิทธิในการจัดการที่ดิน กรณีกล่าวอ้างว่าชาวบ้านและนายทุนเข้าครอบครองที่ดินสาธารณะโดยชั่นบ้านปากบางสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (ผู้รับผิดชอบ : เริงศักดิ์)

๖. คำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีกล่าวอ้างว่าชาวบ้านทำบลเขียงบาน
อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ได้รับผลกระทบจากโรงงานประกอบกิจการถ่านไฟ (ผู้รับผิดชอบ : ภาณุวรรณ์)

๓. คำร้องที่ ๗๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีชาวบ้านตำบลห้วยซ้อ อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ศดค้านโครงการก่อสร้างประตูระบายน้ำและอาคารประกอบบ้านแก่นเจริญ (ผู้รับผิดชอบ : เริงศักดิ์)

๕. คำร้องที่ ๖๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิในการจัดการที่ดิน กรณีกล่าวอ้างว่าถูกขับไล่ออก
จากที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน (ผู้รับผิดชอบ : ศรีลดา) -

๕. คำร้องที่ ๗๒๓/๒๕๕๘ เรื่อง สิทธิชุมชน อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิในการจัดการที่ดิน
กรณีกล่าวอ้างว่าการก่อสร้างทำเที่ยบเรือในแม่น้ำ湄公河 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทำให้ประชาชนในหมู่
ที่ ๔ ได้รับความเดือดร้อน (ผู้รับผิดชอบ : กพธรรม) —

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

ເຫັນວ່າ + ສໍາມາດໃຫຍ້ໃກ້ປະຕົບ

અનુભવ સ્વરૂપ

1

(นายอัญญะรัตน์ เองฉ้วน)

ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(นายภานุชัย สมสกิด)

รายงานผลการตรวจสอบ

วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง สิทธิชุมชนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในการจัดการที่ดินและสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่า
ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานอบพืชผลทางการเกษตร

ผู้ร้อง นายสรศักดิ์ แสงศรีจันทร์ กับพ่วงรวม ๓ คนตามรายชื่อท้ายรายงานนี้

ผู้ถูกร้อง บริษัท เจ.เค. ธนาธร จำกัด

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลเชียงบาน และ เป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเนื่องจาก เมื่อปี ๒๕๔๘ ผู้ถูกร้องได้เข้ามาประกอบกิจการเปิดโรงงาน ลำไยอบแห้งโดยใช้ถ่านหินลิกิตในตัวเป็นเชื้อเพลิง ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศมีเข้มควันและกลิ่นเหม็น สวนผลไม้ของชาวบ้านได้รับความเสียหาย มีรถบรรทุกเข้าออกตลอดเวลาเป็นเหตุให้ถนนสาธารณะในหมู่บ้านชำรุด ต่อมามาเมื่อปี ๒๕๕๒ ผู้ถูกร้องได้รับชื้อข้าวโพดและมันสำปะหลังเพื่ออบแห้งเพิ่มเติม ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น น้ำเสียจากการประกอบกิจการไหลลงสู่ลำห้วยพายาซึ่งเป็นลำน้ำสาธารณะเป็นเหตุให้เน่าเสีย จากนั้นผู้ถูกร้องได้อขอขยายกิจการประกอบโรงงาน แต่ผู้ร้องและชาวบ้านไม่เห็นด้วยเนื่องจากเห็นว่าปัญหาเดิมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข จึงร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ถูกร้องปรับปรุงแก้ไข แต่ผู้ถูกร้องก็มิได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด ต่อมากายหลังปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐได้ออกใบอนุญาตขยายโรงงานให้ผู้ถูกร้อง ผู้ร้องเห็นว่าไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิชุมชน ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิชุมชน และฐานทรัพยากรดำเนินการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมากลุ่มคณะกรรมการด้านสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากรสื้นสุดวาระลงในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๖/๒๕๖๐

ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาประกอบเอกสารซึ่งข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องได้มีการข้อเท็จจริงแล้ว จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

๓.๑ การชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ร้อง

ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างมาในคำร้อง และให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยว่า จากร่องให้ข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างมาในคำร้อง และให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยว่า จากร่องให้ข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างมาในคำร้อง และให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยว่า สถานการณ์ปัจจุบัน ภัยหลังจากที่ผู้ถูกร้องถูกสั่งปิดโรงงานไปเมื่อต้นปี ๒๕๖๐ จนนั้นผู้ร้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไข จนกระทั่งกลับมาประกอบกิจการต่อแล้ว ผู้ร้องในฐานะที่เป็นประธานสภากองค์กรชุมชนตำบลเชียงบาน และเป็นผู้ใหญ่บ้านวนหมู่ที่ ๕ ก็ยังได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ในเรื่องกลืนเหม็นของน้ำที่ ปล่อยออกจากการร่องงานอยู่อีกเป็นระยะๆ ต่อมาราบว่าผู้ถูกร้องจะดำเนินการขยายการประกอบกิจการ จำกเดิมที่อุบแห้งเฉพาะลำไย เป็นการผลิตผลไม้ เช่น อุบแห้งมะม่วงด้วย ซึ่งจะเป็นผลให้มีการใช้น้ำทัล เข้ามาในกระบวนการผลิต นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบานยังได้รับแจ้งจากผู้ถูกร้องว่าจะมี การผลิตสับปะรดเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงงาน ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าในส่วนการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทั้งการขออนุญาตตอบลำไย การแซ่อิ่ม อุบแห้งมะม่วง และสับปะรด จะต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แยกกัน

๓.๒ การชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงประธานอนุกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากร โดยขอเลื่อนการชี้แจงข้อเท็จจริงไปอีก ๓๐ วัน แต่ก็ไม่ได้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงมาจนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้ขอขยาย จนนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือที่ สม ๐๐๓/๑๔๓๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อทางสามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องอีกครั้ง แต่ก็ไม่ได้รับ การชี้แจงแต่อย่างใด จึงพิจารณาไปตามข้อเท็จจริงพยานหลักฐานและเอกสารที่มีอยู่

๓.๓ การชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากฝ่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓.๑ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงที่ พย ๐๐๓๓.๒/๑๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. การประกอบกิจการโรงงานอุปพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ส่งผลกระทบด้านกสินจากระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อร้องเรียนจริง ทั้งนี้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพะเยาได้เข้าตรวจสอบร่วมกับจังหวัดพะเยา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นร่วมกันว่าระบบบำบัดน้ำเสีย ยังไม่มีประสิทธิภาพ และยังส่งกลิ่นเหม็นขณะที่เข้าตรวจสอบ

๒. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยาได้ประสานสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒ (ลำปาง) ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำและส่งผลการตรวจสอบให้กับคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนกรณีการประกอบกิจการของผู้ถูกร้อง เพื่อประกอบการพิจารณา การประกอบกิจการโรงงานต่อไป และโรงงานอุปพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้องไม่อุ่นในประเภท และขนาดที่จะต้องจดทำรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒ (ลำปาง) ได้ดำเนินการตรวจสอบการประกอบกิจการของบริษัทฯ ตามข้อร้องเรียนมาอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงานของผู้ถูกร้อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และจากการตรวจสอบครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ พนักงานประกอบกิจกรรมม่วงอบแห้งได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจริง ปัจจุบันได้มีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา โดยอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ผู้ซึ่งปลดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ออกคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดประกอบกิจการในส่วนของการผลิตม่วงอบแห้ง เพื่อปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนชานบ้านบริเวณใกล้เคียง ให้แล้วเสร็จในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ต่อไป

๓.๓.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงที่ พย ๗๑๕๐๑.๑/๐๘๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ขึ้นดังนี้

๑. ในขั้นตอนการออกใบอนุญาตการพิจารณาเป็นอันดับหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ส่วนขั้นตอนการพิจารณาการขออนุญาตขยายโรงงาน เป็นอำนาจของ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งในขณะพิจารณาออกใบอนุญาตของโรงงานดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา แจ้งว่าได้จัดทำประกาศรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ โดยได้จัดส่งประกาศไปปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอเชียงคำ และองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบข้อมูลการขออนุญาตขยายโรงงาน พร้อมแนบแบบเสนอความคิดเห็นและได้แจ้งการพิจารณาอนุญาตโรงงาน เมื่อครบกำหนด pragaruwa ไม่มีผู้ใดยื่นเรื่องแสดงความคิดเห็นหรือได้แจ้งการพิจารณาอนุญาตโรงงานแต่อย่างใด สำนักงานฯ จึงส่งเรื่องให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาออกใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ และกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ออกใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

๒. ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องมาดำเนินการขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีของผู้ถูกร้องที่ประกอบกิจการผลิตม่วงอบแห้ง ถือว่าเป็นกิจการที่อันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อบัญญัติตั้งกล่าว และองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบานได้มีหนังสือที่ พย ๗๑๕๐๑.๐๒๒ เรื่องแจ้งให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการผลไม้อบแห้งแก่ผู้ถูกร้อง

๓. การประกอบ...

๓. การประกอบกิจการของผู้ถูกร้องไม่อุทัยในประเภทกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลเขียงบาน เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกร้อง ที่ พย ๗๑๕๐๑.๑/๑๑๙๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข ระจับเหตุรำคาญ โดยให้ผู้ถูกร้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียโดยเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎร และห้ามมิให้ลักษณะปล่อยน้ำเสียทุกชนิดออกจากโรงงานโดยเด็ดขาด ให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และเมื่อครบกำหนดระยะเวลา เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบติดตามแก้ไขปัญหา พบว่า ผู้ถูกร้องได้ดำเนินการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย แต่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงมีหนังสือที่ พย ๗๑๕๐๑.๑/๐๓๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข/ระจับเหตุรำคาญ ดังนี้

๔.๑ ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งให้มีประสิทธิภาพก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมเป็นไปตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม

๔.๒ ห้ามมิให้ลักษณะปล่อยน้ำทุกชนิดออกจากโรงงานโดยเด็ดขาด โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ได้มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการหยุดการประกอบกิจการในส่วนของการผลิตมะม่วงอบแห้ง ตามหนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐

๓.๓.๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๑๒๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องมีความประสงค์ขยายโรงงานเนื่องจากต้องการเพิ่มกำลังการผลิต จึงได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. โรงงานรายนี้เดิมชื่อ บริษัท ที.พี.เอฟ. อินเตอร์เทรด จำกัด ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.๕) จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ (สข.๑)๐๒-๓๒๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ อุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา ได้พิจารณาและดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยโรงงานอุตสาหกรรมทุกประการ

๓. ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยาได้ตรวจสอบเอกสารประกอบคำขอและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ และได้จัดทำประกาศการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อครบกำหนดตามประกาศ ไม่มีผู้ใดยื่นเรื่องแสดงความคิดเห็น/ข้อโต้แย้ง สำนักงานฯ จึงส่งเรื่องให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบ และพิจารณาออกใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ ที่ (สช.๑) ๐๓-๖๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จากนั้นโรงงานรายนี้ได้ติดตั้งเครื่องจักรส่วนขยายครั้งที่ ๑ และยื่นใบแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ โดยเริ่มประกอบกิจการในส่วนขยายครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕

สำนักงานฯ ได้ตรวจสอบระบบเบียนหนังสือรับของสำนักงานฯ ระหว่างวันที่ออกประกาศรับฟังความคิดเห็น คือระหว่างวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ออกใบอนุญาตส่วนขยายครั้งที่ ๑ คือวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ไม่พบว่ามีการยื่นเอกสารแสดงความคิดเห็น/ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ ต่อสำนักงานฯ แต่อย่างใด

๔. โรงงานรายนี้เป็นโรงงานลำดับที่ ๒(๑) ตามบัญชีประเภทโรงงาน อุตสาหกรรม จำแนกตามกฎหมาย พ.ศ.๒๕๓๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA)

๕. สืบเนื่องจากที่ได้รับเรื่องร้องเรียน สำนักงานฯ ร่วมกับคณะกรรมการได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ มีคำสั่งให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนในเรื่องของกลิ่น และเข้มคาวน์ โดยสำนักงานฯ ร่วมกับคณะกรรมการได้ติดตามผลการแก้ไขปรับปรุงเป็นระยะ พบร่วมกับการแก้ไขแล้ว เหลือเพียงปัญหาร่องกลิ่นเหม็นซึ่งยังส่งผลกระทบ และราชภารกิจยังแจ้งเหตุเดือดร้อนมาเป็นระยะ ดังนั้น สำนักงานฯ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มีหนังสือคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดประกอบกิจการโรงงานในส่วนของการผลิตมะม่วงอบแห้ง เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนระหว่างนี้สำนักงานฯ ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเป็นระยะ ผลการตรวจสอบไม่พบว่าโรงงานมีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนคำสั่ง

๖. ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ สำนักงานฯ ได้จัดทำประกาศการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๗ โดยปิดประกาศ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน และที่ว่าการอำเภอเชียงคำ เมื่อครบกำหนดตามประกาศปรากฏว่าไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อโต้แย้ง สำนักงานฯ จึงส่งเรื่องให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาออกใบอนุญาต

๗. จังหวัดพะเยา มีคำสั่งที่ ๓๔๘๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๙
แต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงานของผู้ถูกร้อง มีหน้าที่
ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีประชาชนได้รับความเดือดร้อน ให้ความเห็นและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา
เหตุเดือดร้อน ติดตามเฝ้าระวังเหตุเดือดร้อน และรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ พร้อมซึ่ง
ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ถึงผลการดำเนินการและแนวทางแก้ไขปัญหา โดยมีปลัดจังหวัดเป็น
ประธาน

๓.๓.๔ จังหวัดพะเยา ซึ่งแจงข้อเท็จจริงตามหนังสือที่ พย ๐๐๓๓(๓)/๑๙๓๕ ลงวันที่
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงสอดคล้องกับสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพะเยา ตามข้อ ๓.๓.๓

๓.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่

จากการลงพื้นที่ตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑
ได้ข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องได้มีการขยายกิจการเพิ่มเติมจากเดิมที่ประกอบการอบลำไย ข้าวโพด และ
มันสำปะหลัง โดยได้ประกอบการการเชื่อมและอบแห้งมะม่วงเพิ่มเติมด้วย ซึ่งกระบวนการผลิตดังกล่าว
ต้องใช้น้ำตาลเป็นจำนวนมาก ผลผลิตให้น้ำตาลล้างวัตถุดีบดังกล่าวมีค่าความสกปรกสูง และอาจเป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสียในลำน้ำแวง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบานซึ่งว่า ยังไม่ได้
อนุญาตให้ผู้ถูกร้องประกอบการเพิ่มเติมในส่วนของการเชื่อมอบแห้งมะม่วงแต่อย่างใด ทั้งนี้ จากการ
สอบถามประชาชนหลายรายที่ประกอบเกษตรกรรมและอยู่อาศัยในบริเวณละแวกโรงงานฯ ได้ให้ข้อมูล
สอดคล้องกันว่า ยังคงได้ผลกระทบจากควัน ฝุ่นละออง multiplic ทางเสียงจากการประกอบกิจการโรงงาน
อบพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง และยังมีกลิ่นเหม็นจากโรงงานโดยอุกมาตามทิศทางลม
อยู่บ่อยครั้ง โดยปัญหาดังกล่าวยังคงไม่ได้รับการแก้ไขจนถึงปัจจุบัน

๔. ความเห็น...

๔. ความเห็น

พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง คำชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อกฎหมาย* และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๘ ผู้ถูกร้องได้เข้ามาตั้ง โรงงานประกอบกิจการล้ำไอบแห้งขนาดกำลังผลิตจำนวน ๔๐ ตู้อบ ที่หมู่ ๑ ตำบลเชียงบาน อําเภอ เชียงคำ จังหวัดพะเยา ต่อมาเมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องได้รับข้อหาโพดและมันสำปะหลังเพื่ออบแห้ง เพิ่มเติม และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ร้องซึ่งเป็น ประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลเชียงบานและเป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ไม่เห็นด้วยกับการขอ ขยายโรงงานดังกล่าว โดยกล่าวอ้างว่าการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีเขม่าควันทำให้ส่วนผลไม้ของชาวบ้านได้รับความเสียหาย มีการปล่อยน้ำทึบที่ไม่ผ่านมาตรฐานการบำบัด ออกนอกร่องงาน ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น น้ำในคลองสาธารณะเน่าเสีย จึงได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานเพื่อให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา ซึ่งหน่วยงานที่ได้มีการชี้แจงข้อเท็จจริง ประกอบด้วยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา องค์การบริหารส่วนตำบล เชียงบาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา และจังหวัดพะเยา ได้ชี้แจงโดยสอดคล้องกันว่า การประกอบกิจการของโรงงานแข่งขันอบแห้งผลไม้ของผู้ถูกร้อง ก่อให้เกิดน้ำเสียอันเนื่องมาจาก กระบวนการล้างวัตถุดิบ ซึ่งน้ำทึบจากการกระบวนการดังกล่าวได้ถูกนำไปกักเก็บไว้ที่บ่อบำบัดน้ำเสียบริเวณ ด้านหลังโรงงาน แต่บ่อดังกล่าวไม่สามารถบำบัดน้ำเสียได้แต่อย่างใด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พะเยาจึงได้มีคำสั่งให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนในเรื่องของกลิ่นเหม็นและเขม่าควัน ซึ่งภายหลังการปิดปรับปรุงพบว่าปัญหางานส่วนได้รับการแก้ไขแล้ว แต่ปัญหานี้ในเรื่องของกลิ่นเหม็นยัง ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่มากยิ่งต่อเนื่อง และยังมีการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าว อยู่เป็นระยะจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการลงพื้นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑ ที่มีผู้ให้ข้อมูลตรงกันว่าได้รับปัญหาความเดือดร้อนจากการปล่อยน้ำเสียและ กลิ่นเหม็นซึ่งโซยมาตามทิศทางลมในช่วงที่มีการประกอบกิจการโรงงานอยู่บ่อยครั้ง

* รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(๒) จัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทาง ชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๓) เข้าถือกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือ ชุมชน หรือคงเว้นการดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่ของสังคมสุขของประชาชนหรือชุมชนและได้รับแจ้งผลการ พิจารณาโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนี้โดยให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณา ด้วยวิธีการตามที่กฎหมายบัญญัติ

สิทธิของบุคคลและชุมชนตามวรรคหนึ่ง หมายความรวมถึงสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔๗ รัฐต้อง

(๒) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นที่ บริหารจัดการ และใช้ทรัพย์จัดให้มีการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การประกอบกิจการโรงงงานอุบผลิตผลทางการเกษตร ของผู้ถูกร้องมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นกรรมเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิในการเสนอแนะต่อหน่วยงานรัฐ ให้ดำเนินการอันเป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่อย่างสงบของประชาชนหรือชุมชน และสิทธิในการดำรงชีวิต ในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ จึงได้รับการรับรองและคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อให้บุคคลทั้งที่เป็นปัจเจกชนและรวมกลุ่มกันเป็นชุมชนได้อยู่อาศัยในสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่า สุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย กรณีตามคำร้องปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบสอดคล้องกันว่า ผู้ร้องและประชาชนซึ่งอยู่อาศัยและประกอบเกษตรกรรมในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงงานอุบผลิตผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ได้รับความเดือดร้อนร้าวจาก การประกอบกิจการโรงงงานของผู้ถูกร้อง ซึ่งไม่ได้ดำเนินการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐาน และปล่อยน้ำทึ้งที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ส่งผลให้น้ำในลำน้ำแวงเนาเสียและส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณ ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากลำน้ำดังกล่าวในการอุปโภคบริโภคได้ตามปกติ ซึ่งแม้ว่าจะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบและให้มีการแก้ไขปรับปรุงมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ แต่ยังคงมีเรื่องร้องเรียนจากประชาชนมาอย่างต่อเนื่อง ตามช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวนประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงโรงงงาน อันจะส่งผลกระทบต่อสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชน จึงพิจารณาได้ว่าการประกอบกิจการโรงงงานอุบผลิตผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเห็นสมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน จังหวัดพะเยา และกรมควบคุมมลพิษ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒

๔. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เห็นสมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน กรมโรงงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพะเยา และกรมควบคุมมลพิษ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ ดังนี้

๔.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาน ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ควรพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้ปรับปรุงแก้ไขโรงงงานอุบพืชผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง มีให้สร้างความเดือดร้อนร้าวจาก การที่พักอาศัยอยู่ใกล้เคียง รวมทั้งให้ระงับเหตุร้าวจาก หากพบว่ามีการประกอบกิจการที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๔.๒ จังหวัดพะเยา...

๕.๒ จังหวัดพะเยา ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรพิจารณาอาชัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้โรงงานอุบอพีซผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้องปรับปรุงแก้ไขปัญหาจากผู้ผลิตและเสียงรบกวน รวมทั้งให้มีระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขปัญหาผู้ผลิตและเสียงรบกวน ในกรณีที่ตรวจพบว่าอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนรำคาญอย่างร้ายแรงแก่บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ควรพิจารณาให้หยุดประกอบกิจกรรมโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนในทันที และให้ปรับปรุงให้แล้วเสร็จก่อนที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจกรรม

๕.๓ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจสอบโรงงานอุบอพีซผลทางการเกษตรของผู้ถูกร้อง ซึ่งจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยทึ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ และระบายน้ำทึ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ทั้งนี้ ให้นำยงานตามข้อ ๑ – ๓ ดำเนินการภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานข้อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จึงเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(นายภาณุพันธ์ ยอดคำ)

พนักงานเจ้าหน้าที่
วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕. ความเห็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป

๑) นายรองศาสตราจารย์ เวชพิริยะ, รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยฯ

๒) นายสนธิ ไกรฤทธิ์ ประชุมตุณระพีรดา ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยฯ

ลงชื่อ.....

(นายภาณุพันธ์ สมสกุล)

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔
วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

บันทึกความเห็น
กลุ่มงานมาตรฐานรายงานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
คำร้องที่ ๖๑๗/๒๕๕๙ เรื่อง สิทธิชุมชนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับ^{ผลผลกระทบจากการประกอบกิจกรรมของผู้ดูแลทางการเกษตร}

วันที่รับสำนวนรายงาน ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑. ได้ปรับเนื้อหาหัวข้อที่ ๓. การตรวจสอบ ให้เหลือเพียงรายการของเอกสาร และเพิ่มรายการเอกสารบางรายการที่จำเป็นต่อการพิจารณา
๒. การแก้ไขรายงานไม่ระบุบทกระเทือนสาระสำคัญของรายงาน

ลงชื่อ

(นาย Kunya Kumpeebulay)

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒

โทร. ๐๘๕๕๕๕๕๕

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ _____ เดือน _____

พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานผลการตรวจสอบที่ /๘๕๖๒

เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กรณีมีผู้เผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี

ผู้ร้อง นายเจษฎา ทันแก้ว

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลพระประแดง

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องได้เข้ามายื่นเรื่องขอร้องต่อ ตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ในความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ซึ่งระหว่างการมายื่นเรื่องถูกพิมพ์ลายนิ้วมือและถ่ายรูปทำประวัติผู้ต้องหา และให้ปากคำกับร้อยตำรวจเอก วิทยา นามทอง พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพระประแดง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่ามีผู้ใช้เฟชบุคชื่อว่า “สมชาย รักการดี” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องยืนถือป้ายถ่ายรูปเพื่อใช้ประกอบการทำประวัติดังกล่าว

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลแม่ปิงจังหวัดเชียงใหม่ จับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๔๔๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ในความผิดฐานเดียวกัน โดยเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลสืบสวนของสถานีตำรวจนครบาลพระประแดงได้นำตัวผู้ร้องเดินทางด้วยรถยนต์จากสถานีตำรวจนครบาลแม่ปิงไปยังสถานีตำรวจนครบาลพระประแดง โดยในระหว่างการเดินทางผู้ร้องสังเกตเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่นั่งด้านข้างยกโทรศัพท์มือถือขึ้นมาถ่ายรูปผู้ร้อง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟชบุคชื่อว่า “Pakpoom Jansangta” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายภายใต้โพสต์ของเฟชบุคชื่อว่า “สังคมอักเสบ” ซึ่งเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในการเดินทางกลับจากสถานีตำรวจนครบาลแม่ปิง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้องร่วมกับหล่อหรือถูกนำไปเปิดเผยต่อสาธารณะ เป็นการลงทะเบียนนุชยชน และเผยแพร่ภาพส่วนบุคคล และสิทธิของผู้ต้องหา จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ตามที่มีการร้องเรียนเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพ ส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิ พลเมืองและสิทธิทางการเมืองดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมาคณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองสืบavarะลงในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังนี้

- ๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ๒) ผลการตรวจสอบบัญชีเฟชบุ๊คของผู้ใช้ชื่อว่า “Pakpoom Jansanga” และ “ภาควุฒิ จันทร์ส่ง”

- ๓) การตรวจสอบรายชื่อจากเว็บไซต์ตรวจสอบรายชื่อข้าราชการตำรวจของสำนักงานตำรวจนครบาล (<http://www.thaipolice.net/data1.php>)

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติของกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับพึงในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องหาในข้อหาหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์กลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดยประการที่นำจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน รวม ๒ คดี ตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ และ ๔๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓

เมษายน ๒๕๖๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกผู้ร้องจับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ แล้วนำตัวผู้ร้องไปทำการพิมพ์ลายนิ้วมือ ถ่ายรูปทำประวัติ และดำเนินการอื่น ๆ ตามขั้นตอนในการทำการสอบสวนคดีอาญา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่ามีผู้ใช้เฟชบุคชื่อว่า “สมชาย รักการดี” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องยืนถือป้ายเพื่อถ่ายรูปทำประวัติผู้ต้องหา ซึ่งเป็นภาพถ่ายที่ผู้ร้องยอมรับว่าเป็นผู้จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อใช้ประกอบในการทำการสอบสวน และได้มีการส่งต่อภาพถ่ายดังกล่าวให้กับสถานีตำรวจนครบาลดุสิตและสถานีตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการซึ่งเป็นผู้ร่วมกันจับกุมเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

จากนั้นเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๔๙๙/๒๕๖๐ โดยเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการได้ปรับตัวผู้ร้องจากสถานีตำรวจนครบาลแม่ปิงไปยังสถานีตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยในระหว่างการเดินทางด้วยรถยนต์ ผู้ร้องเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำที่นั่งด้านข้างได้ยกโทรศัพท์มือถือขึ้นมาถ่ายรูปผู้ร้อง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟชบุคชื่อว่า “Pakpoom Jansangro” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายภายนอกของผู้ร้องให้โพสต์ของเฟชบุคชื่อว่า “สังคมอักเสบ” โดยเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในรถยนต์และถูกสวมกุญแจมือ ซึ่งเป็นภาพถ่ายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๑ ขณะที่ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการควบคุมตัวอยู่ภายในรถยนต์กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการใดกระทำการใดอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากการที่มีบุคคลนำภาพถ่ายของผู้ร้องไปเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล (Right to Privacy) และสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของบุคคล ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๙ วรรคสอง^๑ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๕^๒ ที่ใช้บังคับในขณะเกิดเหตุ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่ง

^๑ มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง...

มาตรา ๓๙ วรรคสอง ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด

^๒ มาตรา ๕ ภายใต้บังคับแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ขึ้นชื่อไทยโดยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง และมาตรา ๓๗^๑ ได้ให้การรับรองสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวไว้ว่าสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติศักดิ์ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ และในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลได้ได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเหมือนเป็นผู้กระทำการความผิดมิได้ สิทธิดังกล่าว ย่อมผูกพันหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมายไม่ให้มีการกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้การรับรองไว้

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภาพถ่ายของผู้ร้องทั้งสองภาพที่ถูกบุคคลที่ใช้เฟชบุคซึ่งว่า “สมชาย รักการดี” และ “Pakpoom Jansanga” นำไปเผยแพร่ผ่านทางเฟชบุคนั้น เป็นภาพถ่ายขณะที่ขณะที่ผู้ร้องถูกจับกุมและควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีทางอาญา โดยภาพแรกเป็นภาพถ่ายขณะผู้ร้องยืนถือป้ายเพื่อทำประวัติผู้ต้องหาโดยมีข้อความระบุชื่อผู้ร้อง หมายเลขอุตสาหกรรม ข้อหาที่กระทำการความผิด และวันเดือนปีขณะที่ทำประวัติ ส่วนภาพที่สองเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูกสวมกุญแจมือเพื่อป้องกันไม่ให้หลบหนี การเผยแพร่ภาพถ่ายในลักษณะดังกล่าว ต่อสาธารณะย่อมส่งผลให้ผู้ร้องเกิดความอับอายหรือมีลักษณะเป็นการประจานต่อผู้ที่พบเห็น และอาจทำให้เกิดการโน้มน้าวให้คนในสังคมยอมรับและประมาณว่าผู้ร้องเป็นผู้กระทำการความผิดโดยที่ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษา การเผยแพร่ภาพถ่ายดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว เกียรติศักดิ์ ชื่อเสียง และครอบครัวของผู้ร้อง และไม่สอดคล้องกับข้อสันนิษฐานที่ให้การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลย ในคดีอาญาที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำการความผิด การกระทำการของบุคคลที่ใช้เฟชบุคซึ่งว่า “สมชาย รักการดี” และ “Pakpoom Jansanga” ทั้งสอง จึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แม้ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่เพียงพอจะรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้ที่เผยแพร่ภาพถ่ายโดยตรง แต่การที่ภาพถ่ายดังกล่าวมีผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์และเป็นข้อมูลในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา รวมไปถึงจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งพบข้อมูลของบุคคลที่ใช้เฟชบุคซึ่งว่า “Pakpoom Jansanga” ระบุว่ารับราชการตำรวจชื่อสิบตำรวจโท ภาคภูมิ จันทร์ส่ง ตำแหน่งผู้บังคับ

^๑ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลได้ได้กระทำการความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเหมือนเป็นผู้กระทำการความผิดมิได้...

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติศักดิ์ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

หมู่ (ทำหน้าที่ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม) สถานีตำรวจนครบาลบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ข้อเท็จจริงข้างต้นย่อมแสดงให้เห็นว่าภาพถ่ายของผู้ร้องญาtocดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสมควรได้รับการจัดเก็บอย่างปลอดภัยและระมัดระวัง การที่ภาพถ่ายของผู้ร้องญาtocเผยแพร่ไปสู่บุคคลภายนอก จึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในการควบคุมดูแลและขาดความระมัดระวังอย่างเพียงพอ จนทำให้เกิดความเสียหายและกระทบต่อสิทธิ民บุษยชนของผู้ร้องและบุคคลใกล้ชิดของผู้ร้อง จึงถือเป็นการละเลยการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิ民บุษยชน สมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิ民บุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิ民บุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ต่อไป

๔. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิ民บุษยชน

คณะกรรมการสิทธิ民บุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิ民บุษยชน ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิ民บุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ดังนี้

(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิ民บุษยชน กรณีการนำภาพถ่ายผู้ร้องในขณะทำงานเบื้องต้นประวัติผู้ต้องหาและภาพถ่ายขณะผู้ร้องญาtocสวมกุญแจมือไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรกำชับเจ้าหน้าที่ในสังกัดให้ระมัดระวังในการส่งต่อภาพถ่ายของประชาชนที่ถูกจับกุมดำเนินคดี ไม่ให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลภายนอกนำภาพถ่ายดังกล่าวไปเผยแพร่ต่อสาธารณะที่อาจกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของประชาชนในลักษณะเดียวกับคำร้องนี้อีก

ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วันนับแต่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบฉบับนี้

๕. มติคณะกรรมการสิทธิ民บุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิ民บุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิ民บุษยชน ครั้งที่ /๗๕๙๒ เมื่อวันที่.....
จึงมีมติว่าผู้ถูกร้องละเลยการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิ民บุษยชน และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิ民บุษยชน ตามข้อ ๕ ของรายงานนี้ ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑)

และพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายวัสดุ ติงสมิตร)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางประกายรัตน์ ตันธีรังสรรค์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางอังคณา นีละไพจิตร)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางเตือนใจ ดีเทศน์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายชาติชาย สุทธิกลม)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้รับผิดชอบคำร้อง	นายอัมพวช มงคลเลิศ ๑๔.๙.๖๑
ผู้กลั่นกรองรายงาน	นายอนุวงศ์ คุ้มไฟบูลย์ ๑๒.๙.๖๒

บันทึกข้อความ

บ้านเลขที่ .. หมู่ .. ถนน ..
กรรมการผู้จัดการบ้านเลขที่ .. หมู่ .. ถนน ..
เบอร์บ้าน .. 298
วันที่ .. 13/9/61
เวลา .. 09-54 น.

ส่วนราชการ สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๕ โทร. ๑๓๙๖๖ (จำเพาะ)

ที่ สม ๐๐๐๓/๒๗๙๘

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบ คำร้องที่ ๒๐๙/๒๕๖๐

เรียน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางอังคณา นีลักษ์พิจิตร)

ตามที่สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๕ ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบคำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กรณีผู้เผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี ซึ่งมีนายอภิลักษณ์ เกิดที่ เป็นผู้รับผิดชอบสำนวน นั้น

บัดนี้ ผู้รับผิดชอบคำร้องได้ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง พร้อมได้จัดทำรายงานผลการตรวจสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอัญญาธาร์ชุ เอ่งฉัวน)

ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ເປົ້າລະດູນກົງໄລຍະ

2

(นางอังคณา นีลปัทุมวิตร)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ก. ๖ ก. ๙. ๒๕๖๑

รายงานผลการตรวจสอบ

คำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐

เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กรณีมีผู้เผยแพร่ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี

ผู้ร้อง นายเจษฎา ทันแก้ว

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลพระแดง

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องได้เข้ามายื่นแบบฟอร์ม สถานีตำรวจนครบาลพระแดง ตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ในความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่那人จะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ซึ่งระหว่างการมอบตัวผู้ร้องได้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือถ่ายรูปทำประวัติผู้ต้องหา และให้ปากคำกับร้อยตำรวจเอก วิทยา นามท่อง พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระแดง และเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟสบุ๊คชื่อว่า “สมชาย รักการดี” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องยืนถือป้ายถ่ายรูปเพื่อใช้ประกอบการทำประวัติ

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องได้ร้องเรียนเพื่อขอให้ตรวจสอบเพิ่มเติม กรณีเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่ จับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๔๑๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ในความผิดฐานเดียวกัน และเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ตรวจชุดสืบสวนของสถานีตำรวจนครบาลพระแดงได้นำตัวผู้ร้องเดินทางด้วยรถยนต์จากสถานีตำรวจนครบาลแม่ปิงไปยังสถานีตำรวจนครบาลพระแดง โดยในระหว่างการเดินทางผู้ร้องสังเกตเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นนั่งด้านข้าง ยกโทรศัพท์ขึ้นถ่ายรูปผู้ร้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟสบุ๊คชื่อว่า “Pakpoom Jansangroo” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายภายในรถ ซึ่งเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในรถ แต่ไม่ระบุว่าเป็นผู้ใด ผู้ร้องเห็นว่าการที่ภาพถ่ายของผู้ร้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้องร้าวให้เหลืออยู่แค่เศษเสี้ยว จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่มีการร้องเรียนเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิพลเมือง อันเกี่ยวนেื่องกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

/๓. การ...

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมาคณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองสืบสุดวาระลงในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามหน้าที่ และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ถูกร้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการซื้อขายหรือจดทะเบียนแล้ว จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงแล้ว จากการ

๓.๑ การซึ่งแจงและพยานหลักฐานจากฝ่ายผู้กล่าว

๑) พั้นสำรวจโดย พงศ์เชษฐ์ จุลสังค์ รองผู้อำนวยการส่วนสหกรณ์สำรวจและพัฒนาชุมชน ประจำเดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า กรณีภาพถ่ายผู้ร้องที่ถูกเผยแพร่ในเฟสบุ๊ค ชื่อว่า “สมชาย รักการดี” ภาพดังกล่าวเป็นภาพถ่ายไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ โดยเจ้าหน้าที่สำรวจสถานีสำรวจภูมิศาสตร์ประจำเดือน ซึ่งมีเจ้าหน้าที่สำรวจสถานีสำรวจครบทุกภาค และสถานีสำรวจภูมิศาสตร์ จังหวัดสมุทรปราการร่วมกันจับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ หลังจากที่จับดำเนินคดีกับนายจับกุมแล้วเสร็จ เจ้าหน้าที่สำรวจฝ่ายสืบสวนของสถานีสำรวจภูมิศาสตร์ประจำเดือนได้มีการทำประวัติผู้กระทำความผิด โดยการถ่ายรูป พิมพ์ลายนิ้วมือ และมีการส่งสำเนาบันทึกการจับกุมและสำเนาภาพถ่ายให้กับสถานีสำรวจที่ร่วมกันจับกุม

๒) ร้อยตำรวจเอก วิทยา นามทอง รองสารวัตรสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพระประแดง
ชี้แจงข้อเท็จจริงในคราวประชุมคณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๐ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. นายอัจฉริยะ เรืองรัตนพงศ์ ได้มาแจ้งความร้องทุกข์ว่าถูกผู้ต้องหาที่มีประวัติเคยโพสต์ข้อความทางเพสบุ๊คเพจสนับสนุนปฏิรูปตำรวจ จึงได้มีการส่งหมายเรียกผู้ต้องหาครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๐ และส่งหมายเรียกผู้ต้องหาครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ไปยังภูมิลำเนาของผู้ร้องตามที่อยู่ในทะเบียนราษฎร แต่ผู้ร้องไม่มาพบพนักงานสอบสวน จึงมีการออกหมายจับตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ส่วนหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๔๙๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นอีกหนึ่งคดีแต่เป็นข้อหาเดียวกัน และกรณีนี้ผู้ต้องหาไม่ได้แจ้งว่าไม่ให้มีการแกล้งข่าวหรือให้สัมภาษณ์

๓.๒ การซื้อขายและพยาบาลหลักทรัพย์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

พั้นสำรวจโดย นฤดล พุ่มพวง สารวัตรสืบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิต ชี้แจงข้อเท็จจริงในคราวประชุมคณะกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า การจับกุมผู้ร้องเป็นการจับกุมร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจนครบาลดุสิต พระประแดง สถานีตำรวจนครบาลดุสิต และสถานีตำรวจนครบาลรังสิต หัวหิน สมุทรปราการ โดยภาพถ่ายผู้ร้องขณะทำท่าเบียนประวัติ ผู้ถูกจับกุมเป็นผู้ถ่ายภาพและมีการส่งต่อภาพถ่ายทางแอปพลิเคชันไลน์ให้กับสถานีตำรวจนครบาลดุสิตเพื่อรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ โดยป้ายชื่อสถานีตำรวจนครบาลดุสิตที่ร่วมกันจับกุม ส่วนที่ปรากฏป้ายของสถานีตำรวจนครบาลดุสิตอยู่ในบริเวณภาพถ่ายของผู้ร้องนั้น เป็นการนำมาใส่เพิ่มเติมในภายหลัง และไม่ทราบว่าภาพของผู้ร้องถูกนำออกมาระยะแพร่ได้อย่างไร การส่งข้อมูลจะเป็นการส่งไปตามสายการบังคับบัญชา โดยส่งตามตารางระยะเวลาในแต่ละวันหรือสัปดาห์

๓.๓ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบบัญชีเฟสบุ๊คของผู้ใช้ชื่อว่า “Pakpoom Jansanga” ปรากฏว่าไม่พบผู้ใช้ชื่อดังกล่าว แต่เมื่อตรวจสอบบัญชีเฟสบุ๊คของผู้ใช้ชื่อว่า ภาคภูมิ จันทร์ส่งฯ พบว่าเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลพบว่าบุคคลดังกล่าวรับราชการตำรวจศึกษาพิบัตร์ตรวจโถ และจากการตรวจสอบรายชื่อจากเว็บไซต์ตรวจสอบรายชื่อข้าราชการตำรวจของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ (<http://www.thai-police.net/data01.php>) ปรากฏชื่อสืบตำรวจ ภาคภูมิ จันทร์ส่งฯ ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม) สถานีตำรวจนครบาลบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

๔. ความเห็น

เจ้าน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้องได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้องบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติของกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ร้องตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญากรณีถูกนายอัจฉริยะ เว่องรัตนพงศ์แจ้งความให้ดำเนินคดีในข้อหามีประมาทด้วยการโฆษณา นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าหัวข้อใดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน รวม ๒ คดี ตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่๓๔๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ และ ๔๙๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกจับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๓๔๗/๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนจึงนำตัวผู้ร้องไปทำการพิมพ์ลายนิ้วมือ ถ่ายรูปทำประวัติ และดำเนินการอื่น ๆ ตามขั้นตอนในการทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ต่อมา เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟสบุคชื่อว่า “สมชาย รักการดี” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องยืนถือป้ายเพื่อถ่ายรูปทำประวัติผู้ต้องหา ซึ่งเป็นภาพถ่ายที่ผู้ถูกร้องยอมรับว่าเป็นผู้จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อใช้ประกอบในการทำสำนวนการสอบสวน และได้มีการส่งต่อภาพถ่ายดังกล่าวให้กับสถานีตำรวจนครบาลดุสิตและสถานีตำรวจนครบาลรังหวัดสมุทรปราการที่เป็นผู้ร่วมกันจับกุมเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

/นอกจาก...

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลเมืองปิงจังหวัดเชียงใหม่ จับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดสมุทรปราการที่ ๔๗๙/๒๕๖๐ และเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปิงได้ปรับตัวผู้ร้องเพื่อเดินทางด้วยรถยนต์จากสถานีตำรวจนครบาลเมืองปิงไปยังสถานีตำรวจนครบาลประแดงเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยในระหว่างการเดินทางผู้ร้องเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นั่งด้านข้างได้ยกโทรศัพท์ขึ้นถ่ายรูปผู้ร้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องพบว่า มีผู้ใช้เฟสบุ๊คชื่อว่า “Pakpoom Jansangto” ได้เผยแพร่ภาพถ่ายภายนอกเส้นทางไปยังสถานีตำรวจนครบาลประแดง โดยเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในรถยนต์และถูกสวมกุญแจมือ ซึ่งเป็นภาพถ่ายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ขณะที่ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเมืองปิงจังหวัดเชียงใหม่ รถน้ำมีป้ายหน้าที่ต้องพิจารณาว่า มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีมีบุคคลนำภาพถ่ายผู้ร้องในขณะที่ตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้องไปเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล (Right to Privacy) และสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของบุคคล ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง^๑ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔๕^๒ ที่ใช้บังคับในขณะเกิดเหตุ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง และมาตรา ๓๒^๓ ได้ให้การรับรองสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวไว้ว่า สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคล จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ และในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่า

/บุคคลได...

* รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๐

มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง...

ມາດຈາ ໄກສ ວຽກຄະຫວຸນ

ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด

^๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พท.ศ.๒๕๔๗

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมุขย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหาปัตริย์ ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

^๙ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ施行คกรราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒๙ วรรคสอง ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด เสด็จว่าบุคคลได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อคดีนั้นเสน่ห์คุณเป็นผู้กระทำความผิด

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวไว้

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมีได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

บุคคลได้ได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อนบุคคลนั้นเสมอเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ สิทธิดังกล่าว ย่อมผูกพันหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมายไม่ให้มีการกระทำการใดๆ หรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้การรับรอง

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภาพถ่ายผู้ร้องทั้งสองภาพที่ถูกบุคคลที่ใช้เฟสบุ๊คชื่อว่า “สมชาย รักการดี” และ “Pakpoom Jansanga” นำไปเผยแพร่ผ่านทางเฟสบุ๊คนั้น เป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องถูกจับกุมและควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีทางอาญา โดยภาพแรกเป็นภาพถ่ายขณะผู้ร้องยืนถือป้ายเพื่อทำประวัติผู้ต้องหาโดยมีข้อความระบุชื่อผู้ร้อง หมายเลขอุตสาหะ ข้อหาที่กระทำความผิดวันเดือนปีขณะที่ทำประวัติ ส่วนภาพที่สองเป็นภาพถ่ายขณะที่ผู้ร้องนั่งอยู่ภายในรถยนต์และถูกสวมกุญแจมือเพื่อป้องกันไม่ให้หลบหนี การเผยแพร่ภาพถ่ายในลักษณะดังกล่าวต่อสาธารณะย่อมส่งผลให้ผู้ร้องเกิดความอับอายหรือมีลักษณะเป็นการประจานต่อผู้ที่พบเห็น และอาจทำให้เกิดการโน้มน้าวให้คนในสังคมยอมรับและประณามว่าผู้ร้องกระทำความผิดโดยที่ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษา การเผยแพร่ภาพถ่ายดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของผู้ร้อง และไม่สอดคล้องกับข้อสันนิฐานที่ให้การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิด การกระทำการของบุคคลทั้งสองจึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบข้อมูลของบุคคลที่ใช้เฟสบุ๊คชื่อว่า “Pakpoom Jansanga” ระบุว่ารับราชการตำรวจชื่อสิบตำรวจโทภาคภูมิ จันทร์ส่ง ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม) สถานีตำรวจนครบาลบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ อีกด้วย

ส่วนการพิจารณาว่าผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำการใดอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีตามคำร้องด้วยหรือไม่นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกร้องจะมีผู้ที่เผยแพร่ภาพถ่ายดังกล่าวโดยตรง แต่การที่มีภาพซึ่งผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในสำนวนการสอบสวนและภาพถ่ายในระหว่างการควบคุมตัวถูกเผยแพร่ไปสู่บุคคลภายนอกที่ไม่ส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สะท้อนถึงปัญหาในการควบคุมดูแลและความระวังอย่างเพียงพอในการป้องกันข้อมูลดังกล่าว จึงทำให้เกิดความเสียหายและกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของบุคคลอื่น จึงถือเป็นการละเมิดการกระทำการใดอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ต่อไป

๔. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้องจึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อสำนักงานตำรวจนครบาลที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ดังนี้

/๑) สำนัก...

๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการนำภาพถ่ายผู้ร้องในขณะที่ทำท่าเบียนประวัติผู้ต้องหาและภาพถ่ายขณะผู้ร้องถูกควบคุมกุมแจ่มื่อไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ

๒) สำนักงานตำรวจนครบาลฯ กำชับเจ้าหน้าที่ในสังกัดให้ระมัดระวังในการส่งต่อภาพถ่ายของประชาชนที่ถูกจับกุมดำเนินคดี ไม่ให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลภายนอกนำภาพถ่ายดังกล่าวไปเผยแพร่ต่อสาธารณะที่อาจกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของประชาชน

Jim Smith

(นายอําพล มงคลเรือง)

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบค่าร้อง

วันที่ ๑๐ กรกฏาคม ๒๕๖๑

ความเห็นผู้บังคับบัญชาเนื่องขึ้นไป ๑ ระดับ

ଗାଁରାଜନାନ୍ଦମାଁ/ନମ୍ବର

804

(นางสาววันรั่ง แสนแก้ว)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานค้าครองสิทธิมนษยชน ๕

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

บันทึกความเห็น

กลุ่มงานมาตรฐานรายงานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

คำร้องที่ ๒๐๑/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กรณีมีผู้เผยแพร่
ภาพถ่ายของผู้ร้องในระหว่างถูกจับกุมดำเนินคดี

วันที่รับสำนวนรายงาน ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

๑. ได้ปรับเนื้อหาหัวข้อที่ ๓. การตรวจสอบ ให้เหลือเพียงรายการของเอกสาร และเพิ่ม
รายการเอกสารบางรายการที่จำเป็นต่อการพิจารณา
๒. ได้เพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทาง
๓. การแก้ไขรายงานไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของรายงาน

ลงชื่อ

(นายนฤนาท คุ้มไฟบูลย์)

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒

โทร. ๐๓๙๔๕๕

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)